

KRONIKA

ŘÍMSKOKATOLICKÉ FARNOSTI

PUSTÁ POLOM

LÉTA PÁNĚ 2000 – 2010

P. MGR. MARTIN ŠMÍD, FARÁŘ

Obsah:

Obsah:	2
Anno Domini 2000	8
<i>Červenec (měsíc nástupu do farnosti)</i>	8
<i>Začátek školního roku</i>	8
<i>Od září došlo také ke změně pořadu bohoslužeb.</i>	8
<i>Ve farnosti jsou tyto aktivity:</i>	9
<i>Spolupráce s obcí</i>	9
<i>Vánoce a konec roku</i>	10
Anno Domini 2001	11
<i>Tříkrálová sbírka</i>	11
<i>Chystaná oprava fary</i>	11
<i>Farní webové stránky</i>	12
<i>Postní doba a Velikonoce</i>	12
<i>Dobrovolná služba – Diecézní voluntariát</i>	12
<i>První sv. přijímání</i>	13
<i>Jáhenské svěcení</i>	13
<i>Farní den</i>	13
<i>Pracovní místo na Diecézním centru mládeže</i>	13
<i>Realizace projektu rekonstrukce farní budovy</i>	14
<i>Hlasování v kostele</i>	14
<i>Vánoce a konec roku</i>	14
<i>Sněhová kalamita</i>	15
Anno Domini 2002	16
<i>Tříkrálová sbírka</i>	16
<i>Oprava fary</i>	16
<i>Nová skutečnost</i>	17
<i>Příprava primice</i>	17
<i>Kněžské svěcení a primice</i>	18
<i>Poslední úpravy na faře</i>	19
<i>Vše je hotovo</i>	19
<i>Nový kostelník</i>	19
<i>Příjezd volentérů</i>	19
<i>Farní den 2002</i>	20
<i>Začátek školního roku</i>	20
<i>Schola v Kyjovicích</i>	21
<i>Farní auto</i>	21
<i>Nové farní aktivity</i>	21

<i>Formační kurz</i>	21
<i>Vyhlášení roku růžence</i>	22
<i>Pouť na Svatého Martina</i>	22
<i>Vánoce</i>	23
<i>Silvestr</i>	23
Anno Domini 2003	24
<i>Tříkrálová sbírka</i>	24
<i>Začátek přípravy na biřmování</i>	24
<i>Postní snažení</i>	25
<i>Svatost oltářní v Hlubočci</i>	25
<i>Velikonoce</i>	25
<i>Adorace</i>	26
<i>Noční rej čarodějnic</i>	26
<i>Víkend před 1. sv. přijímáním</i>	26
<i>První svaté přijímání</i>	26
<i>Dětská olympiáda</i>	27
<i>Farní den</i>	27
<i>Začátek školního roku</i>	27
<i>Svatováclavské slavnosti</i>	29
<i>Společenství mládeže</i>	29
<i>Mříže na faru</i>	29
<i>Hasicí přístroje</i>	29
<i>Biřmování</i>	29
<i>Adventní snažení</i>	30
<i>Oprava garáže</i>	30
<i>Vánoce</i>	31
Anno Domini 2004	32
<i>Nový rok</i>	32
<i>Třetí výročí farního webu</i>	32
<i>Nové ozvučení kostela</i>	32
<i>Setkání schol</i>	33
<i>Duchovní obnova farnosti</i>	33
<i>Křížová cesta na květnou neděli</i>	34
<i>Velikonoce</i>	34
<i>Dubnový výlet s rodinami</i>	35
<i>Kostelní výbor v Hlubočci</i>	35
<i>První sv. přijímání</i>	36
<i>Volby do kostelního výboru v Hlubočci</i>	36
<i>Den dětí v Hlubočci</i>	36

<i>Pouť na Prašivou</i>	37
<i>Pouť na Velehrad</i>	37
<i>Oprava garáže</i>	37
<i>Farní den</i>	38
<i>Začátek školního roku</i>	38
<i>Den kaple v Kyjovicích</i>	39
<i>Prodloužený víkend s rodinami</i>	39
<i>200 let od posvěcení farního kostela</i>	39
<i>Vánoce „nad nulou“</i>	40
<i>Vánoční bohoslužby</i>	40
Anno Domini 2005	41
<i>Opravy fary v přízemí</i>	41
<i>Postní duchovní obnova</i>	42
<i>Velikonoční svátky</i>	42
<i>Úmrtí papeže</i>	42
<i>Volba nového papeže</i>	43
<i>Pastorační asistent</i>	43
<i>Májové pobožnosti</i>	44
<i>Adorace na Slavnost Božského srdce Páně</i>	44
<i>První svaté přijímání</i>	44
<i>Příprava na biřmování</i>	44
<i>Změny v ustanovení</i>	45
<i>Dovolená s rodinkami</i>	45
<i>Nový pastorační asistent</i>	45
<i>Farní den</i>	45
<i>Práce na opravách</i>	46
<i>Společenství mladých</i>	46
<i>Katecheze pro dospělé</i>	46
<i>Začátek výuky náboženství</i>	47
<i>Puzzle našeho kostela</i>	47
<i>Práce v přízemí fary</i>	47
<i>Slavnost hlavního patrona kostela</i>	48
<i>Advent – začátek roku slavení 10. výročí vzniku diecéze</i>	48
<i>Sv. Mikuláš</i>	48
<i>Malování po rekonstrukci přízemí fary</i>	49
<i>Vánoce 2005</i>	49
Anno Domini 2006	51
<i>Nový rok</i>	51
<i>Malování</i>	51

<i>Příprava farního plesu.....</i>	<i>51</i>
<i>První Farní ples.....</i>	<i>51</i>
<i>Víkend s biřmovanci</i>	<i>52</i>
<i>Postní duchovní obnova.....</i>	<i>52</i>
<i>Dlouhá a krutá zima</i>	<i>53</i>
<i>Povodně.....</i>	<i>53</i>
<i>Velikonoce</i>	<i>54</i>
<i>Biřmování</i>	<i>54</i>
<i>Před volbami</i>	<i>55</i>
<i>Volby do PSP.....</i>	<i>55</i>
<i>První svaté přijímání</i>	<i>56</i>
<i>Jáhenské svěcení.....</i>	<i>56</i>
<i>Dětský den v Hlubočci</i>	<i>56</i>
<i>Konec školního roku v Kyjovicích</i>	<i>57</i>
<i>Odchod pastoračního asistenta</i>	<i>57</i>
<i>Farní pouť na Velehrad.....</i>	<i>57</i>
<i>Práce na dokončení kanceláře v přízemí fary.....</i>	<i>57</i>
<i>Farní den</i>	<i>58</i>
<i>Jeden náš farník v Teologickém konviktu</i>	<i>58</i>
<i>Začátek nového školního roku</i>	<i>58</i>
<i>Náboženství pro dospělé.....</i>	<i>59</i>
<i>Komunální a senátní volby</i>	<i>59</i>
<i>Svěcení Hasičárny</i>	<i>59</i>
<i>Nový starosta a zastupitelé</i>	<i>60</i>
<i>Fara slouží.....</i>	<i>60</i>
<i>Chystané opravy kostela.....</i>	<i>60</i>
<i>Nový církevní rok a doba adventní.....</i>	<i>61</i>
<i>Vánoce a Nový rok.....</i>	<i>61</i>
Anno Domini 2007	62
<i>Orkán v České republice.....</i>	<i>62</i>
<i>Nový pastorační asistent.....</i>	<i>62</i>
<i>Farní ples.....</i>	<i>62</i>
<i>Skoro žádná zima.....</i>	<i>63</i>
<i>Postní Duchovní obnova ve farnosti.....</i>	<i>63</i>
<i>Pyžamová párty na naší faře</i>	<i>64</i>
<i>Hudební Křížová cesta mladých</i>	<i>64</i>
<i>Velikonoce ve farnosti</i>	<i>64</i>
<i>Sociální zázemí na hřbitově.....</i>	<i>65</i>
<i>Dětský den v Hlubočci</i>	<i>65</i>
<i>Letní tábor</i>	<i>65</i>

<i>Farní den</i>	66
<i>Oprava povaleného kříže a nalezená listina</i>	66
<i>Povídání o Kolumbii a setkání tří kontinentů</i>	67
<i>Pomoc novému kostelu v Ostravě Zábřehu</i>	67
<i>Svatomartinské slavnosti a žehnání opraveného kříže</i>	68
<i>Zabíjačka</i>	68
<i>Projekt našich biskupů „Učíci se církev“</i>	69
<i>Advent</i>	69
<i>Vánoční bohoslužby</i>	69
Anno Domini 2008	71
<i>Tříkrálová sbírka</i>	71
<i>Farní ples</i>	71
<i>Pyžamová párty na naší faře</i>	71
<i>Postní duchovní obnova</i>	72
<i>Velikonoce 2008</i>	72
<i>Čarodějnický rej</i>	73
<i>Mše v TV Noe</i>	73
<i>První svaté přijímání se křtem</i>	73
<i>Dětský den v Hlubočci</i>	74
<i>Farní den</i>	74
<i>Začátek nového školního roku</i>	74
<i>Změna zvonění na věži kostela</i>	75
<i>Nové zábradlí na kůr</i>	75
<i>Příprava na udělení Svátosti biřmování</i>	75
<i>Svatomartinské slavnosti</i>	75
<i>Uvedení dětí do přípravy na přijetí Svátosti smíření a Eucharistie</i>	76
<i>Mikulášská nadílka</i>	76
<i>Vánoční pořad bohoslužeb</i>	76
Anno Domini 2009	77
<i>Farní ples</i>	77
<i>Nový kaplan</i>	77
<i>Politická situace a ekonomická krize</i>	77
<i>Postní duchovní obnova</i>	77
<i>Velikonoční svátky</i>	78
<i>Hlasování v kostele a přípravy oprav</i>	79
<i>Víkend s biřmovanci na Cvilíně u Krnova</i>	79
<i>Zahájení přípravy na návštěvu papeže Benedikta XVI. v naší zemi</i>	80
<i>Sčítání účastníků bohoslužeb</i>	80
<i>Opravy na kostele</i>	80

<i>První svaté přijímání</i>	81
<i>Odchod kaplana</i>	81
<i>Letní Farní tábor</i>	81
<i>Farní den</i>	82
<i>Začátek školního roku</i>	82
<i>Biřmování</i>	82
<i>Papežská návštěva v ČR</i>	83
<i>Náboženství pro předškolní děti v Hlubočci</i>	84
<i>Setkání rodin s předškolními dětmi na faře</i>	84
<i>Svatomartinské slavnosti</i>	84
<i>Advent</i>	85
<i>Vánoce a konec roku</i>	85
Anno Domini 2010	86
<i>Farní ples</i>	86
<i>Zabíjačka</i>	86
<i>Postní almužna</i>	86
<i>Velikonoce</i>	86
<i>Povodně</i>	87
<i>Volby do Poslanecké sněmovny parlamentu ČR</i>	87
<i>Pouť dětí na Prašívou</i>	88

Anno Domini 2000

Červenec (měsíc nástupu do farnosti)

Nastoupil jsem do této farnosti v polovině jubilejního roku 2000, který sv. otec Jan Pavel II. vyhlásil Svatým rokem, s možností získat plnomocné (jubilejní) odpustky, ale nazýval je „Dary Velkého Jubilea“. Farnost Pustá Polom jsem spravoval z Háje ve Slezsku, kde jsem byl také od července roku 2000 ustanoven administrátorem. V této farnosti byl za mého předchůdce, P. Jana Kučery, zvenčí opravený kostel (fasáda), nová střecha, a fara dostala také novou střechu, rovněž novou fasádu, a byla vyměněna okna. Na faře bydlela paní Anežka Šindelková, místní rodačka, která zde už skoro 60 let vykonávala službu farní hospodyně.

Po několika dnech pobytu ve farnosti jsem s mladými odjel na Světové setkání mladých se svatým otcem v Římě. Setkání bylo v srpnu jubilejního roku 2000. Měl jsem ještě na starosti skupinu mladých z Opavy, kterou jsem doprovázel, ale setkal jsem se tam už i s mladými z Pusté Polomi. Měl jsem tedy možnost je trochu poznat.

Začátek školního roku

Na začátku školního roku jsem hledal nějakého katechetu, který by mi pomohl učit náboženství. Můj předchůdce, P. Jan Kučera učil všechno náboženství sám. Ve všech třech farnostech měl P. Jan celkem 17 hodin za týden. V Pustopolomské farnosti se učilo na škole v Pusté Polomi, kde chodí nejvíce dětí. Pak jsou ještě dvě menší školy a to v obcích Hlubočec a Kyjovice. V těchto dvou vesnicích však chodili děti pouze na první stupeň (třídy 1-4), starší pak už chodily většinou do Pusté Polomi, nebo i do jiných okolních větších obcí. Některé děti však už začínaly jezdit až do Ostravy, většinou na specializované školy (sportovní, jazykové apod.). Podařilo se mi najít pro službu katechety jednu místní farnici, Ludmilu Vavrečkovou, která studuje poslední rok na Ekonomické fakultě Ostravské univerzity. Učila 1. a 2. třídu a to spojené, protože nebylo dostatek dětí pro oddělené vyučování. Tehdy se tyto dvě třídy učily na tzv. „malé škole“ v budově bývalého kláštera sester Premonstrátek, které v Pusté Polomi působily za první republiky. Tato budova se nachází přes ulici přímo naproti faře. Já jsem pak učil náboženství na velké škole a to 3. třídu zvlášť, bylo tam dost dětí a také kvůli tomu, že měli mít přípravu na První sv. přijímání. Pak 4. a 5. třídu spojené, 6. a 7. třídu a 8. a 9 rovněž spojené vždy po dvou třídách. Měl jsem tedy v Polomi 4. hodiny a slečna Vavrečková 1 hodinu. Učili jsme normálně v budově školy a školský úřad, se kterým jsme uzavírali pracovní smlouvu nám každou hodinu zaplatil. Já jsem za 1 hodinu dostával 60 Kč. A sl. Vavrečková, protože neměla vysokoškolské vzdělání jen 45 Kč.

Od září došlo také ke změně pořadu bohoslužeb.

Můj předchůdce, P. Jan Kučera, zde v Pusté Polomi sloužil mše svaté vždy v pondělí, středu a v pátek. Samozřejmě nechyběla ani nedělní mše svatá. Po mém příchodu bohoslužby zůstaly zachovány stejně až na páteční, kterou jsem zavedl vždy jen na první pátek. Byl také posunut čas večerních mší svatých ze 17.45 hod na 18.00 hodin. Ve filiálních kaplích v Kyjovicích byla mše sv. každou neděli a to v 6.45 hodin ráno. To zů-

stalo zachováno. V Hlubočci a Podvihově mívali věřící za otce Jana bohoslužby dvakrát do měsíce. Já jsem to změnil na jednou za měsíc. Ke změnám došlo z důvodu přílišného počtu mší svatých. P. Jan měl každý den dvě mše svaté v sobotu pravidelně tři a v neděli čtyři. To není podle CIC přípustné. Změny byly provedeny také po dohodě s generálním vikářem diecéze P. Františkem Kufou.

Nový pořad bohoslužeb ve farnosti Pustá Polom:

Po	18.00	Pustá Polom
St	18.00	Pustá Polom
Pá	7.00	první pátek v měsíci
So	17.00	Hlubočec, Podvihov vždy 1x měsíčně
Ne	6.45	Kyjovice
Ne	10.30	Pustá Polom

Ve farnosti jsou tyto aktivity:

Je zde asi desetičlená skupinka ministrantů, většinou z prvního stupně ZŠ (ve věku 9-13 let), kteří se pravidelně každý týden scházeli na ministrantských schůzkách. Ty vedl P. Jan. Pustopolomští ministranti měli i dobré kontakty s Hrabyňskými ministranty, se kterými chodili na nedělní odpolední výlety.

Pak je ve farnosti také schola, kterou tvoří mladí. Ti se začali scházet ještě za P. Miroslava Dibelky, který byl administrátorem farnosti ještě za doby totality. Ten podnítil mládež k tomu, aby se scházeli a začal pořádat letní tábory pro děti. Tato aktivita se udržela dodnes a dnes už to dělají právě sami mladí, většinou právě ze scholy, bez přispění duchovního správce. Tato schola zpívá většinou při svatbách, ale někdy i při nedělní mši svaté.

Okolo kostela je také skupina žen, které uklízejí kostel. Je jich asi čtrnáct, vytvářejí dvojce a každý týden se pravidelně střídají v úklidu kostela a zdobí také kostel květinami. Samozřejmě, že nezůstává jen u úklidu, ale setkávají se i při oslavě narozenin některé z členek této skupiny.

Při liturgii, zvláště při pohřbech, také zpívá skupina asi sedmi žen. Při větších liturgických slavnostech (vánoce, velikonoce apod.) si také připraví nějakou píseň. Je vidět, že nejsou profesionálové, ale zpívají celým srdcem k Boží oslavě a myslím, že to je hlavní. Tuto skupinu vede paní Marie Šustková.

V kostele také při bohoslužbách hraje na varhany pan Stanislav Stoniš, je to samouk, ale snaží se dělat svou službu poctivě a také se učí nové písně z kancionálu, což pro něj v pokročilém věku (asi 70 let), ani pro ostatní lidi, není jednoduché.

Kostelnickou službu podle svých možností zastává paní Anežka Šindelková, která bydlí na faře.

Spolupráce s obcí

Obec Pustá Polom v době mého působení ve farnosti má asi 1400 obyvatel. Je zde obecní zastupitelstvo, kterému předsedá starosta Ing. Zdeněk Vaněk, pravidelný návštěvník nedělních bohoslužeb, člen KDU – ČSL (Křesťansko demokratická unie – česká strana lidová), který za mého předchůdce pro kostel a jeho okolí udělal velmi mnoho. Spolupráce s obcí je zatím tedy dobrá.

Vánoce a konec roku

Před vánoce bylo ve farnosti zvykem zvat vždy cizího zpovědníka, aby měli farníci možnost zpovědi u jiného kněze. K této službě jsem pozval mého spolubratra a spolužáka P. Václava Koloničného, administrátora farnosti Slavkov u Opavy. Byli jsme spolu kaplany v Opavě – v konkatedrálním kostele Panny Marie. V adventu také byla společně udílěna svátost nemocných v kostele při mši svaté.

Vánoční pořad bohoslužeb je letos v obci Pustá Polom následující:

Neděle	24.12.:	4. neděle adventní v 10 ³⁰ hodin Vigilie Narození Páně ve 20 ⁰⁰ hodin
Pondělí	25.12.:	Boží Hod Vánoční v 10 ³⁰ hodin
Úterý	26.12.:	Svátek sv. Štěpána v 10 ³⁰ hodin – <i>boboslužba slova</i>
Středa	29.12.:	Svátek sv. Jana apoštola v 17 ⁴⁵ hodin
Neděle	31.12.:	Svátek sv. Rodiny v 10 ³⁰ hodin (<i>obnova manž. slibů</i>)
Pondělí	1.1.2001:	Slavnost Matky Boží Panny Marie v 10 ³⁰ hodin

Kyjovičtí měli bohoslužby takto:

Sobota	23.12.:	4. neděle adventní v 18 ⁰⁰ hodin <i>Od 17¹⁵ hodin možnost ke sv. zpovědi</i>
Neděle	24.12.:	Vigilie Narození Páně ve 20 ⁰⁰ hodin - <i>Pustá Polom</i>
Pondělí	25.12.:	Boží Hod Vánoční v 10 ³⁰ hodin - <i>Pustá Polom</i>
Úterý	26.12.:	Svátek sv. Štěpána v 6 ⁴⁵ hodin
Neděle	31.12.:	Svátek sv. Rodiny v 6 ⁴⁵ hodin
Pondělí	1.1.2001:	Slavnost Matky Boží Panny Marie v 17 ⁰⁰ hodin

Vánoce byly letos pro kněze docela náročné, protože štedrý den připadl zrovna na 4. neděli adventní. Měli jsme tedy v onom dni více mší svatých a také bylo potřeba připravit dvě kázání, protože se v jednom dni slavila 4. neděle adventní i Vigilie Narození Páně.

V kostele v Pusté Polomi byl také mezi svátky, na svátek sv. Štěpána (26.12.) Vánoční koncert. Účinkoval na něm dětský pěvecký sbor „Nota“ z místní Základní školy. Spolu s nimi pak vystoupila na koncertě paní Olga Procházková, sopranistka ze Slezského divadla v Opavě, kterou na varhany doprovodil František Šmíd z Brna, bratr mého otce. Na programu byly koledy a paní Procházková zazpívala některé ze známých Ave Maria.

S Boží pomocí jsme uzavřeli tento rok Velkého Jubilea. Na poslední den v roce jsme zazpívali na poděkování Bohu za všechny dary a milosti ambroziánský hymnus Te Deum laudamus a v prvních okamžicích roku nového s prosbou o dary Ducha svatého sekvenci Veni sancte Spiritus.

A.M.D.G.

Anno Domini 2001

Tříkrálová sbírka

Letošní začátek kalendářního roku se stal neobvyklý tím, že byla celostátně vyhlášena Tříkrálová sbírka. Jedná se o aktivitu, kdy skupiny koledníků (vedoucí + tři nebo dvě děti) chodí dům od domu, a přináší lidem radost Narozeného Krista. Je to akce, kterou pořádá Česká katolická charita za pomoci farností. Přináší také symbolické dary, tak jako tři králové přinesli narozenému Spasiteli (bílé zlato – balený cukr s logem ČKCH, zrnko kadidla a nějakou drobnost, kterou vyrobili klienti charitních chráněných dílen). Při tomto koledování také nosí pokladničku a dávají lidem možnost přispět na nějaký konkrétní projekt charity. Je to jednak nějaký celostátní projekt (třeba příspěví na oběti nějaké katastrofy, nebo války) a pak také nějaký regionální projekt (v Opavě to bylo vybudování „Kotelny“ místa pro mládež, na sídlišti v Kateřinkách, která tam nachází využití volného času).

Pro uskutečnění této sbírky bylo tedy potřeba najít vedoucí skupinek (starší 18. let) a pak samotné koledníky. V obci Pustá Polom si to vzala na starost paní Dana Krajzlová, která pracuje v Opavské charitě. Pro mě to byla velká pomoc, protože pastorační práce okolo Vánoc je hodně a když se toho ujali laici, byl jsem jedině rád. Podařilo se najít celkem 4 skupinky, které chodily po obci. Sběrka probíhala o víkendu 5. – 7. ledna. Bylo to pro děti celkem náročné, protože v pátek celé odpoledne a v sobotu celý a nebo velkou část dne chodily koledovat. Byl leden a tedy dost velká zima. Všechny nás překvapila částka, která se vybrala: 36.356 Kč. Je vidět, že lidé, i když nechodí do kostela mají přece jen charitativní smýšlení a dokážou pomoci těm, kdo potřebují. V Opavské charitě posbírali celkem 770.520 Kč.

Chystaná oprava fary

S farníky jsme se bavili, že by bylo dobré nějak dokončit opravu fary, kterou započal P. Jan Kučera. On nechal opravit fasádu, vyměnit okna a začal budovat v prvním patře sociální zařízení. Byl už také vypracován projekt, který zahrnoval úpravy přízemí i prvního patra. V současnosti je fara neobyvatelná, i když zvenčí vypadá velmi pěkně a opraveně. Chybí tam totiž základní sociální zařízení, k vytápění se používají akumulací kamna, ale spotřebuje se velké množství elektrické energie, protože jsou vysoké stropy a okna nejsou nějak utěsněná. Existuje tu také jedno WC, na které se ale chodí ven. Paní Anežka Šindelková, která bydlí v přízemí, v jedné místnosti je takto zvyklá žít už léta a tento stav ji celkem vyhovuje.

Na fáře teď probíhala výuka jedné hodiny náboženství týdně, příprava na svátosti (rodičů na křest dítěte, či snoubenců). Byly to ale velice „polní podmínky“. Já jsem na fáře pobýval pondělní odpoledne, kdy jsem se snažil co nejvíce aktivit v Pusté Polomi (náboženství, přípravy, schůzka ministrantů...) přesunout na tento den.

Měli jsme v plánu tedy zrealizovat již stávající projekt s některými malými úpravami. Po rozhodování, ke kterému přispěla i výzva biskupa k dobrovolné službě ve farnostech (viz níže) jsme se rozhodli rekonstrukci fary provést.

Farní webové stránky

Naše farnost se v březnu tohoto roku zařadila mezi těch několik, které mají svůj farní web, neboli webové stránky farnosti. Toto moderní informační médium doplnilo farní časopis „Kamínek“, který jsme začali vydávat v Háji ve Slezsku. Redakční radu tvoří také farníci z Pusté Polomi i Plesné, ale webové stránky jsou speciálem Pustopolomským. Jeden ministrant, Jakub Vavrečka, si tvorbu i aktualizaci vzal na starosti. Baví ho to, tak myslím, že je to dobrá služba farnosti.

Postní doba a Velikonoce

V Postní době je tu rovněž zvykem pozvat cizí zpovědníky, jako před Vánoci a tak mi opět pomohl s touto službou farníkům P. Václav Koloničný ze Slavkova u Opavy.

V letošním postu jsme také poprvé uskutečnili tzv. „Misijní koláč“. Děvčata z farnosti, spolu s některými ženami, napekla koláče a ty pak se prodávali v kostele po nedělní mši svaté. Cena byla záměrně trochu nadsazená. To proto, aby se zaplatily náklady a ještě něco zbylo. Zisk z prodeje se pak poslal na účet misíí. Je to aktivita, kterou doporučuje ředitel Papežského misijního díla. Tu neděli jsme nedělali obvyklou sbírku.

Velikonoce letos připadají na 15. dubna (Boží Hod Velikonoční). S bohoslužbami na Zelený čtvrtek mi pomohl P. Josef Janek, spirituál ze semináře. Jinak byl pořad bohoslužeb v Pusté Polomi následující:

Zelený čtvrtek:	19.00 hodin
Velký Pátek:	17.00 hodin
Vigilie Zmrtvýchvstání:	19.00 hodin
Boží Hod:	10.30 hodin
Velikonoční pondělí:	10.30 hodin

Kyjovičtí farníci se účastnili bohoslužeb v Pustopolomském kostele. Měli ve své kapli akorát mši svatou na Boží hod a na Velikonoční pondělí.

O letošních velikonocích byla pro farnost nová událost, protože při Velikonoční vigílii byli pokřtěni dvě děti, které se připravují na první svaté přijímání. Byli to Michal Chalupa a Nikol Hrbáčová. Věřím pevně, že obstojí se svou vírou v tak náročné době, jako je tato.

Dobrovolná služba – Diecézní voluntariát

V červnu přišel od našeho otce biskupa Pastýřský list, kde vyzýval mladé lidi k zapojení se do Dobrovolné služby v církvi. Jedná se o projekt Sekce pro mládež při ČBK, kdy by mladí, kteří se rozhodnou věnovat zdarma rok svého života službě v církvi, konkrétně žili spolu s knězem v nějaké farnosti. Měli by s ním bydlet na faře a pomáhat mu při jeho pastorační činnosti podle svých možností a schopností. Tito mladí by se měli rok připravovat a pak nastoupit na jeden rok do této aktivní služby.

Když jsem si tento list četl, napadlo mě, že by mi takový tým mladých hodně pomohl při učení náboženství, při práci s mládeží, ministranty a podobně. Začal jsem tedy o tom přemýšlet a také se za to modlit. Jednou jsme z legrace o tom mluvili s P. Vítem Zatloukalem, který koná službu na Diecézním centru mládeže ve Staré vsi nad Ondřejnicí a on říkal, že by si ty dobrovolníky dokázal v Pusté Polomi představit. Nakonec to dopadlo tak, že bylo rozhodnuto o tom, že se Dobrovolná služba v Pusté Polomi uskuteční. Toto

rozhodnutí biskupa spolu s Centrem pro mládež přispělo také k tomu, že jsme vážně začali uvažovat o již zmíněné rekonstrukci farní budovy.

První sv. přijímání

Jako každý rok, tak i letos se děti připravují k prvnímu svatému přijímání. Je to i pro mě takové první svaté přijímání, protože doposud, jako kaplan v Opavě jsem nikdy celou slavnost neměl na starosti. Bylo tedy potřeba zajistit všechny potřebné organizační věci, sejít se s rodiči, naplánovat celou slavnost. První sv. přijímání se tedy letos uskutečnilo o Slavnosti Nejsvětější trojice a to 10 června. U svatého přijímání bylo celkem 16 dětí a to z Pusté Polomi, Kyjovic i Hlubočce. Byla to pěkná slavnost. Jen doufám, že to nebylo také jejich poslední sv. přijímání.

Jáhenské svěcení

Jeden rodák z naší vesnice, Marcel Krajzl, dokončil v červnu tohoto roku svá teologická studia na CMTF v Olomouci a také seminární formaci ke kněžství a byl dne 23. června v konkatedrále Nanebevzetí Panny Marie v Opavě, posvěcen k jáhenské službě. Je to zhruba po 30 letech, kdy někdo z naší farnosti vstoupil do této služby. Před 30 lety to byl, dnes už P. Pavel Kupka, který v současnosti slouží ve farnosti Stará Bělá blízko Ostravy. Této slavnosti se farnost účastnila v hojném počtu. Přijeli autobusem i farníci z ostatních farností (Háj ve Slezsku a Ostrava Plesná), které spravují a kde Marcel několikrát také sloužil jako akolyta bohoslužbu slova a pomáhal podávat svaté přijímání. Pevně věříme, že se za rok dočkáme primiční mše svaté a také se budeme za nového jáhna a jeho spolubratry modlit. Na své první místo byl otec jáhen poslán do farnosti Místek, kde se spolu s P. Josefem Maňákem, místním farářem a kaplanem staral o svěcené farníky.

Farní den

V neděli 24. června, na Slavnost sv. Jana Křtitele, se v Pusté Polomi uskutečnil poprvé Farní den. Začal v 17.00 hodin a sešlo se docela dost lidí. Připravili jsme opékání kuřat i mladí ze scholy si připravili nějaký program. Myslím, že se z toho stane pěkná tradice. Bylo by pěkné, kdyby se takto lidé z farnosti uměli setkávat i mimo bohoslužby, třeba při zábavě a nebo táboráku. Jde o to více se poznat, a něco se také o sobě navzájem více dovědět.

Pracovní místo na Diecézním centru mládeže

Farnice, Ludmila Vavrečková, která letos učila náboženství v Pusté Polomi, 1. a 2. třídu, letos ukončila ekonomickou fakultu Ostravské univerzity, a hledá zaměstnání. Dověděl jsem se, na Centru pro mládež hledají nového člena do týmu a tak jsem to zkusil slečně Ludmile nabídnout. Zvažovala, ale nakonec se rozhodla na toto místo nastoupit. Myslím, že je to pro farnost také důležité, protože mladí budou mít v Centru pro mládež na biskupství někoho známého a kontakt s Centrem se velmi usnadní. Kéž by to vedlo k dobrému. Budeme také Lidce držet palce, protože služba je to docela náročná.

Realizace projektu rekonstrukce farní budovy

Před samotným započítím prací bylo také nutno zajistit finanční krytí oprav. Na účtu farnosti byla nějaká částka, ale zdaleka nestačila na pokrytí celkových nákladů na rekonstrukci. K tomu, abychom našli peníze pomohla určitá náhoda. Objevil se zájemce o koupi jednoho pozemku, který byl ve vlastnictví naší farnosti. Chtěl si tam postavit rodinný domek. Po té, co jsem se spojil s majetkovým odborem na biskupském úřadě mi bylo řečeno, že o stejný pozemek už dříve měl zájem Obecní úřad, který ho chtěl koupit pro pozdější výstavbu rodinných domků v obci. Nakonec jsem se domluvil s Obecním úřadem, který pozemek nakonec odkoupil.

K realizaci projektu rekonstrukce jsem oslovil firmu Zdeněk Hruška ze Slavkova u Opavy, se kterou už jsem měl zkušenosti z farnosti Háj ve Slezsku, kde dělali plynové topení. A zde na faře by zrealizovali veškeré topenářské a instalatérské práce (celkové rozvody vody topení, a odpadů). Samozřejmě bude potřeba provést i práce stavebního charakteru (zdění, bourání, úprava elektroinstalace, montáž sádkartonových podhledů na stropy a podobně). Něco jsme chtěli dělat svépomocí, abychom co nejvíce ušetřili. S panem Hruškou jsme se dohodli, že práce začnou po novém roce. My se budeme mezitím snažit stavbu co nejvíce připravit. Je potřeba udělat elektriku, vystěhovat nábytek a vyříznout podlahu na místě budoucí koupelny a kuchyňského koutu.

Před zimou jsme ještě rychle udělali plynovou přípojku. Bylo potřeba udělat výkop asi 70 metrů dlouhý. Chtěl jsem nejdříve pozvat brigádníky, ale protože se sešli jen asi 3 muži důchodového věku, pozvali jsme jednoho místního občana, který vlastní malý bagr (tzv. Bobek) a drážku pro plynové potrubí vykopal během dvou hodin, pak hned bylo potrubí položeno a ještě tentýž den odpoledne byl výkop zahrnut.

Pevně věřím, že práce na rekonstrukci budou zdárně pokračovat jako doposud.

Hlasování v kostele

Dověděl jsem se, že mezi farníky vznikl spor, a to o čas mše svaté ve všední den. Doposud byly večerní mše svaté ve všední dny vždy v 18.00 hodin. Nyní určitá skupina farníků, zvláště starší ženy by rády, aby se mše v zimním období přesunula o hodinu dříve a to na 17.00 hodin. Rozhodl jsem se, že o tom mohou farníci rozhodnout sami a to hlasováním. Pro hlasování jsem nakonec použil systém, který se osvědčil pro sčítání věřících při nedělních bohoslužbách v nedávné době. Rozdali jsme tedy o Slavnosti Krista Krále po mši svaté lístečky, aby každý měl možnost projevit svůj názor na tento problém, který vyvstal. Hlasovat lidé mohli tím, že utrhli jeden nebo druhý rožek papírku. Z hlasování nakonec vzešlo, že většina si přeje v zimním období změnu. Od tohoto okamžiku budou bývat v zimním období večerní bohoslužby ve všední dny od 17.00 hodin.

Vánoce a konec roku

Letos v adventu mohou lidé přijmout Svátost nemocných jako každým rokem. Děti zas mohou soutěžit a celá farnost se připravuje na Příchod Spasitele. Je pozván opět cizí zpovědník, jako už tradičně P. Václav Koloničný ze Slavkova u Opavy. O letošních Vánocích mi pomáhal opět P. Josef Janek, který je spirituálem 1. ročníku v kněžském semináři v Olomouci. Je rodákem z nedalekého Hrabství u Skřipova a vždy na svátky jezdí k rodičům a vypomáhat místnímu faráři. Při tom ho také využijí k pomoci. Je to takový dar od Pána Boha, protože díky tomu mohou mít ve více kostelích farníci mše svaté. Letos byl tedy vánoční pořad bohoslužeb následující:

Neděle 23.12.:	4. neděle adventní v 10 ³⁰ hodin
Pondělí 24.12.:	Vigilie Narození Páně ve 22 ⁰⁰ hodin
Úterý 25.12.:	Boží Hod Vánoční v 10 ³⁰ hodin
Středa 26.12.:	Svátek sv. Štěpána v 9 ³⁰ hodin
Neděle 30.12.:	Svátek sv. Rodiny v 10 ³⁰ hodin <i>Obnova manželských slibů</i>
Pondělí 31.12.:	Poslední den v roce v 17 ⁰⁰ hodin
Úterý 1.1.2002:	Slavnost Matky Boží Panny Marie v 10 ³⁰ hodin

V Kyjovicích měli bohoslužby takto:

Neděle 23.12.:	4. neděle adventní v 6 ⁴⁵ hodin <i>V sobotu 22.12. od 15³⁰ hodin možnost ke sv. zpovědi</i>
Pondělí 24.12.:	Vigilie Narození Páně ve 22 ⁰⁰ hodin - Pustá Polom
Úterý 25.12.:	Boží Hod Vánoční v 9 ⁰⁰ hodin
Středa 26.12.:	Svátek sv. Štěpána v 9 ³⁰ hodin - Pustá Polom
Neděle 30.12.:	Svátek sv. Rodiny v 6 ⁴⁵ hodin <i>Obnova manželských slibů</i>
Úterý 1.1.:	Slavnost Matky Boží Panny Marie v 17 ⁰⁰ hodin

P. Janek mi vzal bohoslužby na Boží hod v Kyjovicích i v Pusté Polomi.

Sněhová kalamita

Tento rok přes svátky byla docela sněhová kalamita. Nemohl jsem se kvůli sněhu vůbec dostat na Boží Hod z Hájce ve Slezsku do Plesné po obvyklých cestách, a bylo tedy nutné jet přes Hlučín, což je mnoho kilometrů navíc. Tady v Pusté Polomi byla situace podobná, ještě i trochu obtížnější, protože Pustá Polom je výše položená než Háj. Z Hlubočce se nemohli dostat i přes to, že před auty jel traktor s pluhem. Kyjovice pak byly odřezané od světa úplně, protože cesta byla zcela zavátá. Na Boží Hod odpoledne jsem pak měl mít mši svatou ještě v Podvihově, ale volali mi, že tam není možné se dostat, že nemám ani jezdit, protože bych určitě zapadl.

A.M.D.G.

Anno Domini 2002

Tříkrálová sbírka

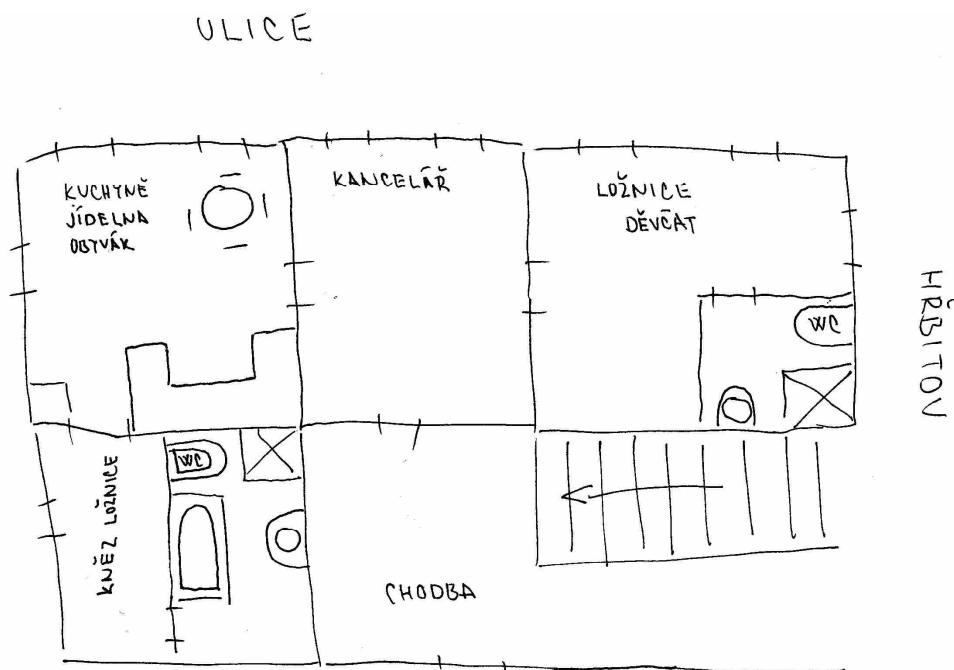
Jako loni, tak i letos, byla v celé naší republice vyhlášena Tříkrálová sbírka. Tento rok už jsme měli zkušenosti a tak už před vánoci jsme začali hledat koledníčky a vedoucí skupinek. Tohoto úkolu se, jako i v loňském roce, ujala paní Krajzlová. Vzala si na starosti koordinaci celé akce v jednotlivých vesnicích, komunikaci s obecními úřady a spolupráci s Charitou v Opavě.

Oprava fary

Hned, asi tři týdny po Novém roce, začala oprava fary. Přijeli dělníci z firmy Zdeněk Hruška a začali nejdříve topením. Pak přišly na řadu odpady a rozvody vody, zdění koupelen, obklady a snížení stropů. Všechny práce byly hotové během 14 dnů. Což bylo k překvapení farníků i mě samého, velmi rychle. Zbývalo ještě vymalovat a rozhodli jsme se udělat ještě nové dřevěné schody, jelikož ty staré už byly velmi sešlapané.

Jako zálohu jsme firmě zaplatili 100 000 Kč, aby mohli nakoupit materiál. Pak už zbývalo jen některé doplňkové práce, ale také velmi důležité. Na vymalování přišel z Krnova můj otec se strejdou, nátěrové práce oken, dveří a rozvodů topení provedl pan Šafránek z opavské charity a schody zhotovil místní podnikatel pan Zdeněk Škrobánek.

V době rekonstrukce fary už bylo velmi pravděpodobné, že na faru přijdou volontéři (mladí dobrovolníci, kteří se rozhodli pomáhat při pastoraci, a kteří se v současnosti připravují), ale ještě nebylo jasné kolik a v jakém složení (kolik chlapců a děvčat). V každém případě ale bylo nutné připravit dvě obytné místnosti, místnost a zázemí pro kněze a nějaký společný prostor. Fara se svou dispozicí nenabízela moc možností a tak rozvržení místností v prvním patře fary bylo provedeno následovně:

Chlapecký pokoj jsme pak situovali do přízemí. Tam ale ještě bydlela farní hospodyně paní Anežka Šindelková. Tato skutečnost, že se bude muset vystěhovat, byla pro mne velkým křížem, který ale bylo nutné nést i v souvislosti s chystanou změnou, protože jsem by přesvědčen, že Volontariát v Pusté Polomi je skutečně Božím záměrem. Modlil jsem se za to už dlouho, aby Pán pomohl tuto věc nějak vyřešit. Nakonec to dopadlo následovně. Paní Anežka sama cítila, že už se jí čas strávený na faře chýlí ke konci a tak sama chtěla z fary odejít a to k bratrovi, který bydlel nedaleko fary. Po jejím životním výročí, kdy oslavila 80 let svého života, jsme jí s P. Františkem Kufou, generálním vikářem diecéze, přišli poděkovat za to všechno, co pro kněze a farnost udělala a nebylo toho málo, protože na faře sloužila skoro 60 let svého života. Ze začátku tedy u bratra skutečně bydlela, ale pak se odstěhovala ke svému synovci, P. Pavlovi Kupkovi, do Staré Bělé, kde mu pomáhala starat se o jeho rodiče. Tak se ještě cítila dostatečně k užítku. Nějakou dobu farnost tuto novou situaci „těžce trávila“, ale nakonec vše dopadlo dobře.

Nová skutečnost

Pro farníky samozřejmě byl Diecézní volontariát věcí velmi neznámou a tak jsem pozval P. Víta Zatloukala, ředitele Diecézního centra mládeže, aby se věc snažil farníkům vysvětlit. Nebylo to jednoduché, protože s tímto druhem služby ještě neměl nikdo žádné zkušenosti. Pouze existovala představa, jak by tato služba měla vypadat a tak ani my kněží jsme nedokázali zodpovědět všechny otázky, které farníci měli.

Měl jsem tušení, že přijmout tuto věc nebude pro farnost jednoduché, a že ani pro mne každodenní život na faře s několika mladými nebude snadnou záležitostí a tak jsem napsal do několika klášterů sester, aby se za mne, za budoucí „volontéry“ a za celou farnost, modlily. Za Diecézní volontariát jsme se modlili i s farníky v kostele při přímlovách ve mši svaté.

S příchodem voluntérů nastávala také pro mě nová skutečnost. Jednak jsem se musel přestěhovat na místní faru a pak pro mne také měl začít společný život s mladými. Už jsem takovou zkušenost v životě jednou prožil, ale byl tu fakt, že dva roky jsem bydlel sám a odvykl jsem si na to, že můj prostor někdo ještě omezuje. Začal jsem se intenzivně modlit i za to, abych obstál.

Příprava primice

Vzhledem k tomu, že náš jáhen, Marcel Krajzl, má být v létě v ostravské katedrále posvěcen na kněze, bylo nutné pomalu začít chystat primiční mši svatou. Po různých úvahách bylo stanoveno, že primiční mši svatou bude novokněz sloužit na prostranství za farní budovou. Bylo nutné prostranství upravit a vše připravit. Po výkopu při pokládání plynového potrubí od přípojky směrem k faře bylo nutné plochu prostranství trochu vyrovnat a místa, která zůstala bez trávy zatravnit. Při tom hodně pomohli Tvarůžkovi ze statku v Hlubočci, kteří přivezli novou hlínu, plochu svými stroji vyrovnali a pak i zasadili travu.

K přípravě slavnostní mše svaté se také začalo scházet pár lidí, kteří pak byli jmenováni do farní rady. Na setkání byli pozváni ti, kteří měli mít na starosti jednotlivé skupiny zaangażované při přípravě a průběhu primice. Za hudbu varhaník pan Stanislav Stoniš, zástupce zpěváků paní Marie Šustková, za scholu slečna Barbora Vavrečková, za pořadatele pan Jan Vavrečka ve spolupráci s místním sborem dobrovolných hasičů, za stavebníky pan Václav Čerbák, samozřejmě byli na setkání přítomni i pan Jaroslav Krajzl starší,

otec budoucího novokněze a ještě několik dalších lidí. Začalo se shánět podium, na kterém bude mše sloužena, pak ozvučení, a ještě další věci, na které bylo nutné při přípravě pamatovat.

Nakonec vše dobře dopadlo a přípravy byly dotaženy do konce. Pódium stálo za vydatné pomoci místních mužů pana Bedřicha Stoniše a jeho synů Daniela a Aleše, sourozenců Ondrových, pana Václava Šindláře ještě mnohých jiných. Nakonec nám ho zapůjčili z Hradce nad Moravicí. Ozvučení a natáčení na video zajišťovalo sdružení Telepace z Ostravy, pod vedením P. Leoše Ryšky, tehdejšího ředitele tohoto sdružení. Květinovou výzdobu z velké části pomohla realizovat místní květinářská firma Čerbák, koláče pekla místní farnice paní Erna Juchelková, cukroví pekly ženy pod vedením místní farnice a známé cukrářky paní Miloslavy Havrlantové z tzv. Petrohradu. Při dokončování příprav pomáhalo ještě mnoho jiných lidí, kteří tu nemohou být vzpomenu, protože seznam by zabíral mnoho místa, ale věřím, že Bůh na ně na všechny ve své štědrosti pamatuje.

Kněžské svěcení a primice

Jáhen Marcel Krajzl prožíval poslední dny své služby a ve farnosti pomalu vrcholily přípravy na slavnostní primiční mši svatou. Uskutečnila se nakonec v neděli dne 30. června A.D. 2002. Kněžské svěcení proběhlo den předtím, dne 29. června v katedrále Božského Spasitele v Ostravě. Světitelem byl Mons. František Václav Lobkowicz, sídelní biskup naší diecéze. Ke kněžské službě bylo ten den posvěceno 9 jáhnů, z toho 5 polské národnosti. Kněžského svěcení se v Ostravě zúčastnilo mnoho farníků. Přijel celý autobus, aby podpořili našeho farníka při tak významné události jeho života.

Primiční mše svatá byla naplánovaná na 15 hodin odpoledne, aby se jí mohlo zúčastnit co nejvíce kněží. Nakonec jich přijelo okolo 20. Byli tu i bývalí pustopolomští faráři jako P. Jaroslav Brhel působící ve farnosti začátkem devadesátých let a P. Jan Kučera, můj předchůdce, který ovšem nebyl u oltáře ale jen mezi lidmi. Z významných kněží byli přítomni ještě generální vikář P. František Kufa, spirituálové ze semináře P. Adam Ruckí, a P. Josef Janek, místní rodák P. Pavel Kupka a P. Antonín Kupka a jako primiční kazatel byl pozván P. Jaroslav Němec SDB z Prostějova, který Marcela ovlivnil během jeho civilní služby v Salesiánském středisku u Don Boska v Ostravě. Přítomny byly také řeholní sestry z Opavy, Města Albrechtic a z farnosti Místek, kde novokněz působil jako jáhen. Byli přítomni i osobnosti společenského života. Na úvod promluvil, aby přivítal našeho novokněze, místní starosta Ing. Zdeněk Vaněk. Mezi lidem jsem také zahlédl nového poslance v horní komoře parlamentu za náš region pana Josefa Víchu z Hradce nad Moravicí, který se zúčastnil i s celou rodinou. Na mši svaté zpívala schola mladých lidí z naší farnosti a z farnosti Mokré Lazce, která vydatně pomohla. Přijelo samozřejmě také spoustu hostů z okolních farností, z Opavy, i z jiných míst republiky, kde novokněze znali. Na mši svaté bylo přítomno určitě okolo 1000 lidí. Prostranství za farou tedy bylo zcela zaplněné. Byla to nádherná slavnost a vydařila se i díky tomu, že bylo i krásné počasí. Za to patří díky samozřejmě Bohu. Podařilo se krásné dílo, které určitě mnoho lidí potěšilo a povzbudilo v jejich životě víry.

Hned po skončení mše svaté byla také pro ty, kteří chtěli, možnost jít shlédnout interiér opravené fary, kde se převlékali kněží. Mnozí byli překvapeni, kolik práce se udělalo a byli spokojeni s provedenými pracemi.

Po té, když se udělali fotografie s novoknězem a byly předány dary se pozvaní hosté sešli naproti kostela ve školní jídelně a v budově bývalého kláštera na pohoštění, které

zde bylo připraveno. Pozvaných bylo 200 hostů a pak ještě mládež, která také přijela hojným počtem. Celá slavnost končila okolo 20 hodiny večer.

Poslední úpravy na faře

Začaly prázdniny, ale před příchodem Dobrovolníků, kteří se rozhodli sloužit rok v naší farnosti bylo ještě potřeba provést několik drobných úprav jako přišroubovat garniře, pověsit záclony, vybavit místnosti nábytkem, položit koberce a nakonec se nastěhovat. K této činnosti mi zbyl čas o prázdninách, kterého už sice moc nebylo, ale vydatně mi při tom pomohl Tomáš Pivovarník, kandidát kněžských studií z Háje v Slezsku a bohoslovec Josef Motyka, který zde přišel na bohosloveckou praxi.

Koberec jsme už měli koupený asi 10 let. Měl sice původně sloužit pro nový presbytář do kostela, ale nakonec bylo rozhodnuto, že bude použit na faře. Pod něj bylo ještě nutné položit v kanceláři a v pokoji v přízemí dřevotřísku, protože podlaha byla značně nerovná. To zdarma vykonal pan Bedřich Stoniš se svými syny.

Vše je hotovo

Do příchodu volentérů, 25. srpna, se ale podařilo všechno přichystat. Opravdu Bohu díky za to všechno. Nikdo by nečekal, že během půl roku se podaří farní budovu zprovoznit k obývání. Je zde jasně vidět Boží působení. Třeba i v tom, že přicházely různé dary, a to vždy v pravou chvíli. Také kolik lidí zde zdarma pomáhalo, i když nebyli místní. Poděkování patří také našim dobrodincům panu Hruškovi, který pomáhal svou radou a také laskavě počkal s placením faktur za stavební práce. Chtěl bych vzpomenout i pana Černoorského ze Žimrovic, pohotovému dodavateli materiálu, který byl na stavbě potřeba a pomohl i finančně s vybavením farní budovy. Opravdu Pán Bůh zaplat' všem za všechnu pomoc, dary i za modlitby.

Nový kostelník

S odchodem paní Anežky Šindelkové z fary bylo také nutno hledat někoho, kdo místo ní bude otvírat a zavírat kostel. Odstěhovala se totiž do Staré Bělé za svým synovcem P. Pavlem Kupkou, kde mu pomáhala starat se o jeho rodiče. Nakonec se této funkce ujal pan Miloš Havrlant z tzv. Petrohradu. Bydlí blízko kostela a tak se tohoto úkolu zhostil. Jeho žena Míla slíbila, že mu bude v jeho novém závazku pomáhat. Díky i za tuto ochotu.

Příjezd volentérů

Na Celostátním setkání mládeže ve Žďáru nad Sázavou jsem se s volentéry setkal naposledy před jejich příjezdem do Pusté Polomi. Nakonec bylo rozhodnuto, že budou tři a to jeden chlapec Mgr. Jan Nosek z Prahy (26 let), a dvě děvčata, Zuzana Bencová (21 let) z Příbyslavi a Kateřina Melichárková (21 let) z Josefova u Dolních Bojanovic na jižní Moravě. Katka s Honzou už přijeli v pátek 23. srpna večer vlakem do Ostravy, kde jsem je vyzvedl a odvezl do jejich budoucího ročního domova, do Pusté Polomi. Zuzka měla ještě v sobotu svědčit na jedné svatbě v jejich farnosti a tak slíbila přijet v neděli na mši svatou. Fara se volentérům líbila a tak byl jejich první dojem pozitivní. Dopomohla k tomu i výzdoba v jejich pokojích, kterou jim připravili mladí ze scholy.

Farní den 2002

Dne 25. srpna 2002 odpoledne se na farním dvoře začal pomalu připravovat program k uvítání volentérů ve farnosti. Je to už druhý ročník této akce, kdy se setkává farnost a děti se zároveň loučí s prázdninami.

Odpoledne začalo programem, který měla na starosti schola, pak bylo představení volentérů, soutěž „Chcete být svatým“ (parodie na známou televizní soutěž Chcete být milionářem), které se zúčastnili i volentéři a nakonec volná zábava s táborákem a občerstvením. Byl pozván také pan biskup, aby dobrovolníky uvítal ve své diecézi a oficiálně je uvedl do služby. Bylo to pěkné setkání farníků, nejen při bohoslužbě, ale bylo možné si i dobře popovídat. Pozvání přijali i někteří dobrodinci a hosté, kteří sice nejsou z farnosti, ale hodně naší farnosti a nebo panu faráři pomáhali. Při Farním dnu také pan farář oslavil své 32. narozeniny, které připadly právě na tento den. Díky všem za přípravu a realizaci.

Začátek školního roku

S příchodem Volentérů bylo i několik změn, které se týkaly života farnosti. Především jsem přestal být administrátorem ve farnosti Ostrava Plesná a místo toho jsem se stal duchovním správcem v Duchovním centru svaté Kláry v Hrabyni. Toto centrum je součástí areálu Rehabilitačního ústavu a Ústavu sociální péče. S touto změnou přišly i změny v pořadu bohoslužeb v Háji ve Slezsku a v Pusté Polomi. Souviselo to i s tím, že už jsem bydlel na zdejší faře. Pořad bohoslužeb se tedy změnil následovně:

Po	18.00 (17.00) hodin v Pusté Polomi
Út	mše sv. s volentéry na faře
St	18.00 hodin v Háji ve Slezsku
Čt	18.00 (17.00) hodin v Pusté Polomi
Pá	17.00 hodin v Háji ve Slezsku
	7.00 hodin na první pátek v Pusté Polomi
So	15.30 hodin Centrum sv. Kláry v Hrabyni
	18.00 kaple v Podvihově, Hlubočci, Jilešovicích (každý týden někde jinde)
Ne	7.30 hodin v Kyjovicích
	9.00 hodin v Háji ve Slezsku
	10.30 hodin v Pusté Polomi

Bylo to rozhodně méně ježdění, protože z Pusté Polomi do Plesné, kterou jsem předtím administroval, to bylo 16 km. Navíc přede mnou spravoval Centrum sv. Kláry kaplan z Ostravy Poruby, který zde každý týden dojížděl. De facto jsme se vždy „míjeli“. Já jsem jezdil několikrát týdně do Ostravy a on jezdil z Ostravy do Hrabyně, kterou já jsem projížděl po cestě z Háje do Polomi.

Volentéři mi také pomohli učit náboženství. Do této aktivity jsem zapojil děvčata, která měla přece jen větší zkušenosti než Honza, kterému jsme mimochodem na jeho přání říkali Johnny (Džony). Katka přerušila studia pedagogické fakulty v Brně, takže na to měla přímo vzdělání a Zuzka ve farnosti pracovala s malými děvčaty, tak se do této aktivity rozhodly vstoupit. Učily většinou děti na nižším stupni ZŠ. Zuzka 1. a 2. třídu v Pusté Polomi, pak nižší stupeň v Háji ve Slezsku – Lhotě. Katka měla zas 1. a 2. třídu v Háji a nižší stupeň v Hlubočci.

Schola v Kyjovicích

Po prázdninách, když jsme přijeli z celostátního setkání mládeže ve Žďáru nad Sázavou, se stala jedna důležitá věc pro život naší filiální komunity věřících v Kyjovicích. Setkání ve Žďáru se zúčastnila dvě děvčata a byla tak zapálená, že se rozhodla založit scholu (skupinu, která zpívá při bohoslužbách tzv. kytarové písni). Je to velká změna a také velká služba. Velká změna v tom, že v této kapli ještě nikdy, a nebo už hodně dávno, zpívala skupina mladých. Velká služba v tom, že schola, složená tedy většinou z děvčat, přitahuje do kaple další mladé. Uvidíme co z toho vzejde. Ale už teď je vidět, že děvčata, která navštěvují výuku náboženství, ale do kostela bohužel nechodila, teď začala chodit do kaple. Ať Bůh tomuto dílu požehná.

Farní auto

Pro dopravu volunteerů do farních aktivit, především do Háje ve Slezsku a do Hrabyně bylo dobré mít k dispozici ještě jeden automobil. Rozhodl jsem se nakonec pro koupi ojetého automobilu. Po různých typech a radách jsme zakoupili auto značky Škoda 105L za necelých 24.000 Kč. Bylo to auto 19 roků staré. Bylo zapsáno do inventáře farnosti a pojmenovali jsme ho „Frník“. Je to pozměněné slovo „farník“. Kéž nám dobře slouží.

Nákup přišel v pravý čas, protože od října jsme začínali učit náboženství a tak už Zuzka, která měla řidičský průkaz si začínala na nový vůz zvykat. Bylo to pro ni obtížné, protože doma byla zvyklá jezdit s Felícií a byl to pro ni tedy velký skok. Postupně se do řízení vpravil i Johnny, který jezdil předtím velice málo. Hodně nám Frník pomáhal, protože jsme se tak mohli rozdělit a nemuseli jsme být všude všichni.

Nové farní aktivity

Příchod Volunteerů znamenal pro farnost Pustou Polom také nové aktivity ve farním životě. Mezi ně patří vytváření volnočasových aktivit pro školní mládež, což je 2x za týden. Děti jsou zvány na farní dvůr vždy v pondělí a ve čtvrtek od 15.00 do 17.00 hodin, kde volunteeri pro ně připravují různé soutěže a hry. Je to pro ně docela náročné a děti také ne vždy poslouchají. Je to určeno pro děti i z nevěřících rodin.

Další takovou věcí, kterou jsem mohl zavést díky tomu, že volunteeri mi ulehčili od různých povinností bylo společenství mladých manželů. Scházíme se na faře a to asi 1x za měsíc. Dojíždí i jeden pár z Hrabyně. Někdy přivezou i miminko, které děvčata rády pohlídnou.

Mezi nabídky, které volunteeri farnosti učinili bylo i hlídání dětí maminkám, které si potřebují něco vyřídit na úřadech a nebo musí dojet na nákup. Této nabídky zatím nikdo nevyužívá, ale uvidíme.

Formační kurz

Volunteeri přinesli do mého života i nějaké nové aktivity. Patřil mezi ně i Formační kurz sekce pro mládež při České biskupské konferenci, který jsme společně navštěvovali. Píšu zde o tom proto, že informace a vědomosti, které jsem zde načerpal byly velice podnětné pro mou pastorační práci. Zvláště pro práci s mládeží. Znamenalo to také týdenní absenci ve farnosti. Tento kurz trvá 2 roky a je vždy 4 týdny v roce. 3 týdny jsou přednášky a jeden týden Duchovní cvičení. Volunteeri to měli povinné a já jsem s nimi začal jezdit,

abych je tam také vždy dovezl, protože se koná vždy na jiném místě v republice (říjen – Sv. Hostýn, listopad – Hejnice v sev. Čechách a květen – Praha) a samozřejmě jsem byl zvědavý co je to zač. Ale opravdu nelituji toho času, protože vím, že to bude prospěšné i celé farnosti. Během roku tam přednášeli různé osobnosti. Za zmínku stojí určitě publicista Mgr. Jiří Zajíc, Mudr. Max Kašparů, odborník v oboru pastorální psychiatrie, Mgr. Magdaléna Veselská, vedoucí kurzu manažerů na Slovensku, P. Kohn, předseda sekce pro mládež při papežské radě pro laiky v Římě a vždy také navštívil formační týden jeden z biskupů.

Vyhlášení roku růžence

Letos, kdy svatý otec slaví výročí svého pontifikátu, mimo jiní na svátek sv. Hedviky 16.10., patronky naší diecéze, se stalo něco co mělo a bude mít vliv na život celé církve. Papež Jan Pavel II. vyhlásil rok růžence. Má trvat od letošního října do konce října příštího roku. Zároveň přidal k současným třem tajemstvím růžence (Radostné, Bolestné a Slavné) ještě čtvrté tajemství, které nazval tajemstvím „Světla“. Tato tajemství reflektují Ježíšovo veřejné působení. Vše svatý otec vysvětluje v listě nazvaném „Rosarium Virginis Mariae“ (O růženci Panny Marie).

Tato událost má dopad do všech farností celé světové církve, protože je nutné s těmito tajemstvími věřící seznámit, aby se je mohli začít modlit. Bude to úkol nelehký, protože jak se říká „zvyk je železná košile“. A tuto košili převléknout nebude jednoduché. Ale věřím, že se to postupem času podaří. Také svatý otec ve svém listě o růženci doporučuje tuto modlitbu a vůbec mariánskou úctu nejen starší generaci, ale všem. Rodinám i mladým lidem. Ať nám tedy v tomto Pán pomáhá, abychom cítili Svatou Matku stále více naší matkou.

Pout' na Svatého Martina

Na letošní pout', neboli Slavnost hlavního patrona kostela, kterou jsme letos oslavili v neděli 10. listopadu, jsem letos pozval P. Jana Balíka, ředitele sekce pro mládež při ČBK, který měl na starosti také aktivitu Volontérů v naší církvi. Bylo dobré, že přijal pozvání a mohl tak farníkům osobně poděkovat za to, že volontéry v naší farnosti dobře přijali. Přijel už v sobotu večer a tak s námi strávil večer a pak mi ráno pomohl s bohoslužbami. Ranní mše sv. v Kyjovicích (filiální kaple farnosti Pustá Polom) v 7.30 hodin byla zrušena, aby se farníci mohli zúčastnit poutní mše svaté. Do Háje ve Slezsku na 9.00 hodin jel P. Jan, aby si i tam užili hosta a já připravoval slavnostní bohoslužbu. Ta byla jako obvykle v 10.30 hodin. Po mši svaté byl připraven na faře oběd a byli naň pozváni i kněží z okolí. Pozvání přijali P. Edmund Kempný farář z Hrabyně, P. Mgr. Adam Malek, farář z Komárova, P. Mgr. Vít Zatloukal, ředitel diecézního centra pro mládež ve Staré Vsi nad Ondřejnicí, Mons. P. Josef Veselý, opavský děkan a farář z opavské farnosti Nanebevzetí Panny Marie P. Petr Okapal, kaplan z téže farnosti. Byl pozván i P. Jiří Sedláček z farnosti Olbramice, ale ten přijel až po obědě pouze ke kávě. Oběd připravily volontérky ve spolupráci s farnicemi a bylo to velice pěkné setkání. Věřím, že se setkáme i příští rok.

Odpoledne jsme pak pozvali několik farníků do „kulturky“ na farním dvoře, což je budova s větší místností, vlastně takovým malým sálem, k setkávání. Byli pozváni hlavně ti, kteří nějak pomáhali během roku při chodu kostela. Byli i někteří z jiných farností, kteří nám pomáhali. Hned po skončení jsem odjížděl na setkání kněží hnutí Fokoláre do Prahy.

Vánoce

Vánoce byly letos opravdu na sněhu. Pociťl jsem to zvláště na Štěpána, kdy jsem dokonce při cestě na ranní bohoslužbu do Kyjovic zapadl s autem do příkopu. Nic se nestalo, protože byla plná sněhu a tak to bylo jako pád do peřin. Volontéři na Štědrý den ještě zůstali, ale potom už odjeli ke svým rodinám a vraceli se až před Silvestrem.

Vánoční pořad bohoslužeb v obci Pustá Polom je letos následující:

Neděle 22.12.:	4. neděle adventní v 10 ³⁰ hodin
Pondělí 23.12.:	pondělí předvánočního týdne v 17 ⁰⁰
Úterý 24.12.:	Vigilie Narození Páně ve 0 ⁰⁰ hodin
Středa 25.12.:	Boží Hod Vánoční v 10 ³⁰ hodin
Čtvrtek 26.12.:	Svátek sv. Štěpána v 10 ³⁰ hodin
Neděle 29.12.:	Svátek sv. Rodiny v 10 ³⁰ hodin s obnovou manželských slibů
Pondělí 30.12.:	Pondělí v oktávu Vánočním v 17 ⁰⁰ hodin
Středa 1.1.:	Slavnost Matky Boží Panny Marie v 10 ³⁰ hodin

V Kyjovicích měli vánoční bohoslužby takto:

Neděle 22.12.:	4. neděle adventní v 7 ³⁰ hodin <i>V sobotu 21.12. od 17⁰⁰ hodin možnost ke sv. zpovědi</i>
Středa 25.12.:	Boží Hod Vánoční v 17 ³⁰ hodin
Neděle 29.12.:	Svátek sv. Rodiny v 7 ³⁰ hodin s Obnovou manželských slibů
Středa 1.1.:	Slavnost Matky Boží Panny Marie v 17 ⁰⁰ hodin

Silvestr

Na konec roku se už volontéři od svých rodin vrátili a to proto, že jsme chtěli připravit na poslední okamžiky roku adoraci před Nejsvětější svátostí a pak také malé pohoštění pro odvážné farníky, kteří nebudou mít strach přijít pak ještě na chvíli na faru. Mysleli jsme, že se této adorace zúčastní i mladí, ale ti nás předběhli a naplánovali si, jako už tradičně každý rok na konec roku Silvestrovskou pěší pout' na Svatý Hostýn. Tato tradice zde už existuje od dob působení P. Dibelky, který zde zanechal ještě z doby totality hlubokou brázdu, kdy začal aktivizovat mládež.

Do přípravy adorace jsme zapojili i farníky, což se nám celkem podařilo. Po skončení adorace pak byla mše svatá, která uzavřela uplynulý kalendářní rok a začala Nový rok. Po jejím skončení čekalo na faře, jak už jsem říkal, „odvážné“ farníky, a nebylo jich zas až tak málo (asi 15) malé občerstvení s přípitkem. Kéž nám v i Novém roce Bůh neustále žehná.

A.M.D.G.

Anno Domini 2003

Tříkrálová sbírka

Letos jsme už dokázali nasbírat v Pusté Polomi 8 skupinek koledníčků. Velikou radostí je to, že se zapojují i děti, které nechodí pravidelně do kostela. Zase se o celou akci stará paní Krajzlová, která už má z předcházejících let bohaté zkušenosti. Na konci jsme zjistili, že snaha zajistit co nejvíce skupinek se vyplatila, protože jsme letos tolik nemrzli a také se stihlo obejít více domů. Nakonec se vybralo přes 34.000 Kč.

Začátek přípravy na biřmování

Na letošní podzim jsme naplánovali udílení svátosti biřmování. Měl by přijet otec biskup František Václav Lobkowicz a celá slavnost by se měla uskutečnit 9. listopadu, tedy v blízkosti oslav patrona kostela sv. Martina.

Přípravu jsme rozdělili na 10 setkání, vždy v sobotu večer od 19.00 hodin do 21. hodin, a to každý druhý týden. Dva víkendy na Diecézním centru pro mládež, osobní pohovor o motivaci a závěrečný písemný test.

Příprava měla probíhat v klubovně na farním dvoře a přihlásilo se 30 mladých, ale i někteří dospělí. Jednotlivá setkání budou mít tento charakter. Nejdříve se setkáme v klubovně, kde se řeknou technické informace o průběhu přípravy, pak začne téma (asi ½ hodiny) a pak se celé shromáždění rozdělí do předem stanovených skupinek (aby sourozenci nebyli spolu) k diskuzi. Skupinky povedou volontéři spolu s mladými lidmi z farnosti, kteří už byli biřmováni (vždy dva jednu skupinku). Já jsem si vzal na starost skupinku dospěláků. Jednotlivé skupinky měly asi po 7 – 9 členech. Zohlednili jsme také věk. Po skončení diskuse ve skupinkách jsme se pak ještě sešli všichni v klubovně, abychom se podělili o to co v diskuzi zaznělo. Vždy jeden ze skupinky, její mluvčí, stanovený pro ten den, přednesl shrnutí ostatním.

První příprava se měla uskutečnit v sobotu 11. ledna. Před ní jsme se sešli s animátory skupinek na přípravě, aby se seznámili s tématem a trochu si řekli, jakým směrem by se měla diskuze ubírat.

Témata přípravy jsem vybral z materiálů, které připravila Sekce pro mládež při ČBK pro formaci společenství mládeže. Materiál se jmenuje „Pojď a následuj mě“. Témata zvolená pro přípravu jsou tedy tyto:

1. Bůh - Láska
2. Boží nabídka a povolání
3. Boží Slovo, Písmo svaté a Ježíšova revoluce
4. Velikonoční tajemství, tajemství bolesti
5. Svátosti, život ze svátostí
6. Církev, život ve společenství
7. Čistá láska mezi Bohem a člověkem - morálka
8. Evangelizace a Služba
9. Ve světě ale ne ze světa
10. Svátost smíření

Témata budou vždy připravena předem a využijeme k jejich zveřejnění naše www stránky. Většina mladých má přístup k internetu na škole zdarma a tak si může vždy hned po přednesení tématu jeho text stáhnout a prostudovat.

Příprava probíhala společně i pro farnost Háj ve Slezsku v Pusté Polomi.

Postní snažení

Tak jsme nazvali aktivitu, kterou jsme rozšířili do kostelů a kaplí naší farnosti. Do každého příbytku Boha byl dán postní kříž s pokladničkou. Pokladnička měla být pozváním k úkonům pokání. Každý mohl peníze, ušetřené za sladkosti, nebo za jiné pochutiny, které si v postě odepřel dát do pokladničky a peníze pak na konci postu takto vybrané budou odeslány na konto sirotků v misiích. Věřím, že nám pokladnička a kříž v kostele takto pomohou lépe prožívat toto období duchovního soustředění a obnovy.

Svatost oltářní v Hlubočci

Před postní dobou za mnou přišli někteří farníci z Hlubočce, zda by během postní doby nemohla být v jejich kapli Nejsvětější svátost, aby mohli mít v kapli adoraci a křížovou cestu. Když jsem farnosti přebíral, nebyla tam a ani jsem nepřemýšlel nad tím ji tam znovu uložit. Po této prosbě jsem se nad tím ale zamyslel a dohodli jsme se, že během postní doby by to bylo možné, pokud budou do kaple chodit a modlit se tam. Nejdříve však bylo nutné svatostánek připravit a pořádně vyčistit. Když bylo vše připraveno, převzl jsem do Hlubočské kaple jednu posvěcenou partikuli a uložil ji do burzy pro nemocné, protože ciborium jsme ještě nepořídili.

Po skončení postní doby však místní farníci naléhali na to, zda by v kapli nemohl svátostný Spasitel zůstat, že opravdu vnímají jeho přítomnost ve vesnici a tak bylo rozhodnuto, že Pán v Hlubočci bude přebývat i nadále. Bude ale potřeba zařídit věčné světlo a oltář trochu upravit, aby měl Pán i zde důstojný příbytek. Kéž této vesnici znovu žehná. Je to vlastně asi po velmi dlouhé době, kdy v Hlubočci přebývá Pán v Nejsvětější svátosti. Bohu díky za to.

Velikonoce

Letošní Velikonoce jsem prožíval ve větším klidu než v letech předcházejících, protože mám jen 2 farnosti. Pořad bohoslužeb tedy vypadal v Pusté Polomi i Kyjovicích následovně:

Pustá Polom:

Zelený čtvrtek:	19.30 hod.
Velký pátek:	19.30 hod.
Velikonoční vigilie:	22.00 hod.
Boží hod:	10.30 hod.
Velikonoční Pondělí:	10.30 hod.

Kyjovice:

Zelený čtvrtek: možnost účasti v P. Polomi v 19.30 hod.

Velký pátek:	možnost účasti v P. Polomi v 19.30 hod.
Velikonoční vigilie:	možnost účasti v P. Polomi v 22.00 hod.
Boží hod:	16.00 hod.
Velikonoční Pondělí:	7.30 hod.

Na Zelený čtvrtek byla pak ještě po mši svaté možnost se účastnit adorace, kterou pomohli připravit volontéři. Pozvali k tomu ještě farníky, především ty, kteří se připravují na biřmování.

Adorace

Je to nová věc, kterou jsme v ostatních letech o Velikonocích nedělali a věřím, že se podaří i v dalších letech. Vidím jako velmi důležité pro růst duchovního života farníků, aby měli možnost adorace, nejen o prvních pátcích, ale i jindy. Proto jsem jim také tuto možnost nabídl i během roku a to každý týden vždy v pondělí po mši svaté. Půl hodiny je vystavená Nejsvětější svátost v monstranci a lidé mohou Pánu Ježíši svěřovat své kříže, ale i radosti. Kéž Ježíš promění svou láskou srdce lidí a přitáhne je k sobě. I mě to velmi pomáhá v mém kněžském životě. Uvidíme s jakým zájmem se tato nová aktivita setká.

Noční rej čarodějnic

Na konci dubna se na faře událo něco co se zde ještě nikdy neudálo. Tradičně o svatojánské noci se sletěly čarodějnice a probíhalo velké soutěžení. Soutěž se jmenovala „Miss čarodějka“. Zúčastnil se nebývalý počet soutěžících. Soutěžilo se v různých disciplínách a nakonec byla vyhlášena nejkaredší čarodějnice. Pak bylo možné zůstat ještě u táboráku a zpívat. Bylo zde i mnoho lidí, kteří ještě do prostor fary nikdy nepřišli. Podařilo se tak navázat pár kontaktů s novými lidmi. Věřím, že tato akce přinese plody do budoucna a že příští rok se jí podaří úspěšně zopakovat.

Víkend před 1. sv. přijímáním

Za vydatné pomoci volontérů se podařilo připravit víkend pro děti, které mají jít letos k prvnímu svatému přijímání. Uskutečnil se na faře v Háji, která zůstala po mém přestěhování prázdná. Byly zde děti ze všech vesnic, které mám na starosti, byly tam tedy i děti z Pusté Polomi. Děti se tu měly zamyslet na tím co pro ně Pán Ježíš ve svatém přijímání znamená a mohly mu připravit nějaký dárek. Samozřejmě nechyběla ani noční hra, zpívání a nějaké to modlení. Na závěr celého pobytu dětí byl táborák, kde byly pozváni i rodiče dětí. Bylo možné se tak s nimi setkat, neformálně s nimi hovořit a pokusit se tak rozbořit bariéry, které mezi farou a rodiči těchto dětí většinou bývají. Díky Bohu za to.

První svaté přijímání

V letošním roce jsme tuto slavnost celé farnosti připravili na Slavnost Těla a Krve Páně, která v letošním roce připadla na 22. června. Svátostného Spasitele letos přijalo ze všech vesnic farnosti (Hlubočec, Kyjovice a Pustá Polom, z Podvihova chodí do Komárova) celkem 11 dětí. Šest jich bylo z Pusté Polomi, čtyři z Hlubočce a jedna dívka z Kyjovic. Byla to pěkná slavnost a účastnilo s jí mnoho farníků ze všech vesnic. Jako každým rokem i letos rodiče dětí nechali pořídit na památku videozáznam a fotografie. Ale to není to hlavní. Důležité, aby děti opravdu přilnuly láskou k Pánu Ježíši a vytrvali na

cestě, kterou jim rodiče, při jejich křtu, otevřeli. Ať je Svátostný Spasitel vždy jejich posilou na cestě tímto složitým světem. Modleme se za ně všichni.

Dětská olympiáda

Na konci školního roku, před prázdninami se Volontéři s dětmi chtěli rozloučit s dětmi a tak pro ně uspořádali olympiádu plnou různých soutěží. Byly jich docela dost a byly provozovány v celé vesnici. Děti tak musely běhat po jednotlivých stanovištích. Nakonec na děti čekali sladké odměny. Děti se zúčastnilo docela dost a bylo to pro ně tak pěkné zakončení školního roku a nakonec i působení volentérů v naší farnosti.

Farní den

Na konci prázdnin, dne 24. srpna, jsme se, jako už dva roky před tím, setkali s farností, abychom se sblížili a sžili s farníky jinak než při bohoslužbách, ale také letos za tím účelem, abychom se rozloučili s volentéry, kteří v naší farnosti rok působili. Byl připraven program, soutěže pro odcházející volentéry a byl také pozván otec biskup, jako i loni, aby se také s volentéry rozloučil. Zprvu na svou účast zapomněl, ale svému slibu dostal a přijel. K velkému překvapení všech na kole, čímž v očích mnoha farníků, ale i přítomných kněží (P. Marcela Krajzla, místního rodáka, P. Víta Zatloukala, ředitele DCM, stoupl v ceně. Na konci farního dne pak odjížděl první z volentérů, Johnny, který nastupoval k formaci do dominikánského řádu v klášteře v Olomouci. Kéž mu Pán na jeho cestě žehná a Maria ho provází svou přímluvou.

Tímto dnem skončilo jejich působení v naší farnosti. Farníci byli docela smutní, protože si je za ten rok velmi oblíbili. U některých se objevili i slzičky. I mě samotnému bylo líto, protože jsme toho spolu hodně prožili. V dalším roce volentéři nepřijdou, protože ti, co se rok na službu připravovali, se nakonec rozhodli jít jinou cestou a tak letos nebudou oživením ani na naší faře, ani jinde v republice. Uvidíme za rok. Ale život jde dál a v novém školním roce čekají zase nové úkoly.

Začátek školního roku

V letošním roce pro mě nastala zase změna. A to, že otec biskup obsadil hájeckou faru. Přišel tam P. Heřman Rakovský, Opraem, který byl před tím v Koberčicích na Hlučínku. Obě farnosti tím velmi získali. Jednak v Háji dostali zase na faru kněze a Pustá Polom protože už nedělím svůj čas mezi nikoho jiného. Je to pro mě opravdu i dar od Pána, protože po roce s volentéry jsem docela unavený. Také bude čas na věci farní administrativy, na které při větším počtu farností moc času nebylo.

Náboženství mi letos bude pomáhat učit zase další mladá maminka, Mgr. Martina Krajzlová, švagrová od P. Marcela Krajzla, která je učitelkou na jedné ZŠ v Opavě, v současné době však na mateřské dovolené. Vezme katechezi v první a druhé třídě ZŠ Pustá Polom. Hlubočská škola se už zavírá, pro nedostatek dětí. Je to trend v celé republice a také v celé západní Evropě. V konzumním stylu života není pro děti, které berou rodinám dost času a finančních prostředků, už místo. Rodiny tedy mají nejvýše jedno nebo dvě děti. Proto se stává, že mnoho škol, zvláště na malých vesnicích musí být uzavřeno, protože se prostě s malým počtem dětí neuzijí. V Kyjovicích ještě učím, ale myslím, že je to jen otázka času, kdy i tato škola zanikne. Děti z Hlubočce tedy přešly do Pusté Polomi a budou chodit na Náboženství tam. Ale zase jich bude méně, protože s dojížděním je to

vždy časově náročnější a protože výuka Náboženství bývá vždy v odpoledních hodinách a tak rodiče budou chtít mít děti brzo doma. Uvidíme.

V letošním školním roce začaly platit nové státní předpisy pro výuku Náboženství na školách. Z Náboženství se stává nepovinný předmět a ředitel školy musí katechetovi umožnit výuku vždy, když o to katecheta a nebo farář požádá, i kdyby z jeho školy nechodily žádné děti. V praxi to znamená, že i když bude využívána škola jen jako prostor pro výuku dětí z jiných škol, ředitel je povinen výuku dovolit. Také pro děti to má dopad a to takový, že pokud se do Náboženství přihlásí, musí chodit a pokud bude chybět musí mít omluvu. V případě dvou neomluvených hodin pak hrozí zhoršená známka z chování. To doposud nebylo a myslím, že je to dobře, protože děti v tomto věku, jak známo, nejsou moc vytrvalé. Alespoň některé. Výuka Náboženství je tedy pro letošní školní rok naplánována následovně:

Pondělí:	od 13.00 hodin	4. a 5. třída v Pusté Polomi
	od 14.45 hodin	6. – 9. třída v Pusté Polomi
Středa:	od 11.45 hodin	1. a 2. třída v Pusté Polomi
Čtvrtek:	od 13.00 hodin	3. třída v Pusté Polomi
	od 14.00 hodin	1. – 4. třída v Kyjovicích

Třídy jsou pospojované proto, že není tolik dětí. V ročnících 6 – 9 se mi letos přihlásilo 10 dětí, v ročnících 4 a 5 je dětí okolo 15 a ve třetí třídě je dětí celkem 8. Ty se připravují na První svaté přijímání. Ale dvě z nich nejsou pokřtěné a do kostela moc nechodí, tak s nimi ještě nějaký ten rok počkám. Je to obecný problém, že rodiče děti pošlou do výuky Náboženství, aby mohly jít ke svatému přijímání, ale do kostela už s nimi nejdou. A vím, že tento jev není jen u nás v republice, ale pravděpodobně i celé západní Evropě. Tuto informaci mám tzv. „z první ruky“, protože když jsem byl v roce 1994, ještě jako bohoslovec, na rok v Itálii, tak jsem slyšel jednoho místního kněze mluvit právě o tomto problému. A to je Itálie s vysokou religiozitou obyvatelstva.

Se změnou v obsazení farností se zase změnil pořad bohoslužeb. Ne moc, ale přece. Některé bohoslužby přibýly a u některých se změnil čas. Vypadá to teď následovně:

V Pusté Polomi:

Neděle:	10 ³⁰ hod.
Pondělí:	18 ⁰⁰ hod.
Středa:	18 ⁰⁰ hod.
Čtvrtek:	18 ⁰⁰ hod.
První pátek:	7 ⁰⁰ hod.

Samozeřejmě zůstalo to, že v zimním období se čas večerní mše svaté ve všední dny posouvá o hodinu dříve na 17.00 hodin.

V Kyjovicích se nedělní mše posunula ze 7.30 hodin na 9.00 hodin a v Hlubočci a Podvihově mají teď místo v sobotu odpoledne, jedenkrát za měsíc, v neděli ráno v 7.30 hodin a to s frekvencí jedenkrát za 14 dní. Střídám tedy v neděli ráno Hlubočec a Podvihov. Měl jsem strach, zda lidé budou na tuto ranní hodinu chodit, ale obavy se nenaplnily, protože se počet účastníků bohoslužeb naopak zvýšil.

Svatováclavské slavnosti

Po prázdninách mě jeden farník, pan Zdeněk Dominik, inspiroval k nějaké další akci pro děti a tak jsme s mládeží vymysleli tzv. Svatováclavské slavnosti. Zní to docela vznešeně, ale jedná se o soutěže pro děti. Na začátku byla scénka, která měla dětem přiblížit v krátkosti život a smrt sv. Václava. Pak jako oslava jeho mučednické smrti, vítězství jeho lásky bylo vyhlášeno rytířské klání. Do stavu rytířského mohly být ustanoveny, ovšem jen pro tuto příležitost, i sličné panny. Děti přišlo asi jen 10, ale nevádí. I tak bylo klání a hry poznamenáno velkou odvahou a čestným bojem všech zúčastněných. Na konci pak byl táborák, který završil toto pěkné podzimní odpoledne. Podařilo se také celou akci zaznamenat na video. K tomu vypomohl svou kamerou přítel naší farnosti z Budišovic Ing. Pchálek.

Společenství mládeže

Po této akci jsem mladým lidem, kteří mi pomáhali připravit Svatováclavské slavnosti, zda by se nechtěli i po skončení přípravy na svátost biřmování scházet. Souhlasili a tak začalo Společenství mládeže. Řekli jsme si, že se budeme scházet vždy v pátek jedenkrát za 14 dní. Program ze začátku budu připravovat sám, ale postupně bych chtěl, aby se zapojili i sami mladí. Věřím, že to pro ně bude určité místo, kde snad dostanou nějakou formaci do budoucího života a kde se také budou navzájem podpírat v tom, aby obstáli v tomto složitém světě, který už i n ně doléhá s celou svou vahou. Jsou ve věku, kdy takovou pomoc určitě budou potřebovat.

Mříže na faru

Po odchodu volunteerů přízemí fary nikdo neobýval a protože já bydlím v prvním patře budova a tam se nachází i kancelář, bylo nutné přízemí nějak zabezpečit. Rozhodli jsme se nakonec na Pastorační radě farnosti pro mříže, které jsou v současné době nejlevnější a také celkem bezúdržbové. Oslovili jsme tedy místního podnikatele pana Kupku a ten nám udělal pěkné mříže na všechna spodní okna za celkem pěknou cenu a to 12.000 Kč. Kéž slouží dobře a odradí případné zloděje.

Hasicí přístroje

Po upozornění pana děkana, P. Jana Svobody, jsme byli nuceni pořídit hasicí přístroje. Dosud nebyly ani v kostele ani na faře. Kdybychom je neměli, tak i kdyby byla uzavřena pojistná smlouva s pojišťovnou budovy by vyhořely, pojišťovna by nám nedala ani korunu. Takové jsou zákony a je potřeba na ně dbát, jak nás učí Ježíš slovy „Co je císařovo dávejte císaři...“. Jsou to sice velké peníze, které bylo nutné zaplatit firmě, která hasicí přístroje dodala a bude je každým rokem kontrolovat, ale nedá se nic dělat. Věřím, že je nikdy nebudeme muset použít.

Biřmování

Přiblížil se den na který 25 farníků čekalo asi s chvěním, co se stane. Půl roku se připravovali a najednou je to tady. Neděle 9. listopadu Léta Páně 2003 se pro ně stane přelomový den v životě. Přijmou svátost křesťanské dospělosti, svátost biřmování a to z rukou ostravsko opavského biskupa Mons. Františka Václava Lobkowicze, OPraem.

Tento den byla docela mlha, tak jak to v listopadu občas bývá. Mše svatá začala v 10.30 hodin a celé farní společenství v úplně zaplněném chrámu čekalo biskupova slova s napětím. Přítomni byli jak farníci z Pusté Polomi, tak i z Kyjovic, Hlubočce a pak i Podvihova. Slavnost proběhla bez problémů a tak kandidáti svátosti biřmování přijali plnost darů Ducha svatého. Byli to tito naši farníci: Dostál Bohumil z P. Polomi, Drastíková Eva z Kyjovic, Grygar Martin z Kyjovic, Chalupová Eva z P. Polomi, Chalupová Michaela z P. Polomi, Juchelka Marek z Budišovic, Kňura Martin z P. Polomi, Kotalová Radka z P. Polomi, Kučera Tomáš z Kyjovic, Kučerová Tereza z Kyjovic, Kučerová Jana z Kyjovic, Kudělová Emilie z Hlubočce, Pokorný Tomáš z P. Polomi, Slaná Kateřina z P. Polomi, Slaná Simona z P. Polomi, Slavíček Adam z Krásného Pole, Stoniš Aleš z P. Polomi, Stoniš Daniel z P. Polomi, Stonišová Radomíra z P. Polomi, Trojančíková Dagmar z Hlubočce, Vaculová Lenka z P. Polomi, Vaculová Ivana z P. Polomi, Vaculová Radmila z P. Polomi, Vavrečková Tereza z P. Polomi, Vindiš Tomáš z P. Polomi.

Adventní snažení

Ve škole děti připravili pro ostatní své vrstevníky možnost jak se více v letošním adventu přiblížit tomu co znamenají Vánoce. Připravily tedy na papíře nalepený betlém, který bude viset v kostele pod kazatelnou a děti budou na něj postupně lepit různé postavičky, které k němu směřují, dále hvězdičky, stromečky a podobně. Vždy ovšem za nějaký dobrý skutek, odřeknutou sladkost či televizi. Při ohlášení této aktivity jsem vybídl i rodiče, babičky i dědečky těchto dětí, aby se také do tohoto snažení zapojily. V neděli po mši svaté tedy vždy nastal docela ruch, kdy se rozdávaly tyto symboly, aby pak byly nalepeny na již zmíněný papírový betlém. Postupně se tedy zaplňoval a věřím, že za těmito postavkami se skrývá množství dobrých skutků či různých skutků pokání. Ať to vše přispěje k přípravě na svátky míru, klidu a lásky.

V advent jako každý rok bylo těsně před svátky možnost jí ke svaté zpovědi. Tentokrát jsem pozval nového vojenského kaplana z Opavy P. Petra Fialu.

Oprava garáže

Několik dní před Vánoci byl zase docela velký vítr, jaký v těchto končinách bývá docela často, proto se naše obec také jmenuje Pustá Polom. A ten měl tentokrát takovou sílu, že vyvrátil vrata od garáže. Jelikož už byly docela stará tak jsem se po diskuzi s několika farníky rozhodl pořídit nové. Oslovil jsem několik firem a nakonec jsem se rozhodl pro firmu Trido v Opavě, která má s výrobou sekčních vrat na dálkové ovládání bohaté zkušenosti. Je nutné ale stavbu připravit. Musíme srovnat podlahu, která byla doposud hliněná a také je potřeba stěny garáže zevnitř omítnout, protože je to zevnitř jen hrubá stavba. Prostora byla původně používána jako stodola a po té co už do ní nebylo co dát začala sloužit jako garáž mým předchůdcům a Obecní úřad zde už také dlouhou dobu parkuje svůj vůz. A protože bylo ještě dobré počasí, tak jsem se rozhodli jednat co nejdříve a garáž vybetonovat ještě před svátky. Podařilo se. Přišli pomoci někteří muži a beton dovezl domíhávač. V den prací už sice začalo trochu mrznout, ale vše se Bohu díky zvládlo.

Vánoce

O letošních Vánocích bylo docela dobré počasí. Celý prosinec bylo celkem teplo začalo mrznout až těsně před Vánoci a to jen málo. Bohoslužby v Polomi jsem měl letos takto:

Neděle 21.12.:	4. neděle adventní v 10 ³⁰ hodin
Pondělí 22.12.:	pondělí předvánočního týdne v 17 ⁰⁰
Středa 24.12.:	Vigilie Narození Páně ve 22 ⁰⁰ hodin
Čtvrtek 25.12.:	Boží Hod Vánoční v 10 ³⁰ hodin
Neděle 28.12.:	Svátek sv. Rodiny v 10 ³⁰ hodin s obnovou manželských slibů
Pondělí 29.12.:	Pátý den v oktávu Vánočním v 17 ⁰⁰ hodin
Středa 31.12.:	Sedmý den v oktávu Vánočním v 17 ⁰⁰ hodin
Čtvrtek 1.1.:	Slavnost Matky Boží Panny Marie v 10 ³⁰ hodin

V Kyjovicích byly vánoční bohoslužby podobně:

Neděle 21.12.:	4. neděle adventní v 9 ⁰⁰ hodin
Středa 24.12.:	Vigilie Narození Páně ve 22 ⁰⁰ hodin - <i>Pustá Polom</i>
Čtvrtek 25.12.:	Boží Hod Vánoční v 9 ⁰⁰ hodin
Pátek 26.12.:	Svátek sv. Štěpána v 9 ⁰⁰ hodin
Neděle 28.12.:	Svátek sv. Rodiny v 9 ⁰⁰ hodin s obnovou manželských slibů
Čtvrtek 1.1.:	Slavnost Matky Boží Panny Marie v 9 ⁰⁰ hodin

V Podvihově pak měli mši svatou na Boží Hod odpoledne v 17.00 hodin a v Hlubočci zase na svátek sv. Štěpána a to v 7.30 hodin.

Na Silvestra začal padat sníh a skončil až na Nový rok v noci. Napadlo velmi hodně sněhu a řidičům na cestách bylo docela úzko. Zvláště tady u nás, protože jsme mimo hlavní cesty, které jsou pravidelně uklízeny, ale silničáři se činili a pomáhali i traktoristé ze zemědělského družstva a i někteří soukromníci.

A.M.D.G.

Anno Domini 2004

Nový rok

Na začátek roku napadlo docela dost sněhu. Začalo padat na Silvestra a skončilo až na Nový rok v noci. Měl jsem strach ráno jet do Kyjovic, protože tam bývá dost špatná cesta a když je velký vítr, tak se tam vytváří sněhové jazyky. Poprosil jsem tedy jednoho farníka, aby jel se mnou a v případě zapačnutí mi pomohl. Vzali jsme si dokonce i sněhové řetězy na přední kola a byli jsme rádi, že je máme. Dojeli jsme bez problémů tam i zpět. Myslel jsem, že silničáři (údržba silnic) na Nový rok nebudou fungovat, ale podcenil jsem je. Jezdili i o silvestrovské noci a celý následující den. Podařilo se jim tedy snít z cest celkem rychle uklidit.

V Pusté Polomi jsem pak ještě přede mší svatou udělal pár dokumentačních fotografií, protože už opravdu dlouho nebylo tolik sněhu.

Třetí výročí farního webu

Naše farní informační médium, internetová prezentace na adrese www.pustapolom.cz/farnost, za pár dní bude slavit třetí výročí svého vzniku. Zde je k dispozici text, který o tomto webu píše sám autor, náš ministrant Jakub Vavrečka:

„Nejstarší článek, který se z tehdejšího webu dochoval, pochází z konce března 2001. Pravidelně v březnu, který je zároveň měsíc internetu (www.brezen.cz) slavíme narozeniny farních stránek. Web vznikl spíše jako pokus o vytvoření "nějakých" stránek. Tehdy byl vystaven na serveru Hyperlink, a adresu měnil zatím dvakrát. Původní podkladová barva byla žlutá, pro zklidnění barev se celý web "převlékl" do světle modré, a od začátku roku 2003 mu vládne zelená. Se zvyšujícím se rozsahem (více článků), rostl počet stránek. Potřeba počítadla přístupů se objevila v květnu 2002, po roce však bylo nutné změnit systém ze stávajícího Stat4All na TopList. Postupně jsou přidávány doplňující funkce, jako ankety, diskuzní boardy, formuláře posílající e-maily či vlastní farní chat. Z těchto stránek se stalo oblíbené místo, kde lidé hledají informace nejen ze života farnosti, ale také zprávy a pozvánky na akce v okolí.“

Návštěvnost této internetové prezentace nám docela stoupla a zdá se, že farníci mladší generace si na tento způsob získávání informací o životě farnosti už zvykli a pravidelně ji navštěvují. Bohu díky.

Je to výhoda, že toto médium je finančně nenáročné. Je potřeba ovšem obětavosti tzv. webmastera (člověka, který pravidelně dodává nové informace) a ten slouží zatím bez chyby. Za to mu patří veliký dík.

Nové ozvučení kostela

V našem kostele sloužilo po domácku vyrobené ozvučení už asi 20 let a dost často jeho funkce selhávala. Během mše svaté se běžně stávalo, že se z reprobeden začalo ozývat skřípání a škvrcení, které přehlušovalo slova toho, kdo zrovna při mši svaté do mikrofonů mluvil a nebo četl. S tím, že od letošního května naše země vstoupí do Evropské unie, tím se také zvýší Daň z přidané hodnoty u prováděných prací firmami z 5% na 19% celkové ceny, jsme se rozhodli pořídit nové ozvučení ještě předtím, než se DPH zvýší.

Oslovili jsme několik firem a nakonec jsme se na Pastorační radě s farníky rozhodli pro firmu Elektroacoustic z Rožnova pod Radhoštěm. Od odeslání objednávky bylo celé zařízení namontováno a předáno do 10 dnů. Což je doba přímo rekordní. Nechali jsme namontovat kvalitní zařízení, aby zase sloužilo co nejdéle. Pořizovací cena byla cca 78.000 Kč. Po první nedělní mši svaté s novým ozvučením, 22. února, byli farníci spokojeni, že slyší velmi dobře ve všech částech kostela. To je dost důležité, protože víra, jak říkají apoštolové, pochází ze slyšení. Kdyby tedy v kostele nebylo slyšet, nebo rozumět Božímu slovu, které je hlášáno, byla by to závažná chyba. Ať tedy nové ozvučení slouží k chvále Boží a k šíření víry mezi těmi, kteří do našeho chrámu budou přicházet.

Setkání schol

První postní sobotu naše farnost zažila děkanátní setkání mladých, kteří hrají a zpívají při liturgii v kostele mládežnické písně. Taková skupina se pak nazývá „Schola“. Toto slovo pochází z latiny a bylo to kdysi označení pro skupinu mužů, kteří doprovázeli liturgii mše svaté zpěvem gregoriánského chorálu. Takovéto setkání je v našem děkanátě už počtvrté a letos jsme tyto mladé pozvali do naší farnosti. Očekává se asi 150 mladých. V kostele bude v 9.15 hodin mše svatá, které se mohou zúčastnit i farníci a pak další program je naplánován v tělocvičně místní Základní školy. S ředitelem školy Mgr. Hrádkem je velmi dobrá spolupráce, i když do kostela nechodí, a tělocvičnu zapůjčil bez nějakých problémů zdarma. Program nejdříve začal společně v tělocvičně, kde se jednotlivé scholy představily, odkud jsou, a pak se měly možnost rozdělit do různých skupinek a to podle svobodného výběru. Bylo možné jít do skupinky kde se hrály hry, pak byla skupinka hry na kytaru, v další bylo zase možné se naučit nějakou písničku a pak bylo také možné jít na přednášku pana Aleše Juchelky z České Televize, který moderuje pořad o populární hudbě „Medůza“.

Při organizaci velkou měrou pomohli mladí animátoři z děkanství, kteří se pravidelně scházejí v Bohuslavicích s P. Lumírem Tkáčem, děkanátním kaplanem pro mládež, a takovéto akce připravují. Samozřejmě, že přiložili ruku k dílu i naši mladí a jednu skupinku, tvořivé dílny, si vzaly na starost mladé maminky z naší farnosti pod vedením paní Radomíry Stonišové.

Kéž toto setkání přispěje k tomu, aby mladí měli větší chuť oslavovat zpěvem svého Pána. Bohu díky.

Duchovní obnova farnosti

Už dlouhou dobu jsem uvažoval o tom, jak lépe prožít postní dobu. Nakonec mě napadlo pozvat nějakého kněze, aby měl pro farnost Duchovní obnovu. Naplánovali jsme ji na víkend (Pá, So, Ne) od 19. do 21. března. Dával ji P. Bohumil Kolář z Prahy, který několik let vyučoval na Katolické teologické fakultě v Praze Katechetiku, také působil jako spirituál v pražském kněžském semináři a v současné době působí jako výpomocný duchovní v pražské arcidiecézi. Měl jsem trochu obavu, jak ve svých 80 letech zvládne cestu z Prahy až k nám na sever Moravy, ale zvládl ji perfektně.

Program byl následující:

Pátek 19. března

17.30 hodin katecheze pro mládež

18.30 hodin mše svatá v Pusté Polomi s prosbou k D. svatému

19.30 hodin adorace

Sobota 20. března

10.00 hodin možnost ke sv. zpovědi

15.00 hodin přednáška pro dospělé

16.00 hodin křížová cesta

17.00 hodin mše svatá se svátostí nemocných

Neděle 21. března

10.30 hodin nedělní mše svatá a Te Deum (s povídáním pro děti)

Na katechezi pro mládež přijeli mladí ze všech obcí farnosti i z Podvihova, což mi udělalo velkou radost. Ke mši svaté si mladí připravili několik symbolů z jejich života, které pak přinášeli v obětním průvodu. Toto krásně spojili s přímluvami, takže byla tato část mše sv. velmi působivá. Večerní adoraci si opět připravili mladí a zpracovali biblické podobenství o marnotratném synu. Při čtení rozjímání zaznívala přímo z reprobeden nového ozvučení reprodukováná hudba, která vše krásně podmalovala. Adorace trvala bezmála hodinu a během ní též mnoho farníků přistoupilo ke svátosti smíření.

V sobotu jsme od rána vyzpovídali mnoho lidí. Je dobře, že farníci využívali bohatých zkušeností otce Bohumila. Odpoledne přednáška pro dospělé byla také bohatě navštívena a křížovou cestu si připravilo společenství rodin, které velice mile překvapilo tím, jak tu přípravu vzali vážně. Po ní následovala mše svatá, při které 46 farníků přijalo svátost nemocných.

V neděli byly při kázání osloveny děti. Na konci mše svaté pak jako vždy přišly pro křížky a při tom dostali od otce Bohumila zázračnou medajlku Panny Marie. Nejvíce jich samozřejmě bylo v Polomi a to okolo dvaceti. Farníci pak ještě na konci bohoslužby otci Bohumilovi poděkovali a velmi srdečně se s ním rozloučili.

Modlím se za to, aby obnova ve farnosti přinesla hojné duchovní plody. A když Pán Bůh dá, pozveme někoho i příští rok.

Křížová cesta na květnou neděli

Na konci postní doby si připravili mladí z farnosti hranou křížovou cestu. Byla rozdělena na jednotlivá zastavení a v nich vystupovaly postavy. Celý děj komentoval vypravěč a některé z postav měly také jednoduché dialogy. Jaroslav Krajzl junior jim vyrobil kříž, který nesli během celé modlitby. Schola tuto netradiční křížovou cestu doprovázela svým zpěvem. Podíleli se na ní mladí ze všech vesnic farnosti a přijel dokonce jeden chlapec z Budišovic, i když tato vesnice už patří do farnosti Hrabyně. Jsem rád, protože s touto iniciativou přišli sami a sami bez pomoci to také nacvičili. Zapojili se všichni, kteří chodí na společenství mládeže na faru. Pro farníky to byl krásný duchovní zážitek. Kéž přispěje k lepšímu prožitku letošních Velikonočních svátků.

Velikonoce

Letošní velikonoce připadaly na začátek měsíce dubna. Těsně před nimi bylo docela zima, ale o Velikonočním třídenní byla jasná obloha a svítilo sluníčko.

Já jsem tyto velikonoce poprvé nebyl na Zelený čtvrtek v katedrále, protože jsem byl trochu nachlazený. Ale bohoslužby byly normálně a to v tomto pořadu:

Pustá Polom

Zelený čtvrtek:	18.00 hod.
Velký pátek:	18.00 hod.
Velikonoční vigilie:	22.00 hod.
Boží hod:	10.30 hod.
Velikonoční Pondělí:	10.30 hod.

Kyjovice

Zelený čtvrtek:	možnost účasti v P. Polomi v 18.00 hod.
Velký pátek:	možnost účasti v P. Polomi v 18.00 hod.
Velikonoční vigilie:	možnost účasti v P. Polomi v 22.00 hod.
Boží hod:	09.00 hod.
Velikonoční Pondělí:	09.00 hod.

Snažil jsem se letos při přípravě svátků zapojit farníky ze všech vesnic farnosti. Tak pašije o květné neděli a velkém pátku četl pokaždé někdo jiný. Na Zelený čtvrtek byla po slavnostní mši svaté ještě adorace, které se účastnila většina farníků co byli na mši svaté. Adoraci pomáhali vést mladí i dospělí. Schola pod vedením Barbory Vavrečkové adoraci doprovázela svým zpěvem hrou. Také během bohoslužeb po celé velikonoce schola zpívala a hrála.

Dubnový výlet s rodinami

Již přes rok se na faře scházíme, vždy jedenkrát za měsíc s několika manželskými páry na společenství rodin. V poslední době jsme se rozrostli a trochu změnili systém. Na konci dubna jsme se pak vydali na výlet. Rozhodli jsme se pro svatý Kopeček u Olomouce. Původně jsme tam chtěli mít i mši svatou, ale protože bylo obsazeno, museli jsme hledat jinou možnost. Nakonec jsme navštívili ještě jedno nedaleké poutní místo a to Dub nad Moravou, kde byl také před rokem brutálně zavražděn P. Cyril Vrbík, tamější dlouholetý duchovní správce. Jelo nás 7 aut, tedy něco přes třicet lidí i s dětmi. Sraz byl tedy v Dubě v 10.30 hodin. Začali jsme mši svatou a pak nám pan kostelník řekl pár slov o místním poutním chrámu. Pak jsme do nedaleké vesnice jeli do jedné restaurace na oběd. Po obědě naše kroky směřovaly už na Svatý Kopeček, kde jsme navštívili Zoologickou zahradu. Děti byly nadšené. Po ní jsme šli do poutní baziliky, která je zasvěcena Panně Marii. Tam nám jeden z bratří premonstrátů tamější komunity řekl pár slov z historie a po modlitbě za celou farnost jsme naši pout' ukončili v místní cukrárně. Měli jsme ještě v plánu táborák, ale pro nepřítis teplý den jsme ho odložili na neurčito.

Myslím, že výlet byl dobrou příležitostí se více poznat a společně s dětmi něco prožít. Kéž je takových akcí více. Bohu díky za to.

Kostelní výbor v Hlubočci

Na květnovém setkání pastorační rady se farníci z Hlubočce zasadili o vytvoření kostelního výboru v jejich vesnici. Měla by to být skupina, která bude řešit věci ohledně

provozu a života společenství při kapli sv. Jana a Pavla v této vesnici. Bylo usneseno, že já napíšu dopis a oslovím některé z věřících, které jsme společně navrhli, aby se zúčastnili prvního setkání. Bylo naplánováno na středu 19. května. Byli osloveni tyto farníci: Václav Tvarůžka, Josef Tvarůžka, Martin Tvarůžka, Anna Tvarůžková, Hana Drašítková, Jiří Pavelek, Pavel Markus.

První sv. přijímání

13. června se v naší farnosti uskutečnilo první svaté přijímání. Je to vždy slavnost celé farnosti. Letos přistoupilo k přijetí této svátosti 8 dětí. Většina z nich byla z Pusté Polomi, pak z Hlubočce. Z Kyjovic letos nikdo nebyl. Věřím, že děti budou Svátostnému Spasiteli věrné a jednou z nich vyrostou zralí křesťané, kteří budou kvalitními a platnými členy jak společnosti tak církve. Nezapomínejme na ně ve svých modlitbách.

Volby do kostelního výboru v Hlubočci

Při prvním setkání kostelního výboru v Hlubočci jsme se rozhodli vykonat veřejné volby to tohoto výboru, aby se ke kandidátům měli možnost vyjádřit i ostatní věřící v kapli. Rozhodli jsme se tedy, že volby budou vykonány na slavnost patronů kaple sv. Jana a Pavla a to dne 27. června. Byli navrženi tyto kandidáti: Hana Drašítková, Zdeněk Krystyn, Emilie Kudělová, Pavel Markus, Jiří Pavelek, Antonín Tížek, Dagmar Trojančíková, Josef Tvarůžka a Zdenka Ulmanová. Volby pak proběhly pomocí volebních lístků, které byly rozdány všem dospělým přítomným věřícím. Na těchto lístcích byli zapsáni navržené kandidáti a ještě dva volné řádky, kde bylo možné ještě nějakého kandidáta navrhnout. Na druhé straně jsme napsali co to vlastně Kostelní výbor je, jaký má smysl, jaké jsou jeho pravomoci a jak volit. Volební lístek si mohl každý odnést domů a doma pak zaškrtnout křížkem svého kandidáta či navrhnout nového. Každému kandidátovi bylo možné dát pouze jeden hlas. Po sečtení všech odevzdaných lístků byli zvoleni tyto kandidáti: Hana Drašítková, Miluška Kudělová, Dáša Trojančíková, Jiří Pavelek, Josef Tvarůžka, Zdena Ulmanová, Libuše Pavelková. Voleb se zúčastnilo celkem 62 lidí při rozdělení 100 hlasovacích lístků. Věřím, že všichni členové budou dobře konat svou službu.

Den dětí v Hlubočci

První neliturgickou akcí, na které se podílel kostelní výbor při kapli sv. Jana a Pavla v Hlubočci byl Den dětí, uspořádaný na konci školního roku. Zvolili jsme datum, které bylo pro tuto akci vhodné a to den slavení patronů naší kaple a poslední neděle uplynulého školního roku, tedy 27. června. Měli jsme trochu strach z počasí a z toho jestli se lidé zúčastní, ale nakonec vše dobře dopadlo. Bylo sice na začátku trochu špatné počasí, ale dětem, které přišly soutěžit drobný déšť kupodivu nevadil. Samozřejmě se na ně přišly podívat i rodiče a prarodiče, kteří si zakoupili i prodávané nápoje a salám, který si bylo možno opéci na rozdělaném ohni. Při tomto Dětském dnu pomáhalo i spoustu nekostelových lidí. Zapojily se i učitelky ze školky, které pomohly s dětmi připravit soutěže, Obecní úřad sponzoroval pro děti odměny, firma Bivoj, vyrábějící uzeniny a masné výrobky sponzorovala opékání salámu tím, že ho 30 kg. zdarma dodala. Lidé poseděli a myslím si, že se podařilo prolomit některé bariéry v pojetí církve a věřících mezi místními lidmi. Navázal jsem také několik kontaktů, které mohou později sloužit pro Boží království. Opravdu díky Bohu a všem, kteří tuto akci připravili a pak se i na ní konkrétně podí-

leli. Zvláštní poděkování pak patří paní Dáše Trojančkové a Milušce Kudělové, které si vzaly na svá bedra celou starost s organizací a zajištěním zdárného průběhu celé akce.

Pout' na Prašivou

Jako každý rok tak i letos se děti z naší farnosti zúčastnily pouti na horu Prašivou v Beskydách. Jako i v loňském roce jsme se spojili s farností Opava Komárov a společně jsme naplnili autobus. Počasí nám přálo a tak pout' proběhla v pěkné atmosféře. Téma setkání dětí diecéze bylo věnováno evropské integraci a to v souvislosti se vstupem naší země do EU. Děti vlastně poznávali různé národy, dostávaly cestovní pasy podobně. Mši svatou sloužil pod horou Prašivá otec biskup a pak začalo soutěžní klání. Děti tak začaly krásné období prázdnin.

Pout' na Velehrad

Začátek prázdnin každoročně charakterizuje Slavnost sv. Cyrila a Metoděje, kterou si v naší zemi připomínáme vždy 5. července. Letos se farníci na pastorační radě dohodli, že vykonáme pout' přímo na Velehrad, kde probíhají hlavní oslavy a kde slouží již tradičně hlavní poutní bohoslužbu na nádvoří před bazilikou všichni čeští a moravští biskupové. Nutno ještě podotknout, že Slavnost hlavních patronů našeho národa se v posledních letech rozšířila ještě i na Koncert lidí dobré vůle, který se koná v předvečer Slavnosti, tedy 4. července a letos se ještě přidalo mnoho jiných aktivit, s názvem Dny lidí dobré vůle, které církve a různé dobročinné organizace připravili.

Do poslední chvíle se zdálo, že se nenaplní autobus, ve kterém by mohli poutníci na pout' dojet. Ale nakonec se podařilo. Počasí také bylo velmi teplé a tak se slavnost vydařila. Při zpáteční cestě se ještě autobus zastavil v Kroměříži, kde bylo možné podle zájmu navštívit zámek, který byl letním sídlem olomouckých arcibiskupů, a nebo krásné zahrady. Všichni kdo se poutě zúčastnili byli velmi spokojeni.

Oprava garáže

Po té co byla vybetonovaná podlaha v garáži, beton na tuto podlahu jsme dostali darem od firmy Lesák, kde pracuje jeden můj bývalý farník pan František Černožský, a který dodávku zajišťoval, jsme zjistili, že se na podlaze garáže objevuje louže vody. Po prozkoumání střechy bylo zjištěno, že nám do garáže zatéká. A to asi už dlouhou dobu. Usoudili jsme tak podle toho, že část trámů a deskování střechy byla úplně prohnílá. Rozhodli jsme se tedy pro opravu. Bylo rozhodnuto, že se vymění část dřevěné konstrukce a krytina. Dřevo na opravu darovala rodina Tvarůžkova z Hlubočce, což byla velká materiální pomoc. Pak bylo nutné zakoupit krytinu. Nakonec jsme se rozhodli pokrýt střechu šindelem v hnědém provedení ve tvaru obdélníků. Šindel je krytina z gumy krytá posypem. Pod tuto krytinu bylo nutné dát ještě lepenku. Krytinu i lepenku jsme zakoupili v ceně 21.000 Kč. Práci jsme se rozhodli udělat svépomocí. Oslovili jsme místního tesáře pana Juchelku, který rád slíbil pomoc. Nakonec ani za práci nežádal odměnu. Pro oplechování a položení krytiny jsme oslovili pana Martina Kinnerta z Nových Sedlic, kterého už delší dobu znám, poněvadž jsem ho ještě jako opavský kaplan oddával. Slíbil, že práci provede. K realizaci pak došlo o prázdninách. Oplechování a nový okapový systém vyšel asi na 6.000 Kč. Vše proběhlo bez větších komplikací a za vydatné pomoci místních farníků, kteří se podíleli pomocnými pracemi, jako bylo sundávání staré krytiny a výměna

dřevěné konstrukce. Bohu díky za příznivé počasí a za pomoc všech zúčastněných. Ať jim Pán odplatí svým požehnáním.

Farní den

Jako už každý rok, tak i letos jsme uspořádali na konci prázdnin farní den. Letos jeho konání připadlo na 29. srpna. Začátek byl v 15.00 hodin a sešlo se docela dost lidí. Počasí také přálo, protože bylo celý den velmi slunečno a teploty se pohybovaly okolo 25° C.

Jako i minulé roky, si program na začátek připravila schola. Téma celého dne bylo věnované rodině a tak se i scénky v programu a modlitba točily okolo tohoto tématu. Letos se ještě zapojilo i společenství rodin, které si připravilo soutěž „Pustá Polom hledá superfarníka“. Soutěžili čtyři dvojce manželů a to v různých disciplínách. Nejdříve bylo jejich úkolem zazpívat píseň z kancionálu, pak museli poslepu roztrždit drobné mince, doběhnout na čas do kostela a to i přes různé problémy a překážky a nakonec obstát v náboženském kvizu. Celou soutěž pak nakonec vyhráli manželé Nizialovi z Dolní Lhoty, kteří se na náš farní den přijeli podívat. Ceny pak rozdával otec biskup, který se opět přijel podívat a jako loni použil svého oblíbeného dopravního prostředku, kola.

Na občerstvení soutěžících i ostatních hostů se prodávalo pivo, limonády, produkty firmy Opavia a protože jako vstupné na tento farní den si farníci měli donést 3 syrová vejce, byla i vaječina, kterou na farní polní kuchyni připravily některé farnice.

Celá akce skončila okolo 19. hodiny a podle ohlasů se vydařila. Určitě přispěla k tomu, aby se lidé setkali i jinak než jen v kostele a mohli se tak lépe poznat a pohovořit si, sdělit své starosti a problémy. Díky na prvním místě Bohu a také všem, kteří pomohli již čtvrtý farní den připravit.

Začátek školního roku

Po skončení prázdnin se opět hlásí škola s ní i výuka náboženství. Jelikož katechetka Martina Krajzlová s radostí očekává již druhého potomka nebude moci pokračovat ve výuce náboženství žáků první a druhé třídy, jako loni, oslovil jsem další mladou maminku, tentokrát z Budišovic, Janu Knápkovou, která je povoláním učitelka. Plán vyučování, neboli rozvrh hodin byl stanoven následovně:

Pustá Polom:

Třídy 1. a 2. ve středu od 11⁴⁵ hodin
vyučuje Mgr. Jana Knápková

Třída 3. ve čtvrtek od 13⁰⁰ hodin

Třídy 4. a 5. v pondělí od 13⁰⁰ hodin

Třídy 6. až 9. ve čtvrtek od 14³⁰ hodin

vyučuje P. Mgr. Martin Šmíd

Kyjovice:

Třída 1. – 4. v pondělí od 14⁰⁰ hodin

vyučuje P. Mgr. Martin Šmíd

Věřím, že se i letos podaří některé děti přivést blíže k Pánu Bohu.

Den kaple v Kyjovicích

Dne 19. září tohoto roku si Kyjovičtí připomněli 75 let od posvěcení jejich kaple, která je zasvěcená sv. Vítu. Samozřejmě jsme děkovali především Pánu Bohu a to mší svatou, která byla sloužena v 9.00 hodin farářem P. Martinem Šmídem. Po mši svaté se před kaplí rozdávaly koláče a na odpoledne byli všichni pozváni na program, který se konal na areálu. S přípravou pomohl kostelní výbor a schola. Na programu zahrála k poslechu i místní country kapela Klepeto, prodávalo se pivo, limonády a opékané maso. Také ještě zbytek koláčů, které byly při této slavnostní příležitosti napečeny. Dne kaple se zúčastnilo podle odhadů asi okolo 200 lidí, kteří připutovali i z okolí (Těškovice, Pustá Polom, Dolní Lhota, Hlubočec apod.). Počasí nám opravdu přálo a smysl byl, podle mého naplněn. Lidé se setkali a popovídali, trochu se více seznámili, aby ještě více vytvářeli společenství.

Prodloužený víkend s rodinami

Před letními prázdninami jsme ve společenství rodin začali přemýšlet o nějaké společné dovolené. Mochovi z Hrabyně přišli s nabídkou chaty u Rotrerů v Dolní Moravici u Rýmařova. Zdálo se nám to velmi výhodné a tak jsme souhlasili. Naši dovolenou jsme naplánovali na 26. – 28. září, okolo Slavnosti sv. Václava, kdy jsme předpokládali také volno ve škole, protože 28. září je státní svátek. Náš předpoklad se ale nepotvrdil. Nicméně nás to neodradilo od našeho úmyslu a všichni jsme se náramně těšili.

200 let od posvěcení farního kostela

Je to pro celou farnost velký svátek. Náš kostel byl sice postaven roku 1802, jak uvádí kronika, ale posvěcen byl až o dva roky později a to roku 1804. Na letošní rok tedy připadá 200 let od posvěcení tohoto chrámu Páně, který byl zasvěcen sv. Martinovi. Na nejbližší neděli od svátku tohoto světce, tedy na 14. listopadu bylo stanovena připomínka této slavnosti.

Na svátek patrona chrámu, sv. Martina, 11. listopadu, jsme v kostele uspořádali také koncert duchovní hudby, na kterém vystoupil komorní smíšený sbor z Hlučína s názvem Canticum novum. Na koncertě zazněla stará i současná duchovní hudba.

Při této příležitosti byl také připraven naším webmasterem Jakubem Vavrečkou pamětní CD-ROM, na kterém bylo možné najít jednak historické fotografie kostela z různých akcí, virtuální procházku obcí, výtah z historie a mnoho jiných zajímavých věcí. Toto vše se objevilo také na našem webu a účastníci bohoslužby pak dostali do ruky leták, na kterém se objevily základní data z toho co se ve farnosti za posledních 200 let dělo. Historie farnosti a jiné články související s oslavami byly také zveřejněny v obecním zpravodaji, který byl distribuován do celé vesnice.

Na slavnostní bohoslužbu byl jako kazatel pozván biskupský vikář pro pastorační P. Rudolf Sýkora, který je zároveň farářem v Hnojníku a Frýdeckým děkanem. Bohoslužby se zúčastnili také pustopolomští farníci z okolních obcí (Kyjovice, Podvihov, Hlubočec), které přivezl autobus.

Po bohoslužbě měli všichni možnost okusit atmosféru slavnosti i svým jazykem a to skrze výborné koláče, které napekly farnice z Hlubočce. Patří jim za to velký dík.

Bohoslužby se zúčastnilo velké množství božího lidu a celá slavnost byla zakončena na faře slavnostním obědem, na který, jako každým rokem, byli pozváni kněží z okol-

ních farností a letos také skupina volentérů s P. Marcelem Krajzlem, místním rodákem, který s nimi ve svých pohraničních farnostech (Zátor u Krnova a okolí) spolupracuje.

Vánoce „nad nulou“

Letošní Vánoce jsme zaznamenali velmi teplé počasí. Já sám si nepamatuji, že by bylo tak teplo. Rozhodně na štědrý den bylo okolo 10 stupňů nad nulou a tak bylo možné dělat ještě spoustu prací, které by už pro sních a zimu jinak nebylo možno dělat. Lidé tedy ještě dělali omítky a jiné venkovní stavební úpravy.

Vánoční bohoslužby

O letošní Vánocích byly bohoslužby v Pusté Polomi následovně:

Neděle 19.12.:	4. neděle adventní v 10 ³⁰ hodin
Pondělí 20.12.:	pondělí předvánočního týdne v 17 ⁰⁰
Středa 22.12.:	středa předvánočního týdne v 17 ⁰⁰ <i>přede mší možnost ke sv. zpovědi od 15³⁰ hodin</i> <i>ve mši udílení Svátosti pomazání nemocných</i>
Čtvrtek 23.12.:	čtvrtek předvánočního týdne v 9 ⁰⁰
Pátek 24.12.:	Vigilie Narození Páně ve 22 ⁰⁰ hodin
Sobota 25.12.:	Slavnost Narození Páně v 10 ³⁰ hodin
Neděle 26.12.:	Svátek sv. rodiny v 10 ³⁰ hodin
Sobota 1.1.:	Slavnost Matky Boží Panny Marie v 10 ³⁰ hodin

Kyjovice také slavily a to tímto způsobem:

Neděle 19.12.:	4. neděle adventní v 9 ⁰⁰ hodin
Úterý 21.12.:	úterý předvánočního týdne v 17 ⁰⁰ <i>přede mší sv. možnost ke sv. zpovědi od 16⁰⁰ hodin</i>
Pátek 24.12.:	Vigilie Narození Páně ve 22 ⁰⁰ hodin v PP
Sobota 25.12.:	Slavnost Narození Páně v 9 ⁰⁰ hodin
Neděle 26.12.:	Svátek sv. rodiny v 9 ⁰⁰ hodin <i>Obnova manželských slibů</i>
Sobota 1.1.:	Slavnost Matky Boží P. Marie v 9 ⁰⁰ hodin

A.M.D.G

Anno Domini 2005

Opravy fary v přízemí

Vzhledem k dobrému počasí jsme se s farníky rozhodli udělat hned po novém roce některé úpravy. Vzešlo to vlastně z toho, že se našel sponzor, který slíbil, že pomůže postavit ve spodní chodbě krb, aby se u něj mohli scházet lidé z farnosti. Když jsme se chtěli dát do stavby krbu, na který byla zakoupena krbová vložka značky Blanzek české výroby, bylo nutno udělat nové rozvody elektřiny, protože staré už nebyly vyhovující. Pozval jsem tedy opavského podnikatele Václava Honku, který vlastní a provozuje firmu na elektroinstalace, aby nové rozvody realizoval. Domluvili jsme se, že už nachystá elektrické vodiče i do ostatních místností přízemí fary. Když byly rozvody elektroinstalace provedeny, bylo potřeba udělat některé zednické práce.

S brigádníky, kteří na faře pomáhali, jsme se dohodli, že při jednom nepořádku uděláme i výměnu dveří do přízemních místností. K tomu bylo potřeba položit nové překlady, protože původní dveře i zárubně byly na dnešní dobu velmi nízké. Nežřídko se stalo, že se člověk při průchodu těmito dveřmi udeřil do hlavy. Začali jsme tedy s výměnou a vybouráním nových dveří do pokoje na pravé straně od vchodu z ulice, kde byl původně umístěn betonový trezor na farní dokumenty pro období Druhé světové války. Když se ovšem začal vybourávat otvor pro tyto nové dveře, zjistili jsme, že už tam někdy dveře byly, protože namísto očekávané kamenné zdi tam byla vystavěna příčka z cihel. Takže jsme vlastně přízemí uvedli do původního stavu. Po té co byly vyměněny a osazeny nové dveře jsme otloukli staré omítky, které byly už velmi špatném stavu a byly nataženy nové. No a protože dělníci byli v ráži, přesvědčili mě, abychom takto všeobecně opravili i další místnost, tedy vlevo od vchodu z ulice. Tam původně byly dva malé pokoje, ale příčku, která tam byla jsem zbouralí a vznikl tak krásný pokoj o stejné velikosti jako ten naproti přes chodbu. Rovněž zde byly strženy staré omítky a kompletně nataženy nové. Předtím jsme nezapomněli ani na elektroinstalaci.

Těchto stavebních úprav se ujal pan Alois Ondra, zedník na důchodě, který veškeré práce udělal s velkou pečlivostí a profesionalitou. Bylo vidět, že je to skutečný mistr svého řemesla. Všem se jeho práce velmi líbila a na brigádách při těchto stavebních úpravách se podíleli především rodina Stonišova (pan Bedřich s dospělými syny Alešem a Danielem), pan Jaroslav Krajzl, František Sýkora, Vojtěch Ondra z Hlubočce a paní Julie Pokorná, která se ujala přípravy a zajištění svačin pro dělníky.

No a pak přišel na řadu krb který to vlastně všechno zavinil. Ten byl vybudován během jednoho týdne zednickým mistrem ze stavební firmy Renova z Opavy. Obestavěl již zmíněnou krbovou vložku červenými tvarovými cihlami značky Klinger a svod do komína pak obestavěl cihlami Itong. Krb byl dostavěn ve Velikonočním týdnu a hned jsme začali topit. Je to velmi příjemné posezení a krb opravdu místnost vytopí a učiní z chodby obytný prostor, což bylo v úmyslu.

Ted' už jen čekáme, až omítky vyschnou, aby bylo možné vymalovat a zkompletovat svítidla a zásuvky.

Postní duchovní obnova

Jako už loni jsme na Postní dobu naplánovali duchovní obnovu farnosti. Letos jsme pozvali P. Jiřího Mikuláška, generálního vikáře z Brněnské diecéze. Termín byl stanoven na 25. – 27.2. a téma podle tématu tohoto církevního roku, který papež vyhlásil v celé církvi rokem Eucharistie. Týden před začátkem mi ale P. Jiří telefonoval, že onemocněl pásovým oparem, a že s velikou lítostí musí svou účast odmítnout. Zvažoval jsem, zda obnovu úplně nezrušit, ale nakonec jsem se rozhodl poshánět kněze z okolí, kteří by na jednotlivé přednášky zastoupili. Vše se podařilo. Obnova měla obdobný program jako loni:

Pátek 25. února:

17.30 hodin	katecheze pro mládež
18.30 hodin	mše svatá v Pusté Polomi
19.30 hodin	růženec světla – <i>společenství živého růžence</i>

Sobota 26. února:

10.00 hodin	možnost ke sv. zpovědi
16.00 hodin	přednáška pro dospělé
17.00 hodin	mše svatá
18.00 hodin	adorace – společenství rodin

Neděle 27. února:

9.00 hodin	mše svatá v Kyjovicích (promluva pro děti)
10.30 hodin	mše svatá a Te Deum v PP (promluva pro děti)

Na pátek pro mladé nakonec přijel P. Vít Zatloukal, ředitel diecézního centra pro mládež ze Staré Vsi nad Ondřejnicí, v sobotu k rodinám promlouval P. Vítězslav Řehulka, farář z Ostravy Zábřehu a na neděli si pro děti připravil pěkný a poutavý příběh Josef Janšta, trvalý jáhen z Opavy, z farnosti Panny Marie. Se zpovídáním mi pak pomohl kaplan z téže farnosti, P. Marcin Kieras. Farníci byli spokojeni a musím říci, že také vydatně pomáhali. Opravdu Bohu díky.

Velikonoční svátky

Letošní Velikonoce málem byly na sněhu. Zima začala pozdě, až po novém roce napadl sníh a trvala skoro až do květné neděle. Sněhu bylo letos velmi mnoho, vůbec netal a sešel během jednoho týdne, těsně před květnou nedělí, tak jsme měli strach, kde vůbec seženeme kočičky k posvěcení. Nakonec jsme vše zvládli. Svátky byly krásné a protože papež v loňském říjnu vyhlásil rok eucharistie, měli jsme celonoční adoraci, ze Zeleného čtvrtku až do velkého pátku odpoledne. Na Pastorační radě jsme měli docela strach, jestli lidé přijdou, ale nakonec byla velmi hojně navštívená. Během celé noci tam bylo vždy alespoň pět lidí. Všem se to velmi líbilo.

Úmrtí papeže

V sobotu 2. dubna ve 21.37 hodin tohoto roku dožil svůj život papež Jan Pavel II. Už od nového roku se jeho zdraví zhoršilo a jeho život postupně šel ke konci. Byl to 26. rok jeho pontifikátu a dožil se necelých 85 let, která by oslavil za necelé dva měsíce. Jeho úmrtí bylo v celém světě velmi vnímáno, protože to byla všeobecně známá a oblíbená osobnost. Zvláště bolestně a emotivně jeho smrt prožívalo rodné Polsko.

I v naší farnosti jsme odchod tohoto pontifika prožívali velmi intenzivně. Média poslední hodiny jeho života podrobně monitorovala, takže jsme všichni věděli jak a kdy skonal. Pohřeb se uskutečnil 8. dubna v 10 hodin dopoledne ve Vatikánu a zúčastnilo se ho asi 4 milióny poutníků a 200 státních představitelů z celého světa. Celý obřad přenášela v přímém přenosu i naše televize na prvním programu ČT 1, takže jsme tuto událost mohli všichni sledovat. Na druhý den po jeho smrti v neděli pak v celé republice vyzváněly 15 minut v poledne zvony. Ve všech kostelích pak byl vystaven jeho obraz. Rekviem za zemřelého papeže jsme pak s farností sloužili v úterý 5. dubna. Na to že byl všední den, přišlo docela dost lidí i z okolních vesnic. Lidé se mohli také podepsat na kondolenční listiny, které pak byly odeslány na Nunciaturu do Prahy.

Volba nového papeže

Tato radostná událost přišla v úterý 19. dubna, Léta Páně 2005, asi v 18.20 hodin. Okamžik zvolení mne zastihl na mši svaté v Litultovicích, kde jsem, byl na návštěvě u svého spolubratra P. Václava Koloničného, faráře ze Slavkova u Opavy, a kde jsme se spolu modlili také za dobrou volbu nového papeže. Hned jak jsem se to přes mobilní telefon, skrze SMS zprávu, dověděl, volal jsem kostelníkovi, aby zapnul alespoň na 10 minut zvony. Vždyť volba papeže patří mezi okamžiky, kdy se píše dějiny. Papežem byl tedy zvolen Josef kardinál Ratzinger, dřívější prefekt kongregace pro nauku víry, který přijal jméno Benedikt XVI. Byl to také asi nejbližší spolupracovník papeže Jana Pavla II. a je velikým teologem. Média sice hned v prvních dnech po zvolení začala psát, že papežem se stal „hlídací pes Vatikánu“, ale hned v prvních jeho veřejných projevech bylo vidět, že to není zkostnatělý úředník, ale naopak velmi srdečný a otcovský člověk. Takové bylo i svědectví některých mých spolubratrů, kteří ho osobně znali z Lateránské univerzity, kde občas jako profesor přednášel.

Na počest jeho volby jsme také vyvěsili z okna fary Vatikánskou vlajku, kterou jsme právě za tím účelem nechali zhotovit. Dny po volbě, byly dny veliké radosti a zároveň také velikého očekávání. Do úřadu náměstka Kristova byl Benedikt XVI. uveden následující neděli, 25. dubna. Dej mu Pán Bůh hodně síly, pro vykonávání tak velikého a těžkého úřadu a služby.

Pastorační asistent

Na zelený čtvrtek když jsem byl v katedrále na mši svaté Missa Chrismatis, při které se již tradičně ve všech diecézích světa světlí oleje, mě pan biskup oslovil, zda bych do farnosti nepřijal pastoračního asistenta. Souhlasil jsem a tak od 1. května tohoto zase žijeme na faře ve společenství. Jeho povinnostmi bude starost o domácnost, práce s ministranty a mládeží.

Pastorační asistent se jmenuje Martin Sudora a pochází ze západního Slovenska z Vrbového. Je mu 32 roků a svou formaci prodělal u Salesiánů Dona Boska, kde mu ale nakonec nedoporučili složit věčné sliby. Z tohoto důvodu požádal našeho otce biskupa, zda by ho nepřijal do naší diecéze. Pan biskup souhlasil a posílá ho ke mně na faru, na nějakou dobu, aby poznal, zda je vhodný ke službě diecézního kněze. Tak mu všichni přejeme hodně zdaru a síly do služby v naší farnosti.

Májové pobožnosti

Na letošní májové pobožnosti jsem se rozhodl udělat zase něco k roku eucharistie. Přemýšlel jsem co, a napadlo mne začít číst a komentovat encykliku Jana Pavla II., Ecclesia de Eucharistia, kterou napsal právě o tajemství eucharistie. Věděl jsem, že to nebude pro lidi jednoduché, a tak bylo potřeba se na to vždy pečlivě připravit. Ve všední dny jsem měl májovou promluvu místo kázání a po mši svaté jsme se modlili litanie. V neděli jsme pak scházeli vždy ve 14.00 hodin odpoledne. V Kyjovicích jsme mívali také každou neděli. Snažil jsem se to střídat, vždy jeden týden v Polomi a jeden týden v Kyjovicích. Promluvu jsem měl vždy připravenou písemně, a tak nebyl problém, aby ji někdo místo mě přečetl, když jsem zrovna byl v druhé vesnici. Alespoň se lidé v těchto věcech také trochu učí být samostatní.

Na jedné Pastorační radě, která právě byla v květnu mne sice lidé upozornili, že se to těžko poslouchá, ale snažil jsem se jim vysvětlit, že je potřeba poznávat i oficiální dokumenty církve, protože právě v nich je obsažena nauka církve a obsah naší víry. Myslím, že to bylo dobré, protože se lidé alespoň o to trochu začali zajímat.

Adorace na Slavnost Božského srdce Páně

O Slavnosti Nejsvětějšího srdce Ježíšova jsme se s Pastorační radou rozhodli pozvat farníky k adoraci. Bylo to z toho důvodu, že je eucharistický rok, a také proto, že farníci přijali s povděkem již výše zmíněnou adoraci ze Zeleného čtvrtku na Velký pátek. Stejně jako o Velikonocích jsme dali lidem možnost se napsat na adorační služby. Rozpis se zase celkem zaplnil a myslím, že se lidé pomalu učí modlit se v tichosti před vystavenou Nejsvětější svátostí. Bohu díky za to.

První svaté přijímání

Letos tato slavnost farnosti připadla na 12. června. Svátostného Krista přijalo letos 11 dětí. Byly z vesnic Pustá Polom a Hlubočec. V Kyjovicích se letos děti nepřipravovali a s rodiči z Kyjovic jsem se dohodl, že jejich děti půjdou až příští rok. Slavnost byla velmi pěkná a jako již tradičně, pomáhali při organizaci hlavně rodiče dětí. Přejme dětem, aby na cestě, po které kráčejí, mnozí jen za podpory prarodičů, vytrvaly. Ať je Pán chrání.

Příprava na biřmování

V letošním roce jsem se opět rozhodl, že zahájím přípravu na biřmování. Od posledního udílení této svátosti už uběhly tři roky a zase dorostlo, respektive dovršilo předepsaný věk, pár kandidátů. Nebude jich sice tolik jako minule, kdy jsme měli při přípravě pěkné společenství zhruba v počtu třiceti, ale zase s menším počtem lidí se lépe pracuje. Nakonec se jich přihlásilo asi 15 a jako pomocníky, neboli animátora skupinek, jsem, letos vybral ty, kteří tuto svátost před třemi lety přijali a také ve farnosti dobře pracují. Jsou to ženy z Hlubočce, paní Dagmar Trojančíková a Emilie Kudělová. Poprosil jsem pak ještě paní Jindřišku Vdovičkovou z Kyjovic, která také slíbila pomoc. Nakonec se k nám přidala i Barbora Vavrečková, čerstvá absolventka CMTF UP, která má výborné zkušenosti s dětmi a mladými lidmi.

Změny v ustanovení

Na kněžském svěcení mě zase pan biskup oslovil, zda by mohl pastoračního asistenta posunout do jiné farnosti. Řekl mi, že by potřeboval jeho službu jinde a tak se Martin po dvou měsících služby bude stěhovat. Je to trochu škoda, protože jsme si na sebe právě začali zvykat, a i farníci ho také pěkně mezi sebe přijali. Zvláště zapadl mezi mládež a děti. Odchází do farnosti Ostrava Svinov, kde by měl místnímu faráři pomoci při péči o studenty na biskupském gymnáziu. Myslím, že mu tato práce bude přínosem do jeho budoucího života. Ať mu Pán žehná.

Dovolená s rodinkami

Začaly prázdniny a společenství rodin, které se ve farnosti schází, se společně vydává na dovolenou. Měl jsem tu možnost ji trávit společně s nimi. Vydali jsme se do Severních Čech, konkrétně do Litoměřic, kde jsme sehnali celkem levné, ale i solidní ubytování na biskupském náměstí v jednom z kanovníckých domů. Bylo nás celkem 21 i s dětmi. Využili jsme červencových volných dní, aby si pracující nemuseli brát moc dovolené. Během dovolené jsme navštívili Terezín, Ústí nad Labem a nakonec i Prahu, kterou některé děti ještě vůbec neviděly. Podle ohlasů a to nejen dospělých, ale i malých dětí, byli všichni spokojeni. Myslím, že jsme společně prožitymi dny zase mnohem blíže jeden druhému.

Nový pastorační asistent

Na konci prázdnin, přesně 24. srpna, přichází do naší farnosti nový pastorační asistent, Tomasz Juszkat, z Polska. Je to čerstvý absolvent teologické fakulty a také možný kandidát svátosti kněžství. Do naší farnosti byl poslán, aby se naučil českému jazyku a podle všeho tu zůstane celý rok. Mám představu, že bude pomáhat s ministranty a zčásti se starat o domácnost. Podle toho jak to zvládne. Bude také s Nejsvětější svátostí navštěvovat nemocné, a pomáhat při rozdávání svatého přijímání během nedělní mše sv., protože během svých studií v semináři přijal pověření ke službě akolyty. Držme mu palce, aby měl dostatek síly zvyknout si na nové prostředí, poznat Novou kulturu a naučit se novému jazyku.

Farní den

Každý rok, letos už po páté se na konci prázdnin za farou sešli farníci, aby společně prožili farní den. Letos nás trochu pozlobilo počasí, ale jen těsně před začátkem, kdy byla obloha docela zatažená a snad spadlo i pár kapek. Postupně ale sluníčko získávalo nad mraky převažující pozici.

Letos jsme samozřejmě ještě jednou přivítali Tomáše, nového pastoračního asistenta, který před několika dny nastoupil svou službu v naší farnosti. Farního dne se zúčastnili farníci ze tří vesnic (Pusté Polomi, Kyjovic a Hlubočce). Přijeli i někteří z Hrabyně a pak pár našich pravidelných příznivců z Těškovic a Budišovic.

Do programu se aktivně zapojilo již tradičně společenství mládeže, kteří si pod vedením čerstvé absolventky Barbory Vavřčkové připravili zčásti duchovní, zčásti humorný program na téma Eucharistie. Společenství rodin také nezahálelo a přispěli humornou pohádkou o Lásce, jahodách a supermarketu.

Po programu se rozproudila volná zábava a při ní bylo možné se občerstvit pivem, limonádami, smaženými vajíčky a topinkami s výbornou pomazánkou. Navštívil nás se svým farářem i Martin Sudora, kterého všichni srdečně uvítali. Zvláště děti využili jeho schopnosti rychle zorganizovat nějakou hru. Byl vytížen až do poslední chvíle.

Myslím, že nálada byla výborná a věřím, že všichni přispěli k tomu, aby se ještě více z farnosti stala rodina lidí, kteří o sobě neví jen to, že ten druhý taky chodí do kostela.

Práce na opravách

Na začátku září jsme se opět pustili do další etapy oprav. Domluvili jsme se s firmou Zdeněk Hruška, se kterou už jsme v minulosti spolupracovali, že by nám provedli instalační práce v přízemí farní budovy. Jedná se o vybudování sociálního zařízení přístupného veřejnosti, která na faru chodí a dále koupelny pro pokoj kde předtím bydlel jeden z volentérů. Pak tato etapa zahrnuje také instalace rozvodu trubek a radiátorů pro ústřední topení. Před tím jsme ale museli odvlhčit zdivo v místnosti, kde budou sociálky a koupelna, protože zdivo zde je hodně vlhké. Po mnoha úvahách jsme se s farníky rozhodli pro systém odvětrání podlah, který se jmenuje „Iglú“. Jedná se o plastové výlisky ve tvaru dětské stoličky po kterými je vzduchová mezera a kde proudí pod podlahou vzduch, aby odvětrával zdivo. Bylo tedy nutno vykopat v místnosti okolo zdí kanál, do kterého budou již zmíněné platové výlisky položeny, po té zalaty betonem a nakonec položena dlažba.

Začali jsme tedy s výkopem, protože plastové výlisky, spolu s betonovou vrstvou musí být instalovány do konce měsíce. V říjnu pak nastoupí instalační firma, která bude provádět odborné práce.

Společenství mladých

Na začátku tohoto školního roku za mnou přišli mladí ze společenství, kteří se už i loni se mnou scházeli, aby sdíleli svou víru a navzájem se v ní podporovali a vyjádřili touhu se scházet už sami, nezávisle na mé přítomnosti. Jsem tomu rád, protože ne vždy jsem měl na ně dost času. Na setkání mě zvou dále, ale program si budou vytvářet sami. Jako určité garanta dobré cesty v tomto společenství vidím Barboru, která má za sebou ukončená studia na CMTF UP v Olomouci. Věřím, že budou i nadále spolupracovat.

Katecheze pro dospělé

V pátek 9. září jsme zahájili v naší farnosti sérii katechezí pro dospělé. Tato aktivita vzešla vlastně ze samotných věřících. Už dlouho jsem nad tím přemýšlel a tento podzim idea došla naplnění. Na Farní radě jsem navrhl, aby ty katecheze byly jednou měsíčně vždy druhý pátek v měsíci v 19.00 hodin ve farní klubovně. Návrh byl přijat s očekáváním. Rád bych ale, aby promlouvali k lidem různí lektoři, protože je vždy dobré, aby přišel cizí mluvčí. Každý totiž ty pravdy předává trochu jinak a moje myšlenky už lidi většinou znají. Na první katechezi jsem pozval pana biskupa, protože on má za úkol vyučovat svěřené ovce a tak jsem mu to umožnil. Mé pozvání s radostí přijal a jako úvodní téma si farníci vybrali Svátost smíření.

Na katechezi přišlo docela dost lidí. Zúčastnilo se jich okolo 70 a atmosféra byla velmi pozorná. Pan biskup byl také velmi rád, že se setkal s farníky, kteří pozorně naslou-

chali jeho slovům. Věřím, že i další pokračování bude mít podobný průběh a také tak pozorné posluchače.

Začátek výuky náboženství

V letošním roce jsem k výuce Náboženství dostal významnou pomocnici. Jedna naše farnice, Barbora Vavrečková, dostudovala na Cyrilometodějské Teologické fakultě při Univerzitě Palackého v Olomouci obor Jazyk český a křesťanská výchova, jinými slovy pedagogickou aprobaci k výuce Náboženství a Češtiny na základních školách. V tomto oboru výborně absolvovala a následně byla promována na magistru teologických a pedagogických věd. Požádal jsem ji, zda by mi nepomohla s výukou a ona ráda přijala, protože jako čerstvý absolvent těžko sehnala práci. Nakonec tedy v naší farnosti vyučuje 3 hodiny, pak ještě něco málo ve městě Hlučíně a v Dolním Benešově. Celkem má 12 hodin týdně, což není ani polovina plného úvazku učitele.

Výuka Náboženství v tomto roce v naší farnosti tedy probíhá následovně:

Pustá Polom:

Třídy 1. a 2. v pondělí od	11 ⁵⁵ hodin
Třídy 4. a 5. v pondělí od	13 ²⁰ hodin
Třídy 6. až 9. v úterý od	07 ¹⁰ hodin

vyučuje Mgr. Barbora Vavrečková

Třída 3. ve čtvrtek od	13 ³⁰ hodin
------------------------	------------------------

vyučuje P. Mgr. Martin Šmíd

Kyjovice:

Třída 1. – 4. ve čtvrtek od	14 ³⁰ hodin
-----------------------------	------------------------

vyučuje P. Mgr. Martin Šmíd

Pro mě to je zase velká pomoc, protože se mi zase trochu uvolnily ruce pro další duchovní činnost. Mohu tak více být s lidmi.

Puzzle našeho kostela

V časopise pro ministranty, který se jmenuje Tarzicius byla nabídka, že v jedné farnosti na jižní Moravě zajistí výroby puzzle kostela z fotografie, kterou je potřeba zaslat. Po krátké úvaze jsem se s vedoucím ministrantů rozhodl, že této nabídce využijeme. V kostele jsme vyhlásili, že kdo si chce puzzle objednat, nechť se запиše v zákristii. Nabídku jsme pak učinili ještě i v Kyjovicích a pak ji odeslali na danou adresu. Když přišly objednané obrázky, byli jsme mile překvapeni, protože cena byla velmi výhodná. Pro lidi je to také pěkná památka a třeba také dárek k vánocům pro příbuzné. Celou věc si vzal na starost Jakub Vavrečka, který mi velmi pomáhá s ministranty.

Práce v přízemí fary

Práce v přízemí se pomalu chýlí ke konci. Po té co jsme udělali odvodnění místnosti, kde se počítá se sociálním zařízením a koupelnou se prací plně ujala již výše zmíněná firma. S farníky jsme zjistili, že už vlastními silami nestačíme na to, abychom práce

svépomocí dokončili. Sice částka, kterou nakonec budeme muset zaplatit bude vyšší než jsme doufali, ale práce se dokončí do konce roku, jak je nutno, díky platnosti stavebního povolení, provést. Na slavnost patrona, jak jsem původně zamýšlel, sice hotovo ještě nebude, ale věřím, že na konec listopadu už se pustíme do malování a finálních kompletací. V současnosti, tedy na začátku listopadu, kdy Bohu díky, máme ještě nádherné počasí, se má začít s obklady a dlažbou. Instalátérské práce, ústřední topení, vnitřní omítky, elektroinstalace a zednické práce už jsou na drobnosti hotové a zbývá v budoucí kanceláři ještě dokončit instalaci ústředního topení. Teď na týden budu muset odjet, ale plně věřím, že po návratu zase bude spousta nového uděláno. Modlím se, aby nám vyšly peníze a aby se při práci nic nepředvídaného nestalo.

Slavnost hlavního patrona kostela

Na Slavnost sv. Martina v naší farnosti, což je také patron kostela jsme měli slavnostní mši a jako kazatele jsem pozval mého přítele P. Mgr. Petra Žůrka, ThD, který je kaplanem ve farnosti Olomouc - Nová Ulice a přednáší Pastorální teologii na CMTF UP v Olomouci a Pastorální medicínu na VOŠ Charita, rovněž v Olomouci. Po mši již tradičně byly k dispozici zdarma koláče, které den předem upekly farnice u paní Emilie Kudělové z Hlubočce, která má doma cukrářskou výrobnu a v tomto oboru se také živí.

Na oběd byli pozváni, jako už tradičně kněží z okolí: P. Adam Malek z Opavy Komárova, P. Petr Rak ze Slatiny a Děkan s kaplanem z Opavy, tedy P. Pavel Cieslar a P. Martin Kieras. No a samozřejmě kazatel.

Celá slavnost proběhla důstojně a v klidu. Oběd na faře tentokrát připravily farnice z Kyjovic. Jsem rád, že se kuchařky každý rok střídají a tak se na této slavnosti podílejí postupně všechny vesnice farnosti.

Advent – začátek roku slavení 10. výročí vzniku diecéze

O letošní první neděli adventní se ve všech farnostech naší diecéze četl pastýřský list otce biskupa, který uvedl jubilejní rok, konkrétně desátý, od vzniku naší diecéze. Pastorační rada diecéze doporučuje všem farníkům v diecéze si toto výročí připomenout a také ho prožít jako určité poděkování Bohu za toto společenství, které v naší diecézi takto můžeme vytvářet a také vyzývá k prohloubení a obnově naší víry. Tato Pastorační rada také připravila materiál, který dává k dispozici všem duchovním správcům, ale i těm, kdo o něj projeví zájem. Je to vlastně metodická příručka, která obsahuje několik témat k prohloubení víry při této příležitosti. Dokument se jmenuje „Ve škole Ježíšově“ a prožívání celého roku je motivováno heslem našeho otce biskupa „PRO VITA MUNDI“ (Pro život světa). Otec biskup tedy tímto pastýřským listem zve všechny věřící své diecéze k zapojení se do aktivit, které pastorační rada diecéze pro tento rok připravila.

Určitě se budeme i v naší farnosti snažit reagovat na pozvání našeho otce biskupa a podle možností se zapojíme do nabízených aktivit.

Sv. Mikuláš

Sv. Mikuláš byl v naší farnosti letos pojat trochu jiným způsobem než jak se s ním v noha domácnostech a farnostech setkáváme. Na návrh katechetky Mgr. Barbory Vavrečkové jsme letos úplně vynechali čerty a anděly, ale snažili se dětem přiblížit tohoto světce jako štědrého biskupa a tak upozornit děti i jejich rodiče na to, že v adventu očeká-

váme příchod Božího Syna, který je darem štědrého a milujícího Boha. Tuto myšlenku jsem s radostí podpořil, protože se tak vyzdvihuje křesťanské poselství tohoto světce a ne stres, který děti prožívají z čertů. Věřím, že je to zase další krok k tomu, aby děti i dospělí vnímali Boha jako někoho, kdo je má rád a komu za to stojí dát svůj život.

Malování po rekonstrukci přízemí fary

Konečně se práce na rekonstrukci přízemí fary nachýlily ke konci a my se pustili do malování opravených prostor. Je to opravdu veliká změna. Když s farníky srovnáváme jak to vypadalo ještě letos v lednu a jaký je současný stav, nezbyvá než děkovat.

Jen doufám, že se co nejdříve podaří tyto prostory zpřístupnit lidem, aby mohly sloužit, jak původně bylo zamýšleno.

Ještě nás ale čeká všechny zhotovené práce zaplatit, což doufám, že také s Boží pomocí zvládneme.

Vánoce 2005

I o letošních Vánocích jsem pozval cizího zpovědníka. Letos je to opět jako o pouti P. Mgr. Petr Žůrek ThD. Zvolili jsme čas nejen odpoledne, ale i k večeru, aby mohli přijít i ti, co chodí do práce. Budu tedy zpovídat odpoledne sám od 16.00 hodin do mše svaté, která začíná v 17.00 hodin. Mši bychom měli slavit společně s otcem Petrem, a pak budeme spolu zpovídat až do 19.30 hodin. Věřím, že bude tak moci přijít více lidí ke svátostem a připravit se tak na svátky.

Vánoční bohoslužby v Pusté Polomi pak byly následující:

Neděle 18.12.:	4. neděle adventní v 10 ³⁰ hodin
Pondělí 19.12.:	pondělí předvánočního týdne v 17 ⁰⁰
Středa 21.12.:	středa předvánočního týdne v 17 ⁰⁰ <i>možnost ke sv. zpovědi od 16⁰⁰ do 19³⁰ hodin</i>
Čtvrtek 22.12.:	čtvrtek předvánočního týdne v 9 ⁰⁰
Sobota 24.12.:	Vigilie Narození Páně ve 22 ⁰⁰ hodin
Neděle 25.12.:	Slavnost Narození Páně v 10 ³⁰ hodin
Pondělí 26.12.:	Svátek sv. Štěpána v 10 ³⁰ hodin
Neděle 1.1.:	Slavnost Matky Boží Panny Marie v 10 ³⁰ hodin

Kyjovice to měly podobně:

Neděle 18.12.:	4. neděle adventní v 9 ⁰⁰ hodin
Pátek 21.12.:	Pátek předvánočního týdne v 17 ⁰⁰ <i>přede mší sv. možnost ke sv. zpovědi od 16⁰⁰ hodin</i>
Sobota 24.12.:	Vigilie Narození Páně ve 22 ⁰⁰ hodin v PP
Neděle 25.12.:	Slavnost Narození Páně v 9 ⁰⁰ hodin
Pondělí 26.12.:	Svátek sv. Štěpána v 9 ⁰⁰ hodin
Pátek 30.12.:	Svátek sv. Rodiny v 17 ⁰⁰ hodin
Neděle 1.1.:	Slavnost Matky Boží P. Marie v 9 ⁰⁰ hodin

V letošním roce jsem ještě udělal změnu v tom, že v obcích Hlubočec a Podvihov jsem bohoslužby na Boží Hod a na Štěpána vyměnil. Běžně v neděli se v těchto vesnicích

slouží na střídačku (jeden týden v Hlubočci a jeden týden v Podvihově), a o Svátcích jsem vždy jeden svátek měl v jedné vesnici a druhý zase v druhé. Vždy mi vyšel Podvihov na Boží Hod, kdy je mše svatá odpoledne v 17.00 hodin, ale letos to vyšlo na Hlubočec. V Podvihově pak budou mít mši svatou na svátek sv. Štěpána v 7.00 hodin ráno. Jsem rád, že to není pořád stejné. Tak letos i v Hlubočci oslaví Boží Narození ve své kapli.

A.M.D.G

Anno Domini 2006

Nový rok

Letošní nový rok byl zase poznamenán bohatou sněhovou nadílkou. Napadlo ho mnoho den před Silvestrem a dlouhodobé předpovědi říkají, že se ho jen tak nezbavíme. Mnoho lidí říká, že takovou sněhovou nadílkou ještě nepamatují. A vypadá to, že i dlouhodobě zase přichází období pořádných zim. Nakonec i v loňském roce jsme si sněhu užili až do Velikonoc.

Malování

Na faře pokračují dokončovací práce na přízemí. Zbývá už jen vymalovat poslední dvě místnosti a pak je vybavit. Práci se ujal pan Miloš Kupka, který je synovcem paní Julie Pokorné, věrné kostelnice a pomocnice při pracích v kostele i na faře. Věřím, že místnosti, zvláště pro scholu i kancelář budou brzy sloužit.

Příprava farního plesu

Přiblížil se termín farního plesu, který letos pořádáme poprvé. Rozhodli jsme se tuto akci uspořádat z toho důvodu, aby se lidé z jednotlivých vesnic farnosti trochu více poznali a pak také proto, aby se pomalu začali bourat předsudky o věřících, že to jsou jen staří konzervativní lidé, kteří se jen modlí a tento svět jim nic neříká. Chtěl jsem také dosáhnout toho, aby si farníci znovu uvědomili i to, že být věřícím neznamená odhodit úsměv a zábavu, ale že i radost je jedním z projevů víry. Věřím, že se nám, tohoto cíle podaří dosáhnout.

Do přípravy se zapojilo docela hodně lidí. Nejvíce pomáhají z Hlubočce, kde jsou velkými pomocníky dvě mladé ženy a členky místního kostelního výboru i pastorační rady farnosti, Dagmar Trojančíková a Emilie Kudělová, jež na sebe přijaly asi nejvíce úkolů. Vydatně ale pomáhalo i mnoho dalších, jako pan Jiří Pavelek, Josef Tvarůžka, Hana Draštková, Zdeňka Ulmanová no a samozřejmě i mladí, které zastupuje Barbora Vavrečková a přidali se i z Kyjovic Jaroslav a Anna Grygarovi a mnoho jiných. Je potřeba zařídit mnoho věcí, ale vidím, že farníci se do toho pustili s nadšením a věřím, že odměnou jim bude nejen Boží požehnání, ale i spokojené úsměvy všech účastníků plesu.

První Farní ples

A už je tu dlouho očekávaný den, který byl stanoven pro konání. Předcházelo mu nejen veliké a radostné očekávání, ale i mnoho nervozity, protože nikdo z nás s pořádáním plesu neměl žádné zkušenosti.

Nejdříve byly obavy z toho, že se ho zúčastní málo lidí a vše vyjde naprázdno. Nakonec jsme ale viděli, že se v posledním týdnu o poslední lístky strhla opravdová bitva. Chvilí po začátku nám také bylo jasné, že bude opravdu přeplněno a že příště musíme volit větší sál. Nakonec vše dobře dopadlo a i když bylo plno, všichni měli svá místa.

Celý ples pak vyzněl velmi dobře. Všem se líbil program a největší úspěch měli asi mažoretky z Horní Lhoty, které svým vystoupením, parodií baletu Labutí Jezero, velmi

pobavili snad všechny v sále. Hudba složená z pana Orlíka, místního obyvatele a jeho kolegy měla také velký ohlas, protože díky zvolenému repertoáru si přišli na své jak staří tak i mladí.

Poděkování také patří uzenářské firmě Bivoj z Opavy, která nám prakticky sponzorovala občerstvení.

Všichni se už těšíme na další ročník tohoto plesu, pro který už jsme dokonce stanovili datum. Věřím, že se nám ho podaří zorganizovat. Kéž i toto slouží ke chvále našeho Pána.

Víkend s biřmovanci

Během přípravy na biřmování jsme se skupinkou kandidátů této svátosti a také s několika animátory společně strávili jeden večer a jeden den na Diecézním Centru mládeže ve Staré Vsi nad Ondřejnicí. Začali jsme v pátek 24. února tím, že jsme se sešli před farou, abychom společně odcestovali. Nutno podotknout, že před námi už jelo jedno auto, asi se třemi lidmi, aby převzali ubikace a pomohli nachystat večeri. Během cesty jsme ještě zajeli na nákup, abychom měli co jíst. Po příjezdu na místo jsme se ubytovali a Barbora Vavrečková, jedna z animátorů, měla připravený meditační večer. Rozjímali jsme společně za pomoci šátků, provázků a svící nad světlem v našem životě a nad tím, přinést také světlo do domu nejen sobě, ale i druhému. Večer jsme zakončili modlitbou a šli spát do vagónu. Na druhý den jsme zase začali modlitbou v místním, a také docela studeném, kostele. Pak byla snídaně a dopoledne bylo věnováno katechezi, na kterou přijel P. Adam Rucki z nedaleké Ostravy. Během katecheze také kuchařky připravily oběd. Odpoledne jsme pak, jako už i s biřmovanci před třemi lety přemýšleli nad Božími dary každého z nás. Odlévali jsme ze sádry otisky svých dlaní a zdobili je právě podle toho jaké dary každý z nás obdržel. Nakonec každý své dílo představil. Pak jsme společně slavili mši svatou a po večeri nás čekal večer s hosty. O svém životě k nám hovořil místní kněz P. Kamil Strak, pak rodina z Olomouce, která žije zasvěceným způsobem života a volontéři ze Zátora. Nakonec jsme Pánu za vše poděkovali a upalovali domů, protože už bylo docela pozdě.

Věřím, že těchto pár společných chvil s mladými kandidáty Svátosti Biřmování jim zase ukáže nový pohled na život, na duchovní skutečnosti a církvev. Nezapomeňme se za ně modlit, aby až přijde jejich den, 23. dubna a biskup je pomaže olejem, přijali dary Svátého Ducha.

Postní duchovní obnova

Mohu říci, že podle několikaleté tradice, jsme i letos naplánovali Postní Duchovní obnovu farnosti. Po menších peripetiích, kdy mi měsíc před začátkem jeden spolubratr odřekl tuto obnovu, do naší farnosti přijeli dva kněží, Obláti Panny Marie, P. Martin Sedloň a jeho spolubratr novokněz P. Krzistof. Program, který jsme společně domluvili byl následující:

Pátek 17. března

17.00 hodin Mše svatá v Kyjovicích s udílením Svátosti nemocných

17.30 hodin Katecheze nejen pro mládež

„Proč nám tak často chození do kostela nepomáhá?“

18.30 hodin Mše svatá v Pusté Polomi

19.30 hodin Adorace (společenství mládeže)

Sobota 18. března

10.00 hodin Možnost ke sv. zpovědi
14.00 hodin Možnost duchovních rozhovorů na faře
16.00 hodin Přednáška nejen pro dospělé
 „Proč se víra tak špatně dědí?“
17.00 hodin Mše svatá s udílením Svátosti nemocných
18.00 hodin Křížová cesta (společenství rodin)

Neděle 19. března

7. 30 hodin Nedělní mše svatá v Hlubočci (pro děti)
9. 00 hodin Nedělní mše svatá v Kyjovicích (pro děti)
10.30 hodin Nedělní mše svatá v PP (pro děti)

Viděl jsem, že modlitby za hojně duchovní plody této obnovy v naší farnosti, které jsme se modlili už 14 dní předem, byly Pánem opravdu vyslyšeny. Lidé přišli na promluvy v celkem hojném počtu, i když byla v kostele docela ještě zima, a to i přes to, že po oba dny (pátek i sobotu) trval program v kostele skoro 3 hodiny. Musím říci, že jsem byl přednášek také přítomen a hodně mi pomohly některé věci vnímat zase jinými očima a nově. Opravdu Bohu díky.

Dlouhá a krutá zima

Letošní zima byla opravdu docela dlouhá. Málokdo pamatuje, že by po té co sních v listopadu napadl, byl nepřetržitě až skoro do konce března. Několikrát za letošní zimu ho napadlo takové množství, že už se musel odvážet do polí, protože ho nebylo kam dávat. Z televizních zpráv jsme se také nezřídkou dovídali případy, kdy pod tíhou sněhu, který napadl se zřítily některá z budov. Zvláště velké problémy měly supermarkety, které povětšinou mají střechy rovné a tak bylo také státními úřady nařízeno, že se musí sních i ze střech odklízet. Toto nařízení přišlo také proto, že v nedalekých polských Katovicích se zřítily na několik desítek lidí střecha pavilonu, kde zrovna probíhala výstava ptactva.

V Naší obci vážnější škody díky sněhu nebyly zaznamenány, akorát na střeše fary došlo na severní straně k utržení několika zábran padajících sněhu. Možná to ani nebudeme opravovat, protože díky nim sních na střeše zůstával dlouho, shromažďoval se u kraje, právě v místě instalovaných zábran, namrzal a hrozilo jeho spadnutí a ještě větší následné škody na okapech.

Povodně

Po dlouhé zimě zase přišla velká a rychlá obleva. Sních stál vlastně během asi dvou dní, kdy byly teploty nad nulou a kdy také vydatně pršelo. Díky této vzniklé situaci se rozvodnilo a poté i vylilo z břehů mnoho řek. V Jižních Čechách a na Jižní Moravě to hodně lidí odneslo i vodou v domech. U nás naštěstí nebylo nic, protože Pustá Polom je na kopci a krom místního potoka tu žádný jiný vodní tok není. Já jsem tuto pohromu zažil jen v tom, že jsem s autem zapadl v bahně na vlastním dvoře, protože po té co roztála spousta sněhu, který jsme tam postupně vyhrnovali, a když se k tomu přidaly dvoudenní nepřetržité dešťové srážky, jsme na dvoře už neměli trávu, ale jezero s výše jmenovanou hně-

dou hmotou. Možná mi to zase pomůže v rozhodnutí zpevnit cestu, po které jezdím do garáže, což je dnes spíše vyježděná tráva.

Velikonoce

Letošní Velikonoce byly zase málem na sněhu, ale nakonec jsme si sluníčka užili. Pořad bohoslužeb byl následující:

Pustá Polom

Zelený čtvrtek:	18.00 hod.
Velký pátek:	18.00 hod.
Velikonoční vigilie:	22.00 hod.
Boží hod:	10.30 hod.
Velikonoční Pondělí:	10.30 hod.

Kyjovice

Zelený čtvrtek:	možnost účasti v P. Polomi v 18.00 hod.
Velký pátek:	možnost účasti v P. Polomi v 18.00 hod.
Velikonoční vigilie:	možnost účasti v P. Polomi v 22.00 hod.
Boží hod:	09.00 hod.
Velikonoční Pondělí:	09.00 hod.

Biřmování

Hned týden po Velikonocích farnost prožívala nádhernou slavnost, kdy do naší farnosti zavítal náš otec biskup, aby udělil 10 kandidátům Svátost biřmování. Tentokrát bylo pěkné počasí, a už od rána krásně svítilo sluníčko, na rozdíl od roku 2003, kdy na podzim, kdy jsme prožívali stejnou Slavnost, byly mlhy a sychravo.

Biřmovanci byli letos vesměs mladí lidé ve věku od 15 do 25 let, akorát jedna paní přijala tuto svátost ve svém produktivním věku asi 40 let. Tento fakt přispěl k úplně jiné atmosféře celé přípravy, která začala zhruba před rokem a do níž se zapojili i biřmovanci z posledního kurzu, což jsem viděl jako velmi pozitivní.

Po skončení mše svaté, která byla v době nedělní farní mše svaté v Pusté Polomi, tedy v 10.30 hodin, jsme se s otcem biskupem a několika kněžími sešli na faře k obědu, který se letos poprvé uskutečnil v nově opravené hale v přízemí. I oblékání kněží jsme přesunuli do nově opravené místnosti v přízemí. Z kněží byli pozváni, a také pozvání přijali P. Edmund Kempný ze sousední Hrabyně, P. Adam Malek z Opavy Komárov, který u nás občas zastoupí, když jsem pryč, pak jsem pozval ještě P. Petra Eliáše z Velké Polomi, P. Františka Kufu a místního rodáka, P. Marcela Krahula, který teď působí v Zátoru u Krnova. U oběda byl ještě samozřejmě otec biskup František, jeho sekretář Aleš Ligocký, trvalý jáhen, P. Klement Juříčka, OPraem, ze Svatého Kopečka u Olomouce, který je v současnosti na rehabilitaci v Hrabyni a můj pastorační asistent Tomáš.

Na obědě byla velmi přátelská a bratrská atmosféra a myslím si, že přispěla k budování vztahů mezi námi kněžími a biskupem.

Před volbami

V červnu tohoto roku se mají uskutečnit volby do Poslanecké sněmovny parlamentu ČR a budou asi velmi důležité. V poslední době získává totiž hodně hlasů Komunistická strana Čech a Moravy a také vládní strana ČSSD (Česká strana sociálně demokratická) v posledním půl roce hlasuje s komunisty, i když deklarovali, že s nimi spolupracovat nebudou. Jde tedy v následných volbách o to, jestli v naší zemi bude vládnout zase levice, tentokrát za jasné podpory KSČM a nebo pravicová koalice v čele s ODS (Občansko demokratická strana), do které by určitě vstoupila KDU – ČSL (Křesťanská demokratická unie).

Kampaň před těmito volbami je velmi ostrá a dost často se používají ne moc čestné způsoby jak přimět voliče k rozhodnutí pro tu či onu stranu. Zvláště velmi agresivně vystupují ČSSD a ODS, kteří jsou na politické scéně jasnými rivaly. KDU – ČSL se snaží samozřejmě oslovit věřící voliče, protože, i když nebudou mít v naší zemi většinu, mohou se stát stranou, kterou bude nutné brát v potaz a počítat s jejími hlasy. K tomu, aby se oslovili věřící voliči biskupové napsali Pastýřský list a také se daly věřícím do rukou výsledky hlasování (jak která strana hlasovala) o zákonech nad morálními věcmi, jako euthanasie, potraty, využívání lidských embryí pro klonování, registrované partnerství, a také při hlasování o zákonu popisující vztah církve a státu a ratifikaci smlouvy s Vatikánem. Bylo také uspořádáno mnoho mítinků, kde byl představen program KDU – ČSL a samozřejmě priority této strany. Věřím, že všechny tyto aktivity pomohou věřícím k rozhodnutí, koho o letošních volbách volit.

Volby do PSP

Konečně nastal dlouho očekávaný víkend, kdy se lidé v naší zemi odebrali do volebních místností, aby vyjádřili svou vůli, kdo by je měl v příštích čtyřech letech reprezentovat na politické scéně a jaké hodnoty chtějí, aby se v příštím volebním období prosazovaly. Šanci dostat se do Poslanecké sněmovny parlamentu mají podle posledních preferencí čtyři strany a to ODS, ČSSD, KDU- ČSL a SZ (Strana Zelených). Výsledky voleb jsou tedy následující a všechny nás překvapily:

ODS	35,38%
ČSSD	32,32%
KSČM	12,81%
KDU – ČSL	7,22%
SZ	6,29%

Počet mandátů (křesel v PSP) jednotlivých stran:

ODS	81
ČSSD	74
KSČM	26
KDU – ČSL	13
SZ	6

Pravice (ODS, KDU-ČSL, SZ) má 100 mandátů
Levice (ČSSD, KSČM) má 100 mandátů

Volební účast: 64,47% (byla od posledních voleb o 10% vyšší, což je dobře, protože lidé mají zájem na tom co se ve státě děje)

Volby tedy dopadly nerozhodně, nikdo nemá většinu, a bude potřeba hodně velkého dialogu k tomu, aby vítězové (ODS) sestavila fungující vládu. Možná, že se také brzy dočkáme dalších voleb. Ale věřím tomu, že je to všechno v Božím plánu a Bůh nás má rád. Lidová strana tedy získala, i přes veškerou snahu, která byla od posledních voleb velmi výrazná, velmi málo. Ale věřím, že i to má Bůh ve své režii.

Modleme se tedy za to, aby politici hledali nejen svůj prospěch, ale především prospěch všech lidí a celé země.

První svaté přijímání

Na letošní slavnost farnosti, První svaté přijímání, jsme měli trochu obavu o počasí. Celou dobu totiž bylo docela škaredě a počasí vůbec nebylo letní. V neděli, kdy byla slavnost nakonec naplánovaná nakonec ale vysvitlo sluníčko, takže jsme všichni byli nakonec moc rádi.

Letošní První svaté přijímání připadlo na Slavnost Nejsvětější trojice, byla to tedy neděle 11. června. U oltáře jsme tentokrát byli dva kněží, protože přijel P. Klement Růžička, Oparem ze Svatého Kopečku, který je v současné době na rehabilitaci v Hrabyni, kde rozhýbává svou nohu po výměně kyčelního kloubu.

Svátostného Spasitele letos přijalo poprvé 10 dětí. Čtyři z Pusté Polomi, jedno děvče z Hlubočce, a pět dětí z Kyjovic. Vyprošujme jim, aby zůstaly Pánu Ježíši ve svém životě věrní a vytrvali v přijímání svátostí, na které se celý uplynulý rok připravovali.

Jáhenské svěcení

Tak zase po několika letech prožila naše farnost jáhenské svěcení. Tentokrát to bylo 17. června v konkatedrále Nanebevzetí Panny Marie v Opavě a jednalo se o uvedení do jáhenské služby našeho pastoračního asistenta Tomasz Juszka, který u nás rok bydlel na faře, učil se jazyk a také vykonával svou službu především podáváním svatého přijímání nemocným. Hned po svěcení se noví jáhni během oběda dověděli, jaká budou jejich první místa. Náš Tomasz měl nastoupit do Vendryně, což je dvojjazyčná farnost blízko Třince, ale za dva dny pan biskup své rozhodnutí přehodnotil a dal mu nové umístění do Havířova. Určitě to pro něj bude lepší, protože se aspoň zdokonalí v používání českého jazyka. Vyprošujme mu na novém místě hodně Božích milostí a také radosti ze služby. Nastupuje 1. července.

Dětský den v Hlubočci

I v letošním roce jsme se rozhodli připravit pro děti závěr školního roku. Jako již tradičně jsme tuto akci uspořádali v Hlubočci na obecním hřišti a to 25. června, tedy v neděli před posledním školním týdnem. Tentokrát bylo v posledních dnech velmi horko a tak jsme i letos měli obavy z malé účasti dětí, protentokrát z velkého horka. Začátek byl plánován na 15 hodin, ale v tuto odpolední hodinu moc dětí ani rodičů nepřišlo. Později,

až nebylo takové horko, se lidé i jejich děti pomalu začali trousit. Několik jich přijelo i z Pusté Polomi a z Kyjovic. V letošním roce se místní mládež nabídla, že pro děti zařídí střelnici. Jejich stanoviště bylo trochu vzdálené, což se projevilo menším zájmem dětí a možná, že kdyby byli soutěžícím trochu blíže, tak by děti se svými rodiči projevili větší zájem.

Nakonec se celá akce podařila a věřím, že i přes velmi teplé počasí si děti dobře zasloutěžili a rodiče se setkali a popovídali, což je vlastně účel.

Konec školního roku v Kyjovicích

Letos jsem byl pozván na závěr školního roku do Kyjovic, kde mi dali za úkol dokonce zasedat i v tzv. maturitní komisi. Maturita byla pro ty děti, které odcházeli do školy v Pusté Polomi. V komisi se mnou pak ještě byly dvě ženy, které na místní škole pomáhají se zájmovými kroužky. Tato tzv. maturita, byla pro děti jen symbolická, ale myslím, že je to dobrý nápad místní paní ředitelky paní Drozdkové (působící ve funkci prvním rokem), protože odcházející děti si ta měli možnost poslední chvíle na své první škole více užít.

Po oficiální části jsem byl spolu s ostatními hosty pozván na malé občerstvení, což určitě přispělo k lepší integraci a vnímání farnosti a církve v místní obci. Jsem tomu opravdu velmi rád a doufám, že tato milá aktivita se stane tradicí.

Odchod pastoračního asistenta

Na konci června odešel na nové působiště náš pastorační asistent Tomasz Juszkat, který byl letos s ostatními kandidáty svěcení v Opavě vysvěcen na jáhna. Odchází do Havířova, kde má nastoupit k 1. červenci. Modlíme se za něj, aby mu Pán na novém působišti žehnal.

Farní pouť na Velehrad

Na začátku července prožívají věřící v naší zemi, obzvláště na jižní Moravě, velkou slavnost. Národní pouť ke svatým věrozvěstům, Cyrilu a Metoději. I z naší farnosti jsme letos vypravili autobus, který se letos celý naplnil a nakonec ještě bylo více zájemců než míst. Věřící z naší farnosti se zúčastnili i mše novokněží, která se již tradičně také koná na tomto starobylém poutním místě ráno před hlavní poutí. S touto slavností již tradičně byly pořádány Dny lidí dobré vůle, které vrcholí koncertem pod širým nebem v předvečer hlavní pouti, tedy 4. července. Po koncertě, jako již i v minulých letech, začal duchovní program pořádaný novými hnutími a komunitami v ČR, který vyvrcholil půlnoční mší svatou v bazilice.

Naši farníci se pak při návratu z pouti ještě zastavili v jedné botanické zahradě blízko Olomouce. Všichni nakonec byli velmi spokojeni a duchovně obohaceni. Bohu díky za to.

Práce na dokončení kanceláře v přízemí fary

Práce a hlavně vybavení ještě není zdaleka u konce, ale podařilo se k tomuto cíli udělat zase další krok. Podle plánu jsme zamýšleli udělat v místnosti kanceláře menší kuchyňskou linku, která by měla sloužit pro sociální zázemí přízemí fary pro farníky a návštěvy. V pastorační radě také proběhlo mnoho diskuze o tom, zda tam tu kuchyň dělat či nikoli. Nakonec ale bylo rozhodnuto v její prospěch. Její výrobu a montáž jsme po pocti-

vém zvažování nakonec zadali firmě, jejíž majitel pochází z naší farnosti a po její montáži vidíme, že to nebyla špatná volba. Věřím, že všichni brzy zhodnotíme její užitečnost v tomto prostoru.

Farní den

Letos jsme se na konci prázdnin sešli přesně 27. srpna. Ze začátku se sice zdálo, že nám počasí moc přát nebude, ale nakonec předčilo naše očekávání.

Byla přítomna i Zuzka Křečková, která v letech 2002 – 2003 prožila se mnou na faře, a ještě s dalšími dvěma mladými lidmi, rok života v Dobrovolné službě. Všichni jsme měli radost z toho, že jsme ji viděli i s jejím manželem a ještě nenarozeným dítětem.

Program jako už tradičně připravila schola spolu se společenstvím rodin a mnoho dalších farníků, většinou členů farní rady, pomáhalo při zajišťování občerstvení. Jako i v minulých letech jsme měli vaječninu a umělý tatarský biftek, který zajistili kyjovičtí. Pak se nám také podařilo zajistit zlomy z firmy Opava a to přes paní Markétu Pokornou no a samozřejmě nechyběly ani limonády a pivo. Jako novou věc jsme ještě připravili promítání fotek z oprav fary a Jakub Vavrečka, ministrant, ještě přidal povídání s promítáním fotografií o své cestě do USA, kde strávil celkem šest týdnů. Poděkování patří všem kdo pomáhali, ale i těm, kdo se zúčastnili. Nechtěl bych zapomenout také na pana ředitele místní školy, Mgr. Vlastimila Hrádka, který pro promítání fotografií a obrázků z počítače na zeď zapůjčil školní dataprojektor.

Bylo to krásné setkání, které pak ještě s několika jedinci pokračovalo na faře u krbu skoro do 23 hodin. Jsem rád, že nové prostory na faře slouží opravdu svému zamýšlenému účelu.

Jeden náš farník v Teologickém konviktu

Před několika měsíci jsem prožil jednu za kněžských radostí, když za mnou přišel jeden ministrant, Jakub Vavrečka, a oznámil mi, že cítí povolání ke kněžství. Samozřejmě je to počátek, ale byl panem biskupem do formace přijat a od letošního září nastupuje do Teologického konviktu v Olomouci. Tento rok v Konviktu, který má před sebou je dost důležitý a slouží k objevení, zda ho Pán opravdu volá ke kněžství a nebo k jinému způsobu života. Je proto potřeba se za něj modlit a ke správné volbě povolání mu všemožně pomáhat.

Začátek nového školního roku

Letos jsme začali učit náboženství okolo 15. září, protože jsem byl letos na dovolené až první dva týdny v září. Pomáhá mi zase Barbora Vavrečková, která ještě má navíc oproti loňskému roku větší úvazek na biskupství. Vidím, že to dělá ráda. At' se jí tedy v její další službě církvi tedy daří. Vyučování náboženství je v naší farnosti pro letošní rok zorganizováno následovně:

Třídy 1. a 2. ve čtvrtek od 11⁵⁵ hodin

Třídy 4. a 5. ve čtvrtek od 13²⁰ hodin

Třídy 6. až 9. ve čtvrtek od 07¹⁰ hodin

vyučuje Mgr. Barbora Vavrečková

Třída 3. ve čtvrtek od 13³⁰ hodin
vyučuje P. Mgr. Martin Šmíd

Kyjovice:

Třída 1. – 4. ve čtvrtek od 14³⁰ hodin
vyučuje Mgr. Barbora Vavrečková

Náboženství pro dospělé

V říjnu tohoto roku jsme zase obnovily cyklus přednášek „Náboženství pro dospělé“. Tentokrát na téma *Víra v rodině, aneb proč se víra tak špatně dědí*. Jako přednášejícího jsme pozvali Mons. P. Marcela Tesarčíka, generálního vikáře naší diecéze. Byla to jeho první návštěva v naší farnosti a před touto přednáškou, která se uskutečnila v nových prostorech fary (u krbu), ještě navštívil kapli v Kyjovicích, kde sloužil mši svatou.

Přednáška byla velmi zajímavá a zúčastnilo se jí asi 20 lidí. Jako tradičně byli přítomni i z Kyjovic a přišli i někteří farníci sousední farnosti Velká Polom z Dolní Lhoty.

Komunální a senátní volby

V druhé polovině října (20. a 21.) se v naší republice uskutečnili senátní a komunální volby. Samozřejmě, že i v Pusté Polomi jim byla věnována velká pozornost. Do těchto voleb kandidovaly i nové politické subjekty vzniklé pro tuto příležitost. Strana za krásnou Pustou Polom, strana Hasičů, nezávislí kandidáti a pak tradiční uskupení jako KDU – ČSL, ČSSD a KSČM. Nakonec nejvíce hlasů dostalo tradiční uskupení KDU – ČSL. Teď je ale veliký úkol najít vhodného kandidáta na starostu, protože dosavadní starosta, také z této strany, Ing. Zdeněk Vaněk, už z funkce odstupuje. Modlím se tedy k duchu svatému, aby to byla volba dobrá, pro dobro všech. Nejen lidovců. No a samozřejmě ať Pán všem zvoleným v jejich službě pomáhá.

Svěcení Hasičárny

Dne 5. listopadu se pro obec udála důležitá událost, které se i přes ne moc přívětivé počasí zúčastnilo docela dost lidí (okolo 100). Obec dokončila opravu místní hasičárny a právě v neděli 5. listopadu naplánovali její slavnostní otevření. Jako duchovní správce farnosti jsem byl místními hasiči požádán, zda bych tento objekt také neposvětil. Rád jsem přislíbil a slavnosti se zúčastnil. Slavnosti byli přítomni kromě místního starosty, končícího svou službu, Ing. Zdeňka Vaňka, samozřejmě místní velitel hasičů pan Štalmach, také velitel okresních hasičů a mnoho jiných hostů. Zúčastnili se také zástupci sborů z okolních vesnic a Těškovičtí si nakonec připravili krátkou produkci s humorným nádechem v historických uniformách a se stříkačkou z roku 1936.

Jsem rád, že jsem byl pozván, protože jsem to vnímal, jako příležitost vstoupit více do povědomí občanů a více se zařadit do života obce. Byla to také příležitost se s lidmi setkat, přátelsky pohovořit a možná se podařilo zase zbourat nějaké bariéry ve vnímání církve, jako středověké instituce, která už nemá co říci dnešní době.

Nový starosta a zastupitelé

Po Komunálních volbách, i když lidé dali nejvíce hlasů bývalému starostovi Ing. Zdeňku Vaňkovi, nakonec byl zvolen pan Hrabovský, protože poměr hlasů v novém zastupitelstvu byl docela pro vítěznou stranu (KDU – ČSL) nevýhodný. Také se nenašel v této straně vhodný kandidát na starostu obce. Člen KDU – ČSL, Vít Čerbák, byl pak zvolen místostarostou.

Každopádně se za nového pana starostu modlím a věřím, že spolupráce s ním bude dobrá. Také jsem byl asi jako jeden z prvních pozván na Obecní úřad, a mohl jsem se s panem starostou a s jedním z nových zastupitelů, panem Silonem, setkat a trochu pohovořit. Setkání bylo velmi vřelé a i vstřícné z obou stran. Vyjasnili jsme si spolupráci ve věcech kultury obce a i slíbili, že, pokud to bude možné, pomohou farnosti i finančně.

Kéž mu a všem novým zastupitelům, Bůh v jejich službě, žehná.

Fara slouží

Tak se podařilo, aby farní budova sloužila nejen knězi, ale i ostatním lidem a to nejen z farnosti. V chodbě u krbu bývají setkání farní rady, setkání farních skupin, ženy z kostela po úklidu si zašly do nové farní kanceláře s kuchyňkou na kávu a také různé návštěvy, jako kněží pozvaní ke slavnostnímu obědu po „krmášové“ mši, či další kněží, které jsem pozval na setkání a nebo mládež z děkanství.

Kéž by lidé pochopili, že fara není jen domem kde bydlí kněz, ale domem, kde se setkávají lidé z farnosti.

Chystané opravy kostela

Fara už je opravená, chybí ještě sice dodělat plot a vybavit přízemí některým nábytkem (botníky pro scholu, věšáky apod.), ale je potřeba se také pustit alespoň do příprav na opravu kostela.

Bylo o tom docela dost diskuze na pastorační radě, co dělat nejdříve. Všichni se dohodli na tom, že začneme nejdříve sanací zdiva v kostele, které je vlhké, ničí výmalbu a přispívá také k postupnému rozkladu zdiva a základů. K tomu je ovšem potřeba vypracovat projekt.

V další fázi jsme se usnesli, že zrekonstruujeme kněžiště, kde je třeba udělat nové stupně a podlahu, a následně provizorní oltář a ambon ze dřeva, které neodpovídají správnému vnímání prostoru, kde se slouží mše svatá, nahradit mobiliářem kamenným, pevně zasazeným do podlahy. Zase to ale nejde bez určité vize, a to i umělecké, a tak jsem oslovil dvojici lidí k tomu povoláných, architekta a sochaře Jakuba Kotka a Marka Trizuljaka, kteří už mají řadu zkušeností s podobnou prací v jiných chrámech. Vypracovali studii v několika variantách, ze které pak byla vybrána a schválena jedna, a to jednak naší pastorační radou a pak i uměleckou komisí na biskupství, která má tyto věci na starosti.

Dále je také třeba opravovat varhany, které jsou už v dezolátním stavu.

Samozřejmě, že tyto plánované opravy budou vyžadovat velké nasazení ze strany farníků a i velké finanční prostředky dosahující v celkové výši několika milionů korun. Modlím se tedy o vhodné spolupracovníky a samozřejmě i o dárce. Je potřeba znovu vnímat, že „bez Božího požehnání, marné lidské namáhání“.

Nový církevní rok a doba adventní

První neděli adventní jsme začali jednak nový církevní rok, ale i novou etapu v životě diecéze, další desetiletí.

S tím souvisí, jako už každý rok v naší farnosti, i určité adventní snažení se. Především pro děti. Letos jsme se soustředili na světlo. S dětmi se při nedělní mši snažím vést dialog, ve kterém mi velmi pomáhá naše katechetka Barča, kde se snažíme ukázat na krásnou symboliku světla. Především pak na to, jak vnímat různá adventní poselství právě skrze symbol světla. Světlo je nakonec i jedním z hlavních symbolů adventní doby.

Věřím, že tím u dětí, ale i u jejich rodičů a prarodičů, trochu více povzbudíme snahu se setkávat a zastavovat v předvánočním shonu a vnímat Krista jako naději do současného světa. Kéž i tomuto dílu v naší farnosti Bůh žehná.

Vánoce a Nový rok

Letošní Vánoční svátky jsme opět měli bez sněhu. Sníh zatím ještě nenapadl a meteorologové hlásí celkově velmi mírnou zimu. Uvidíme později. Letošní Vánoční bohoslužby byly také pro kněze velmi náročné, protože čtvrtá adventní neděle vyšla na 24. prosince, takže ráno jsme ještě slavili adventní neděli a večer už zazněly vánoční koledy.

Vánoční bohoslužby pak byly následovně:

	Pustá Polom	Kyjovice	Hlubočec	Podvihov
4. Neděle adventní (24.12.)	10.30	9.00	7.30	***
Štědrý den (24.12.)	22.00	***	***	***
Boží Hod Vánoční (25.12.)	10.30	9.00	***	17.00
Svátek sv. Štěpána (26.12.)	10.30	9.00	7.30	***
Svátek sv. Rodiny (31.12.)	10.30	9.00	***	7.00
Slavnost Panny Marie (1.1.)	10.30	9.00	7.30	***

Anno Domini 2007

Orkán v České republice

V druhé polovině měsíce ledna se u nás vyskytla nevídaná věc. Českou republiku zasáhly větry velmi velké rychlosti, dosahující na horách až 180 km/h, což se dá podle meteorologů klasifikovat jako Orkán. Dostal jméno „Kyril“. Podle odborníků jsou tyto silné větry ve střední Evropě důsledkem globálního oteplování světového klimatu. Pro celou zemi měl dost závažný dopad. Lesníci hovoří o polomech století, které budou likvidovat celý rok, a mnoho lidí také zůstalo bez střechy nad hlavou. V našem Moravskoslezském kraji následky nebyly tak hrozné jako v kraji Vysočina a pak v jižních a východních Čechách. U nás však vítr povalil kříž na hřbitově, hned vedle zákristie, u kterého se také konají bohoslužby, třeba o památce všech věrných zemřelých. Škoda na poškozeném kříži ještě nebyla vyčíslena. Padlý kříž také poškodil jeden z hrobů. Naštěstí to nebyl pomník, ale jen obrubník hrobu. Místní kameník pan Gloger škodu na tomto hrobě odhadem vyčíslil asi na 2.500 Kč. Snažíme se získat alespoň nějakou částku z Pojišťovny Generali, u které máme pojištěný kostel a faru. Celou záležitostí byl pověřen místní farník pan Jaroslav Krajzl, který je též obecním úřadem pověřeným správcem hřbitova.

Nový pastorační asistent

Na začátku února mi volal pan biskup, zda bych na měsíc nepřijal na faru jednoho chlapce z Polska, který odešel z řádu Františkánů a přichází do naší diecéze. Jmenuje se Michal, má 26 let, pochází z Katovic a zatím ještě studuje v Polském Bielsku. Tady chce poznávat naši mentalitu a kulturu, což je dobře. Bude tedy na naší faře bydlet a některé dny dojíždět na přednášky. K tomu chce ještě studovat češtinu. Bude to míst dost časově náročné, ale chceme mu vyprošovat sílu k tomu, aby vše zvládl a věřím, že přispěje svou troškou k budování Božího království v naší farnosti. Po měsíci má pak odejít do Hatě k otci děkanovi, který je v současnosti v lázních a na pouti ve Svaté Zemi.

Farní ples

Letos na začátku února jsme se už podruhé sešli k tomu, abychom jako farnost prožívali nejen společenství při modlitbě, ale také při zábavě. V tomto roce jsme se ale nesešli v sále OÚ Hlubočec, ale v sále, KD Těškovice, který je větší a podle prvního dojmu i lépe uzpůsobený k naší akci.

Samotnému plesu samozřejmě předcházela dlouhá a náročná příprava. Ale letos už jsme měli více zkušeností a tak se mnohé věci dělaly snáze. Měl jsem velkou radost z toho, že se do přípravy letošního plesu také zapojilo více lidí než loni. A vydatně pomohli i mladí, kteří si vzali na starosti tombolu a ještě i další věci.

Samotný ples proběhl začal 9. února ve 20.00 hodin vystoupením mažoretok z Horní Lhoty, které už jsme poznali v loňském roce. Pak se samozřejmě rozběhla zábava a o půlnoci byla bohatá tombola, na kterou farnost jako hlavní cenu zakoupila satelitní komplet pro příjem nové křesťanské TV Noe. Cenu vyhráli letos Kozákové z Pusté Polomi.

Všichni hosté se zdáli být spokojeni a některým se ani okolo čtvrté hodiny ranní nechtělo domů. Myslím si, že i letos ples splnil to co jsme od něj očekávali, tedy, že se lidé bavili a věříme, že se zase trochu odbourali předsudky o tom, že křesťané jsou jen zbožní a bavit se nedokáží.

Velké poděkování také patří sponzorům, konkrétně panu Zdeňku Dominikovi, který tak jako loni, věnoval z firmy Bivoj na tuto akci všechno maso a salámy.

Skoro žádná zima

Letošní zima byla velmi mírná. Nenapadl skoro žádný sníh a tím pádem je velká obava o to, aby byla vůbec nějaká úroda. Není totiž skoro žádná voda v zemi. Samozřejmě, že i vědci se ptají co to způsobilo a je tu jejich většinový názor, že je to důsledek změn klimatu naší planety, jinými slovy za to může fenomén globálního oteplování planety. V médiích se také objevují obavy, že tato mírná zima by mohla pak v létě přinést vydatné a nárazové dešťové srážky, které by mohly způsobit povodně. Ale všichni se i s celým světem svěrujeme se do Božích rukou.

Postní Duchovní obnova ve farnosti

Na začátku března, krátce po popeleční středě jsme v naší farnosti uspořádali již tradiční Postní duchovní obnovu. Opět jsme pozvali P. Martina Sedloně OMI. Přednášky letos probíhaly poprvé na farní chodbě kde nás příjemně hrálo teplo z krbu. Účastníci obnovy se tak nemuseli bát zimy, která by je normálně čekala v kostele. Farníci si tuto změnu docela pochvalovali. Témata přednášek byla i letos velmi zajímavá a velmi praktická což se projevilo jednak účastí a pak také i tím, že i ti co se nemohli zúčastnit si objednávali audio nahrávky z přednášek. Program obnovy byl tedy následující:

Pátek 2. března 2007

- 17.00 hodin Adorace v kostele
- 18.00 hodin mše svatá v Pusté Polomi
- 18.45 hodin malá katecheze
„Modlit se, ale jak?“ (po mši na faře)

Sobota 3. března 2007

- 09.15 hodin Katecheze (na faře)
„Duchovní život jako očekávané překvapení“
- 10.00 hodin možnost přijetí Svátosti smíření
- 14.00 hodin možnost duchovních rozhovorů (na faře)
- 16.00 hodin Katecheze **„Zapomenutá identita“** (na faře)
- 17.00 hodin mše svatá s udílením Svátosti nemocných
- 18.00 hodin malá konference s možností dotazů (na faře)

Neděle 4. března 2007

- 09.00 hodin nedělní mše svatá v Kyjovicích
- 10.30 hodin nedělní mše svatá a Te Deum v Pusté Polomi

Pyžamová párty na naší faře

Jako každý rok, tak i letos se o jarních prázdninách v našem děkanátě uskutečnila pro náctileté dívky Pyžamová párty. Vždy se tato akce pořádá na nějaké faře kde dívky bydlí a jejich starší kamarádky pro ně připravují program. Již po několik let se této iniciativě věnuje spolu s dalšími děvčaty též Terežka Vavrečková z naší farnosti a letos díky tomu, že je fara po rekonstrukci jsme usoudili, že by tato akce mohla být i na naší faře. Bylo to dobré, protože i z naší farnosti se tak mohlo zapojit více děvčat, než kdyby se párty konala v jiné farnosti. Já jsem v době jejich pobytu na faře byl zrovna na jarní dovolené v Praze, takže jsme si vzájemně nepřekáželi. Bylo to ke spokojenosti jak jejich tak i mé, neboť fara se využívá a děvčata mohla prožít pár dní v pěkném prostředí. Bylo by pěkné, kdyby se podařilo vytvořit v této věci v naší farnosti tradici.

Hudební Křížová cesta mladých

Mladí a to letos nejen z naší farnosti se v letošním roce pokusili připravit na závěr Doby postní netradiční Křížovou cestu. Její netradičnost spočívala v tom, že lidé se nemodlili z kancionálu a nechodilo se od zastavení k zastavení jako jinou neděli, ale seděli v lavicích a poslouchali moderní rytmické písně, které byly doplněny a umocněny rozjímáním a video projekcí na plátně. Musím naše mladé za to, že nám všem zprostředkovali krásný duchovní zážitek opravdu pochválit. Rád bych, kdyby se o podobnou Křížovou cestu pokusili i v dalších letech. Kéž jim Pán v dalších letech jejich života za to opravdu žehná.

Velikonoce ve farnosti

O letošních Velikonocích jsme díky velmi mírné zimě měli opačné starosti než v minulých letech. Všechny kočičky už byly odkvetlé, a tak jsem měl starost co budeme o Květné neděli na hřbitově v kapličky svítit. Naštěstí mám velmi prozíravého kostelníka, pane Bedřicha Stoniše, který kočičky otrhal, když byly v květu a dal je farního sklepa, aby vydržely.

O letošních Velikonocích jsme pak adorovali na Zelený čtvrtek jako loni, z čehož jsem měl velkou radost, protože se tato adorace mezi lidmi celkem zažila a tak prožíváme konkrétní plody roku Eucharistie, který vyhlásil již zesnulý papež Jan Pavel II. pro celou církev.

Velikonoční bohoslužby pak ve farnosti byly slaveny následovně:

	P. Polom	Kyjovice	Hlubočec	Podvihov
Květná neděle (1. dubna)	10.30	9.00	7.30	***
Zelený čtvrtek (5. dubna)	18.00	***	***	***
Velký Pátek (6. dubna)	18.00	***	***	***
Vigilie Zmrtvýchvstání Páně (7. dubna)	22.00	***	***	***
Boží hod Velikonoční (8. dubna)	10.30	9.00	***	17.00
Pondělí v oktávu velikonočním (9. dubna)	10.30	9.00	7.30	***

Sociální zázemí na hřbitově

Jedním z prvních počínů nového zastupitelstva a starosty obce bylo, že se rozhodli zkulturnit sociální zařízení na místním hřbitově. Do této doby tam byly suché záchody, které už ani lidé nevyužívali.

Obec se tedy rozhodla, že stávající sociálky přebuduje na splachovací, aby odpovídaly standardům třetího tisíciletí ve střední Evropě. K tomu bylo zapotřebí připojit kanalizaci do farního septiku a napojit přívod elektriky na tzv. „kulturku“ (bývalou stáj upravenou na menší sál) na farní zahradě. Byla ale mezi Obcí a církví uzavřena smlouva, která tyto nájemní vztahy upravuje. Práce započaly 15. května a na konci června už byla provedena kolaudace. Výsledek je opravdu vynikající a tak díky obci zase mohou lidé i během bohoslužeb tyto sociálky využívat.

Dětský den v Hlubočci

Jak už je v naší farnosti zvykem, tak o první prázdninové neděli, letos konkrétně 1. července, jsme uspořádali na hřišti v Hlubočci odpoledne pro děti. Na program byly jako obvykle hry a také jízda na voze taženém koňmi. Letos díky domluvě byly dokonce dvojí spřežení, ale protože dětí bylo dost, tak bylo plno na obou. K poslechu nám jako obvykle hrála reprodukováná hudba, kterou nám zprostředkoval pan Orlík, který má dům hned vedle hřiště. Takže stačilo jen vytáhnout reproduktory. I počasí nám vyšlo, takže přišlo dostatek dětí i lidí. Bylo to odpoledne velmi pěkné a měl jsem velkou radost z toho, že se lidé setkali a společně strávili pár chvil. Viděl jsem, že i ti, kteří vše pomáhali připravovat byli spokojeni. Kéž Pán odmění jejich ochotu a úsilí.

Letní tábor

Téma letošního Farního tábora se neslo v duchu románové ságy Letopisy Narnie. Je to dílo anglického křesťanského spisovatele minulého století C. S. Lewise. Jelikož je v románu mnoho narážek na křesťanské učení tak pořadatelé měli opravdu krásnou plat-

formu pro celotáborovou soutěž, která dětem na táboře pomáhala žít těch několik dní v atmosféře křesťanských hodnot. Že se pořadatelům dobré dílo podařilo svědčila skutečnost, že dětem se poslední den tábora vůbec nechtělo domů. Měl jsem možnost se o tom na vlastní uši přesvědčit, když jsem se na to děti osobně ptal v den mé návštěvy. Letos také podle slov vedoucích byla opravdu rekordní účast (40 dětí) což bylo nejvíce za posledních několik let. Našeho křesťanského tábora se již tradičně účastní i děti, které do kostela nechodí což je pro ně určitě neobvyklé, ale je to pro ně podle jejich slov vždy velmi zajímavé a už teď se těší na příští rok. Kéž se opět podaří i za rok vytvořit pěkné prostředí přijetí pro všechny, kteří se přihlásí.

Farní den

Tradičně se i v tomto roce uskutečnilo na konci prázdnin setkání farníků. Sešli jsme se tedy jako obvykle na farním dvoře dne 26. srpna a program, tak jako každý rok začala schola. Po jejich vystoupení, které mělo i duchovní rozměr, se na dalším programu podílelo společenství rodin, které připravilo krátký test pro farníky s titulem „Jsi lepší než třetíák?“ šlo o vědomostní otázky z katechismu a vítězové byli odměněni krásnými cenami, které vyrobila děvčata z Dolní Lhoty. Pak bylo možné se občerstvit at' už pivem, o které se postaral pan Krajzl a k dispozici byla i vaječina, kterou připravily farnice ve spolupráci s panem Bedřichem Stonišem. Kyjovičáci pak připravili už z loňska oblíbený „falešný tatarák“ s topinkami. Na konci jsem pak ještě s několika mladými připravil promítání z Celostátního setkání mládeže, které se před několika týdny uskutečnilo v jihočeském Táboře. Velkou radost mi pak udělalo neformální zakončení u krbu s pořadatelem jak mladými tak i staršími. Myslím, že se vytvořilo pěkné společenství a kéž pokračuje i nadále.

Oprava povaleného kříže a nalezená listina

Po té co nám orkán na začátku tohoto roku povalil kříž na našem hřbitově jsme dlouho šetřili, abychom zaplatili opravu, která nás vyjde asi na 100.000 Kč. Přispěla nám také pojišťovna, a to částkou 60.000 Kč, u které máme pojištěny církevní objekty hromadně za celou diecézi. Bohu díky za tu pomoc. I Obec slíbila, že pomůže asi 20.000 Kč.

Když přijeli kameníci, aby si torzo kříže odvezli do své dílny v Koberčicích a odstranili i základ, který má být vybroušen spolu s opravenými částmi, našli jsme právě v základu kříže malou skleněnou lahvičku (cca 10 cm na výšku), do které byla zasunuta srolovaná listina.

Samozřejmě, že jsme všichni byli zvědaví, co je na listině napsáno. Jedná se určitě o vzkaz z minulosti, který nám zanechali naši předkové. Když se nám papír zasunutý do lahvičky podařilo rozvinout, zjistili jsme, že je už velmi poškozen a to vlhkostí, která do lahvičky vnikla skrze korkovou zátku, už velmi ztřešlou. Text je velmi špatně čitelný, protože je napsán inkoustovou tužkou, takže vlhkost text skoro zničila. Ale několik slov šlo přečíst. Hned jsem zjistil, že je na listině napsáno jméno jednoho z mých předchůdců a to P. Knaibla, který podle svědectví některých farníků v Pusté Polomi působil na začátku 20. století. Z toho usuzuji, že listina, nebo respektive vzkaz na ní napsaný, je starý asi 100 let. Hned jsem samozřejmě listinu digitalizoval – převedl do elektronické podoby – a společně s ministranty, se pak pohodlně na monitoru počítače, po zvětšení a zvýraznění kontrastu, pokusíme rozluštit, jaký vzkaz nám minulé generace, nejspíše rukou P. Knaibla, zanechali. Listina se tak čtením nepoškodí, a hlavně se uchová ve stádiu jak jsme ji našli i pro pozdější generace.

Na ministrantské schůzce jsme se tedy do luštění pustili a byli jsme do toho tak zabráněni, že i jedna maminka, která si přišla na faru pro svého syna, nás pak požádala, zda by příště nemohla přijít také, protože je to velmi zajímavé. Věřím, že senám aspoň přibližně podaří rozluštit smysl textu, který je na listině zapsán.

Povídání o Kolumbii a setkání tří kontinentů

Na začátku října jsme měli ve farnosti velmi vzácnou návštěvu. Přijeli mí přátelé z Kolumbie, kteří v posledních letech žijí v Praze a jelikož se jedna z nich před pár týdny vrátila z rodné země, kde trávila 2 měsíce, slíbili mi, že s farníky udělají besedu o své zemi a promítnou i nějaké fotky. Když 5. října v pátek přijeli, mohl jsem je akorát uvítat a musel jsem hned odjet do Kyjovic na mši svatou a zpovídání, které tam je na první pátek už hodinu před začátkem mše svaté. Když jsem se vrátil, tak jsem chodbu v přízemí, kde se měla beseda odehrávat, ani nepoznal. Stěny byly vyzdobeny obrázky a folklórními oděvy z Jižní Ameriky, okolo stěn byly na stolcích různé předměty ručně vyrobené jihoamerickými indiány a v kuchyni se vyrábělo pohoštění pro příchozí. Samozřejmě že to byla exotická specialita, a jak jinak, než opět z Jižní Ameriky.

Na 19. hodinu jsme očekávali farníky. Tentokrát jich opravdu přišlo hodně (asi 50) a mezi nimi i děti ze scholy. Přednáška trvala více jak dvě hodiny a nikomu se ani moc nechtělo domů. Po 21. hodině pak ještě přijela další rodina, která patřila k blízkým přátelům mých přátel. Ta mě překvapila svým složením. Maminka Žaneta byla rodem z Kolumbie a tatínek Mosek z Konga. Přijel ještě jeho bratr Leon, také z Afriky. Rodinka byla samozřejmě obdařená dvěma dětmi s cizokrajnými jmény Dido (12) a Mariana (10), které byly po tatínkovi tmavé pleti. Když jsem s nimi pak šel v sobotu ráno do místního obchodu, způsobili trochu pozdvižení. Celkem jich bylo na faře 11 a to včetně Klárky, jedné mé známé z Prahy, která mi přijela s návštěvou trochu pomoci.

V sobotu odpoledne, Andrea a Karolina, tak se sestry Ruizovy z Kolumbie jmenovali křestními jmény, se mnou ještě jely do Hrabyně, kde měly také po mši svaté besedu pro vozíčkáře. I tam byli všichni velmi rádi jako den předem v Pusté Polomi. Když jsme se pak vrátili na faru, čekali nás ostatní s připravenou oslavou 29. narozenin slečny Andrei. Na druhý den pak ještě Mosek z Konga se svým bratrem Leonem na mé požádání promluvili v kostele na konci mše svaté k věřícím pár slov o tom kdo jsou a také něco málo o své zemi – Kongu v Africe.

Byl jsem za tuto návštěvu velmi rád, protože tak farníci měli možnost poznat trochu jiné lidi z úplně jiných zemí daleko za mořem. Uvědomil jsem si, že jsme se tu u nás na faře setkali lidé tří kontinentů, což je úžasné. Myslím, že to všechny velmi obohatilo a kéž nám z této návštěvy něco zůstane v našich srdcích.

Pomoc novému kostelu v Ostravě Zábřehu

Už nějakou dobu jsem byl s mým spolužákem, P. Vítězslavem Řehulou domluvený, že při našich mších svatých uděláme sbírku na nový kostel, který staví v katastru městské části Ostrava Výškovice, ve farnosti Ostrava Zábřeh. Kostel se začal stavět v roce 2004 a letos bylo stanoveno datum jeho posvěcení. Stalo se to tedy 20. října, samozřejmě, že tohoto roku.

Rozpočet činil 55 miliónů korun a do dne posvěcení bylo prostavěno zhruba 40 miliónů. Schází tedy 15. Otec Vítězslav přijel těsně před svěcením a velmi pěkně mluvil o stavbě a tom jaké radosti, ale i starosti jí provázely. Naši farníci velmi pozorně poslouchali

a nakonec jsme na účet nového kostela mohli odeslat 50.000 Kč. Je to suma značně velká a měl jsem upřímnou radost, že lidé byli tak štedří. Na svěcení jsme pak s několika zástupci farního společenství byli přítomni a za všechny chci říci, že slavnost svěcení nového chrámu byla opravdu velmi krásná a kostel je skutečnou dominantou tamějšího sídliště. Kéž v něm opravdu přebývá sám Bůh a lidé se tam s Ním mohou setkávat.

Svatomartinské slavnosti a žehnání opraveného kříže

Na letošní Slavnost patrona chrámu našeho kostela a naší obce, svatého Martina (letos připadla na neděli 11.11) jsem se rozhodl, že se pokusíme přiblížit tohoto světce i lidem, kteří nenavštěvují bohoslužby. K této věci mě inspirovala aktivita z mé rodné farnosti, kde je též patronem sv. Martin a tamější nový farář, letos už podruhé, uspořádal tzv. Svatomartinský průvod. Po konzultaci na Farní radě jsme pak spolu s několika farníky navštívili zástupce obce a navrhli podobnou akci. Ze začátku jsem neměl moc důvěry, že se to podaří uskutečnit, ale organizace šla skoro sama. Podařilo se nám sehnat koně, na kterém by jel náš patron po obci, toho poskytl jeden farník z Podvihova, pan Pavel Zajíček, sv. Martina se uvolil zahrát mladší syn pana Krajzla, Jaroslav a úlohy žebráka se ujal ministrant Jakub Vavrečka. Pan Jaroslav Krajzl, senior pak vymyslel scénář. Na farním dvoře bylo naplánováno sehrát scénu z našeho oltářního obrazu, kdy sv. Martin předává žebrákovi kus pláště a pak za doprovodu dechové hudby z Budišovic se vydal za doprovodu skupiny asi 10 dětí v kostýmech pastýřů na cestu po obci. U Obecního úřadu pak čekal starosta, který našeho světce poprosil o pomoc a ochranu a předal mu klíče od bran obce. Vše pak opět končilo na farním dvoře občerstvením, které připravili ženy z kostela. Slavnosti se nakonec zúčastnil nečekaný počet občanů (asi 500) nejen z Pusté Polomi, ale i z okolních obcí. Všichni byli velmi spokojeni a už se těšíme na příští rok, kdy se pokusíme organizaci a průběh celé slavnosti ještě zlepšit.

Farní mládež pak ještě den před oslavou (v sobotu 10.11.) přispěla na tzv. Karmažové zábavě asi dvacetiminutovou scénkou ze života sv. Martina.

Podařilo se tak to co bylo na počátku zamýšleno. Aby slavnost našeho patrona prožili nejen věřící, ale i ti, kteří nepřicházejí do našeho společenství. Snad se z této obecní oslavy sv. Martina stane pěkná tradice.

Před započítím průvodu na farním dvoře pak ještě Mons. Marcel Tesarčík, generální vikář naší diecéze, požehnal obnoven kříž na hřbitově hned vedle zákristie, kterého se zúčastnil i pan starosta Ing. Miroslav Hrabovský. Bylo také přítomným obecním zastupitelům veřejně poděkováno za příspěvek 20.000,- Kč od obce právě na obnovu tohoto kříže. Celá oprava pak nakonec stála 92.000,- Kč, z čehož jsme velkou část dostali i od pojišťovny Generali, u které jsou církevní objekty v celé diecézi pojištěny. Bohu díky za dobré dílo, které se především s Jeho pomocí podařilo uskutečnit.

Zabíjačka

Hned na druhý den po oslavě našeho farního i obecního patrona se na faře uskutečnila klasická podzimní zabíjačka, kterou jsme pojmenovali také po našem patronovi „Svatomartinská“.

Všechno Vzniklo náhodou, když jsem byl u jednoho farníka na návštěvě a přišlo řeč na našeho pana biskupa, že se rád účastní zabíjačky. Vznikl tedy nápad něco takového uspořádat a pana biskupa pozvat. Vše mělo být uspořádáno jako poděkování farníkům, kteří ve farnosti celý rok pracují bez nároku na odměnu. Stálo nás to sice mnoho úsilí vše

naplánovat a připravit, protože já osobně nemám s podobnou věcí žádné zkušenosti, ale farníci mi v tom velmi pomohli. Nakonec se vše podařilo podle očekávání a všichni účastníci byli spokojeni. Každý z aktivních farníků dostal výslužku a večer jsme pak mnohé z nich pozvali na večeri s otcem biskupem. Všichni velmi hodnotili, že si pan biskup udělal čas a poseděl s námi i u takové neformální akce.

Projekt našich biskupů „Učí se církev“

Ke konci letošního církevního roku dostali všichni faráři v naší republice pastýřský list, který uvádí projekt všech českých a moravských biskupů „Učí se církev“. Jde o to, že všichni vnímáme velikou neznalost věřících v pravdách naší víry. Tento projekt má za pomoci nedělní promluvy při mši svaté věřícím po šest let, podle cyklů nedělního lekcionáře postupně v návaznosti na texty Písma čtené při bohoslužbách, předkládat katecheze na různá témata, tak aby to pomohlo vzdělanosti našich věřících. Je to i dost náročné pro nás kněze a tak se modlím, abychom se dokázali tohoto úkolu zhostit odpovídajícím způsobem.

Advent

O letošním adventu jsme opět připravili se slečnou katechetkou Barborou Vavrečkovou dialogické promluvy pro děti. Snažili jsme se zůstat věrni projektu našich biskupů „Učí se církev“, ale zároveň témata adventu, která navrhli naši biskupové, přiblížit dětem. Měli jsme to jako loni, část promluvy měla paní katechetka Barbora a já jsem pak doplnil několika informacemi pro dospělé. Myslím, že vše dopadlo dobře a že děti i dospělí odcházeli z bohoslužeb naplnění a snad i oslovení k tomu, aby změnilí svůj život více k Božímu obrazu.

Vánoční bohoslužby

Letošní Vánoce v naší farnosti proběhly následovně:

	Pustá Polom	Kyjovice	Hlubočec	Podvihov
4. Neděle adventní (23.12.)	10.30	9.00	7.30	***
Štědrý den (24.12.)	22.00	***	***	24.00
Boží Hod Vánoční (25.12.)	10.30	9.00	***	***
Svátek sv. Štěpána (26.12.)	10.30	9.00	7.30	***
Svátek sv. Rodiny (30.12.)	10.30	9.00	***	7.00
Konec roku (31.12.)	17.00	***	***	***
Slavnost Panny Marie (1.1.)	10.30	9.00	17.00	***

Letos byla změna akorát v tom, že v Podvihově měli na Štědrý den bohoslužbu o půlnoci, ale tu sloužil P. Bonaventura Rosa, OFM, z minoritského kláštera v Opavě. Rozhodně se nejedná o věc, která bude bývat pravidelně, ale o výjimku. O tuto bohoslužbu požádala paní starostka a dokonce zajistila i otce Bonaventuru. Já jsem nebyl proti, ale říkal jsem, že to je celkem zbytečné. Ale věřím, že si Pán tuto mši i slova otce Bonaventury použil k tomu, aby oslovil tamější návštěvníky bohoslužby.

Na Silvestra jsme pak jako loni měli od 23.00 hodin adoraci, kdy jsme děkovali za uplynulý rok a prosili o sílu do Nového roku 2008.

A.M.D.G.

Anno Domini 2008

Tříkrálová sbírka

Letošní Tříkrálová sbírka měla jednu novinku a to, že se poprvé konala pod organizací a patronátem nově vzniklé Charity Hrabyně, která byla založena v loňském roce při Charitním centru sv. Kláry. Toto Charitní centrum se pak nachází v objektu Rehabilitačního ústavu a Ústavu sociální péče v Hrabyni. A bylo tomu tak proto, že naše farnost tvoří část regionu, který byl této Charitě s právní subjektivitou svěřen diecézním biskupem ostravsko – opavským.

Navenek se sice v naší obci nic v již zavedeném systému koledování nezměnilo, ale peníze shromažďovala již výše zmíněná Charita a část z nich pak případně této Charitě na provoz.

V naší farnosti pak sbírka dopadla následovně: Pustá Polom 38.076,- Kč, Podvihov 13.649,- Kč, Hlubočec 14.245,- Kč a Kyjovice 33.603, Kč. V celé Charitě Hrabyně se pak vybralo 363.081,50 Kč a v celé naší diecézi pak 10.074.045,50 Kč. Celostátní výsledek pak byl 58 796 051,02 Kč což je asi o 5 miliónů více než v loňském roce. Je to tedy potěšující zjištění. I když se díky zdražování a novým ekonomickým reformám, které v lednu tohoto roku začaly platit očekával spíše pokles.

Farní ples

Letošní Farní ples, už třetí ročník, jsme uspořádali v Kulturním domě obce Podvihov, která také patří do okruhu naší farnosti. Plesy se tam konávají a tak jsme chtěli vyzkoušet další sál a po skončení se organizační výbor rozhodl, že další ročník bude zase v Podvihově. Jsem rád, že se organizace zase ve větší míře než loni ujali farníci a tak na mých bedrech je zase o něco méně starostí. Už se celkem vytvořil tým, který vše pomáhá zařizovat a zkušenosti z minulých let jsou opravdu velmi cenné a podnětné. Věřím tedy, že i příští rok to bude akce velmi vydařená a lidé budou spokojeni přinejmenším jako letos.

Pyžamová párty na naší faře

Tak i letos se děvčata z naší farnosti rozhodly uspořádat pro děvčata tzv. „Pyžamovou párty“. Je to něco, kde se děvčata v teenagerovském věku vyřádí, ale také se dozví i něco zajímavého. Letos jsem měl možnost se s nimi částečně účastnit, protože jsem byl doma a byl jsem též pozván, abych pro ně měl přednášku o vztazích. V sobotu večer pak přišla kadeřnice, která jim dělala účesy a některé odvážnější i ostříhala. Já jsem patřil mezi ty odvážnější. Ale byla profesionál, tak jsem velký strach neměl.

Každopádně to byla akce podařená a mě i děvčatům se to velmi líbilo. Kéž by jim to pomohlo zase najít kamarádky mezi křesťankami a svými vrstevnicemi, aby v tomto těžkém světě, kdy musí často hájit svou víru, nebyly samy.

Postní duchovní obnova

Na letošní postní obnovu, která se konala o víkendu před Květnou nedělí jsem pozval P. Alfréda Volného, ředitele Teologického Konviktů v Olomouci. Otec Alfréd je v naší farnosti známý, protože mě o prázdninách, kdy jsem na cestách občas zastupuje. Je mezi věřícími známý tím, že vždy na konci mše říká nějaký vtip. Ale duchovní obnova byla ve vážném duchu, protože se mluvilo základních věcech jako například o tom, proč chodíme do kostela. Program nebyl jen na nás kněží, ale aktivně se zapojili i farníci. Program byl tedy následující:

Pátek 14. března

17.00 hodin	Adorace v kostele
18.00 hodin	Mše svatá v Pusté Polomi
18.45 hodin	Přednáška (po mši na faře)

Sobota 15. března

09.00 hodin	Svátost smíření v kostele (do 11.00)
15.00 hodin	Přednáška (na faře)
16.00 hodin	Křížová cesta a Sv. smíření (kostel)
17.00 hodin	Mše svatá s udílením Sv. nemocných
18.00 hodin	Přednáška (na faře)

Neděle 16. března – KVĚTNÁ NEDĚLE

07.30 hodin	nedělní mše svatá v Hlubočci
09.00 hodin	nedělní mše svatá v Kyjovicích
10.30 hodin	nedělní mše svatá v Pusté Polomi

Věřím, že to farníkům zase pomohlo lépe se připravit na slavení Kristova utrpení, smrti a zmrtvýchvstání.

Velikonoce 2008

Letošní Velikonoce byly velmi brzy, dokonce snad dříve už být ani nemohou. Datum se totiž odvíjí od prvního jarního úplňku. Program byl tedy jako jiné roky. Opět se podařilo uskutečnit celonoční adoraci na Zelený čtvrtek. Program bohoslužeb byl tedy následující:

	P. Polom	Kyjovice	Hlubočec	Podvihov
Květná neděle (16. března)	10.30	9.00	7.30	***
Zelený čtvrtek (20. března)	18.00	***	***	***
Velký Pátek (21. března)	18.00	***	***	***
Vigilie Zmrtvýchvstání Páně (22. března)	22.00	***	***	***
Boží hod Velikonoční (23. března)	10.30	9.00	***	17.00
Pondělí v oktávu velikonočním (24. března)	10.30	9.00	7.30	***

Čarodějnický rej

Koncem dubna se na naší faře opět konala přehlídka masek čarodějnic. Mládež tuto akci připravila hlavně pro děti z vesnice a skutečně přišly asi dvě třetiny těch, které normálně na faru ani do kostela nechodí. Akce se nezúčastnily nějaké davy, ale bylo to komorní a okolo 40 dětí mohlo být. Pak bylo opékání salámu, který dodal z firmy Bivoj jeden náš farník, Zdeněk Dominik. Úplně na konci jsme pak spálili čarodějnic a tím dali najevo, že patříme Kristu.

Myslím, že to byla pěkná akce, která zase pomohla zbourat některé předsudky o církvi a farářích.

Mše v TV Noe

Už asi před půl rokem mě oslovili z TV NOE, což je křesťanská televize v naší zemi, provozovaná církví a fungující jen z darů věřících, zda bychom z naší farnosti nejeli slavit nedělní mši svatou do kostela sv. Václava do Ostravy, aby ji mohli přenášet v přímém přenosu i pro nemocné a staré lidi, kteří tuto televizi sledují. Tak se tam vlastně neděle co neděle střídají různé farnosti z celé Moravy, aby to nebyl vždy ten samý kněz co slouží. Pokud ovšem není nějaký přenos slavné bohoslužby z Říma se svatým otcem, nebo něco jiného. Po několikerém odkladu, právě kvůli tomu, že vždy přišlo něco jiného, jsme tedy společně stanovili termín a to na Slavnost Seslání Ducha Svatého. Samozřejmě bylo potřeba vše dobře připravit, a hlavně přesvědčit lidi, aby se nebáli a vyrazili.

První koho jsem upozornil byla schola, protože bylo třeba nacvičit sekvenci a to i s varhaním doprovodem, který není zrovna jednoduchý. Zapojili se do toho scholy z Kyjovic i z Polomi, což se ukázalo jako výborné, protože se doplnily talenty, které tam nebo onam chyběly. Tyto spojené scholy také nacvičili nádhernou píseň ke svatému přijímání. Scholu pak vedla Barbora Vavrečková z Polomi, kde se o scholu stará, a která ve farnosti pomáhá také jako katechetka. Na varhany nás během celé mše svaté doprovázela Jana Orlíková z Hlubočce, která tam hraje při bohoslužbách a během nemoci pana varhaníka Stanislava Stoniše ho zastupovala i Polomi.

Když nastal den Letnic, vše bylo připraveno. Lidé se nakonec přihlásili v hojném počtu, ale to až po té, když jsem jim upřesnil, že v kostele bude jen naše farnost. Mysleli si totiž, že přímý přenos bude z katedrály, kde oni budou jen přífařeni mezi ostatními věřícími z celé Ostravy a tak mnozí, hlavně starší lidé měli strach, že by si nesedli. Nakonec jsme zaplnili všechna místa k sezení, kterých bylo okolo 150.

Na začátku jsem byl docela nervózní, jak vše dopadne, abychom nepřetáhli, aby vše dobře dopadlo apod. A stalo se tak. Věřím, že se podařilo dobré dílo a že jsme se snažili pro televizní diváky vydat svědectví o víře v naší farnosti a o tom, že Pustá Polom není pustá.

První svaté přijímání se křtem

Letos jsme ve farnosti prožili nejen slavnost Prvního svatého přijímání, jako každý rok, ale ještě v té samé mši svaté pokřtěna jedna dívenka, spolužačka prvokomunikantů a její maminka také byla poprvé u svátostí (smíření a Eucharistie). Termín slavnosti připadl na neděli 15. června.

Dětí bylo celkem 9 (2 z Kyjovic, 2 z Pusté Polomi, 3 z Hlubočce, 1 z Budišovic a nově pokřtěná Karolína Borisová z Hrabyně, která by měla jít k přijímání až příští rok).

Byla to pro všechny moc pěkná slavnost. Odpoledne jsem pak prožil s rodinou Karolíny, kde dar víry mají jen ona, její maminka a jedna tělesně postižená babička na vozíku. Byla to ale pro nás všechny moc pěkná chvíle a myslím, že se u jejich nevěřících příbuzných zase podařilo zbourat některé bariéry vůči církvi.

Dětský den v Hlubočci

Na začátek prázdnin jsme v Hlubočci, jako i jiné roky připravili pro děti zábavné odpoledne, kde se opékaly nakonec i burty. Náplní byly soutěže na tamějším hřišti, které pomáhají organizovat už i samotné děti. Je to tedy vlastně i jejich služba svým spolužákům. Samozřejmě nechyběla možnost se svézt na koni, což se líbilo hlavně malým dětem, ale i jejich maminkám. Nechybělo ani občerstvení a pro tatínky pivo, protože bylo i letos docela teplo.

Je pěkné, že i na tuto akci, o kterou se starají lidé z tamějšího společenství věřících, přicházejí neustále noví nevěřící a je možné opět bourat bariéry proti církvi i lidem, kteří s ní žijí.

Farní den

Na konci prázdnin se již tradičně naše farnost sešla na dvoře fary, abychom společně prožili odpoledne, které už je mezi farníky zapsáno pod názvem Farní den. V letošním roce připadl na 31. srpna, což byl opravdu poslední den prázdnin. Stalo se tedy i to, že mnozí rodiče s dětmi, které letos začínají svou formaci na některé střední škole a bydlí na internátě se nemohli zúčastnit, protože museli své děti poprvé doprovodit do nového prostředí. Mohli tedy přijít jen na začátek, ale i tak myslím byli rádi.

Na programu byla již tradičně scénka mladých, která letos vyústila do toho, abychom nebyli zaměřeni jen na sebe a své potřeby, ale všímali si i ostatních okolo a byl trochu některými farníky představen projekt Adopce na dálku. Společenství rodin si též připravilo soutěž o tzv. „Superfarníka“ kde bylo mnoho zajímavých disciplín. Od náboženských znalostí, přes kostelnické dovednosti až po rychlostní výkon při úklidu kostela. Celé klání nakonec vyústilo v závěrečný „rozstřel“ protože dvě družstva dosáhla stejného počtu bodů. Superfarníci tedy měli prokázat ještě to, že dobře znají svého faráře a tak museli odpovědět kolik je mu let a kolik roků už koná svou kněžskou službu. Vítězem se nakonec stala dvojice z Kyjovic.

Začátek nového školního roku

Se začátkem školního roku je vždy spojen i začátek výuky náboženství. Letos tedy budeme učit následovně:

Na ZŠ Pustá Polom:

Třídy 1. a 2. v pondělí od 12.00 hodin

Třídy 4. a 5. v pondělí od 13.20 hodin

Třídy 6. až 9. v pondělí od 07.05 hodin

vyučuje Mgr. Barbora Vavrečková

Třída 3. ve čtvrtek od 13.20 hodin

vyučuje P. Mgr. Martin Šmíd

Na ZŠ Kyjovice:

Třída 1. – 4. v pondělí od 14.25 hodin
vyučuje Mgr. Barbora Vavrečková

Začátek výuky od 22. září 2008

Všem dětem, učitelům, vychovatelům i rodičům přejeme, aby dokázali vést své svěřence k Bohu a sami jim byli dobrým příkladem v tomto podivuhodném vztahu mezi člověkem a Bohem, kterému říkáme víra.

Změna zvonění na věži kostela

Od farníků bydlících okolo kostela jsem obdržel žádost, jestli by nebylo možné udělat něco s nočním odbíjením věžních hodin. V létě pro ně nebylo možné spát při otevřeném okně. Zvážil jsem, že noční odbíjení nikomu nic nepřináší a tak jsem se rozhodl jim vyhovět. Máme nyní na věži elektronické zvonění, které dovoluje nastavit odbíjení hodin tímto způsobem. Podařilo se a ti, kteří mě oslovili velmi děkovali. Určitě to přispěje k dobrým vztahům v naší obci.

Nové zábradlí na kůr

Od lidí vznikla prosba, že by bylo dobré udělat zábradlí na kůr. Doposavad žádné nebylo a je pravda, že lidé starší už při výstupu po tamějších schodech potřebují oporu. Ozval hlavně se pan varhaník, Stanislav Stoniš, který měl nedávno operaci nohou a tak jsme nesamozřejmě snažili vyhovět. Pan Krajzl oslovil své sousedy odnaproti, kteří mají firmu a dělávají zábradlí z nerezového materiálu a bylo na ně od jiných farníků ještě několik dalších dobrých referencí, tak učinili nabídku, že bychom se vlezli do ceny 15.000 Kč. Snažili jsme se ještě sehnat další nabídku pro porovnání, což se nám nakonec po dlouhém úsilí povedlo a firma oslovená panem Krajzlem nakonec vyšla nejlépe. Práci jsme tedy u nich objednali a v krátké době se ujali realizace, takže zábradlí už slouží svému účelu.

Příprava na udílení Svátosti biřmování

Od posledního udílení této svátosti v roce 2006 uběhly zase 2 roky a tak jsem se rozhodl, že by bylo dobré zase započít přípravu. Na biskupství jsme domluvili termín, kdy by se měla svátost udílet a to 4. října 2009. Příprava by měla začít letos v listopadu, a jak už jsme zvyklí, měla by mít 10 katechezí s prohloubením, motivační rozhovor a společný víkend. Na závěr pak závěrečný test. V neděli 14. září tuto přípravu ohlásím ve farnosti a uvidíme, kolik mladých anebo i starších najde odvahu se přihlásit. Věřím, že na to nebudu sám a farníci mi pomohou. Zkusím zapojit do přípravy i bývalé biřmovance.

Svatomartinské slavnosti

Letos oslava patrona našeho chrámu a obce připadla na 9. Listopadu a tak jako už i loni, jsme se rozhodli uspořádat tzv. Svatomartinské slavnosti. Spočívají v tom, že v sobotu večer obec pořádá tzv. Karmášovou zábavu a v ne dopoledne v 11.00 hodin je pak krmášová mše svatá na které káže P. Karel Slíva, farář z Krnova, mého rodiště a dopoledne již loni uspořádaný Svatomartinský průvod. Letos je ale uveden jinou scénkou. Vloni jsme mohli shlédnout událost ze života světce z našeho oltářního obrazu, kdy se dělí se žebrákem o kus pláště a letos je scéna, jak Martina prozradily husy a umožnily tak jeho jmeno-

vání za biskupa v Tours. Letos náš světec též pojedje už jako biskup na voze taženém koněm, aby si prohlédl obec, a u Obecního úřadu mu pak starosta předá klíče jako loni. Věřím, že to je zase možnost jak sblížit více občany a věřící v naší vesnici.

Uvedení dětí do přípravy na přijetí Svátosti smíření a Eucharistie

Letos poprvé jsme se rozhodli oficiálně zahájit přípravu dětí na První svaté přijímání a to i veřejně v kostele před celou farností. Stalo se tak na První neděli adventní 30. Listopadu tohoto roku. Celkem mělo do přípravy vstoupit 12 dětí, ale některé byly nemocné a tak se obřadu zúčastnilo jen 8. Při obřadu byly svými rodiči představeny a pak nahlas vyslovily před církví žádost o přijetí do přípravy. Slibovaly též ochotu se poctivě připravovat, poznávat Krista a plnit si řádně své úkoly. Pak samy, s rozžatými svíčkami, obnovily svůj křestní slib a rodiče jim přede všemi slíbili, že jim při přípravě budou pomáhat.

Věřím, že to bylo důležité pro děti, jejich rodiče, ale i celou farnost. Budou snad takto mít tyto děti přítomné ve svých modlitbách a obětech. Kéž všichni v započaté přípravě vytrvají a dojdou k cíli, tedy k setkání s Kristem při přijetí Svátostí.

Mikulášská nadílka

Jako každý rok, tak i letos jsme sezvali děti s rodiči na mikulášskou nadílku. Letos se nás sice moc nesešlo, ale o to byla pěknější atmosféra. Vše, už jako obvykle připravily sestry Vavrečkovy, které také vedou scholu a letos nám Barbora vyprávěla příběh o štědrosti biskupa Mikuláše, který pomohl jednomu svému farníkovi ke změně jeho kamenného srdce. Nakonec přišel Mikuláš a obdaroval děti dárečky. Mikuláš, jako i jiné roky, přišel jen s andělem, bez čerta, protože chceme zdůrazňovat štědrost a ne trestání dětí za zlobení.

Vánoční pořad bohoslužeb

Tak o letošních Vánocích jsme měli bohoslužby následovně. Je ale třeba podotknout, že na dvou místech, v Kyjovicích a v Podvihově jsme měli též vigilií Slavnosti Narození Páně, ale sloužili ji kněží, které si zajistili sami věřící. V Podvihově si paní starostka sežene kněze od bratří minoritů z Opavy a v Kyjovicích věřící oslovili otce Petra Eliáše, který je nyní kaplanem v Ostravě Třebovicích, původně byl ve Velké Polomi, ale ze zdravotních důvodů ho otec biskup přeložil na kaplanské místo. Já jsem pak měl vigilií ve farním kostele a v ústavu v Hrabyni. V kaplích vigilie nebývá ani o Velikonocích, jen ve farním kostele.

Bohoslužby tedy byly následovně:

	Pustá Polom	Kyjovice	Hlubočec	Podvihov	CHC Hrabyně
4. Neděle adventní (21.12.)	10.30	9.00	7.30	* * *	* * *
Štědrý den (24.12.)	22.00	20.00	* * *	24.00	15.30
Boží Hod Vánoční (25.12.)	10.30	9.00	17.00	* * *	15.30
Svátek sv. Štěpána (26.12.)	10.30	9.00	* * *	* * *	* * *
Svátek sv. Rodiny (28.12.)	10.30	9.00	* * *	7.00	* * *
Slavnost Panny Marie (1.1.)	10.30	9.00	* * *	17.00	15.30

Anno Domini 2009

Farní ples

I letos jsme uspořádali farní ples. Uskutečnil se opět v Podvihově a měl úspěch jako loni. Už si našel své příznivce, takže letos nebyl velký problém s prodejem lístků. Už se též ve farnosti vytvořil tým lidí, kteří ples připravují a mají už rozděleny své úkoly. Není tedy už moc práce s přípravou. Jsem rád, že se tato aktivita ve farnosti zakořenila. Je to také příležitost více spojit lidi ve farnosti, i když jsou z jednotlivých vesnic. A to hlavně při té přípravě. Jsem za to moc rád. Také jsem na plese od jedné účastnice zaslechl, že na náš ples lidé chodí, protože patří mezi ty „slušné“.

Nový kaplan

Po mém příjezdu ze setkání v Římě, kam jezdím každý rok, bylo to na konci ledna, se mi ozval pan biskup a poprosil mě, zda bych na faru nepřijal polského kněze, který přichází do naší diecéze a potřebuje se naučit česky. Příznám se, že se mi moc nechtělo, ale nakonec jsem si říkal, že bude příležitost žít pro Pána v něm a souhlasil jsem.

Za týden jsme tedy, od 1. února, už byli dva. Nový kaplan, otec Piotr Nawarowski, pochází z Opole, je mu 40 let a knězem je od roku 2002. Věřím, že se mu u nás bude líbit a že spolu budeme dobře vycházet.

Politická situace a ekonomická krize

Tento rok, od 1. ledna 2009, naše země dostala za úkol na půl roku vést jednání v rámci Evropské unie a dost dlouhou dobu se na tento úkol připravovala. Stalo se ovšem, že po 3. měsících předsednictví opozice vládu svrhla hlasováním o vyslovení nedůvěry v této vládě v poslanecké sněmovně. Je to pro nás všechny dost nepříjemné, protože v očích celého světa klesl náš kredit, právě v době, kdy nás celý svět chválil za to, jak se nám daří vést Evropské společenství.

Je to pro naši zemi nepříjemné také v tom, protože začíná eskalovat celosvětová ekonomická krize. Mnoho lidí i v naší zemi přichází o práci, situace je nejistá a politici se hádají o málo podstatných věcech, místo aby řešili těžkou hospodářskou situaci a tím i obtíže lidí.

Na druhé straně je možné tuto krizi vnímat i tak, že po období velkého blahobytu a ekonomického růstu je třeba, abychom se znovu naučili skromnosti a vnímání okolí, tedy toho, že někdo další je ještě ve větších problémech než já sám. Není totiž jiné cesty.

Postní duchovní obnova

Letošní Postní Duchovní obnova proběhla o víkendu před Květnou nedělí a nakonec jsem ji dával sám, protože jsem nestihl a trochu i zapomněl někoho sehnat. Ale byl jsem velmi mile překvapen účastí lidí. Před velikonoce má totiž na vesnici každý moc práce na zahradě a navíc vlastně v tyto dny bylo poprvé pěkné počasí, tak jsem velkou účast ani nečekal. Ale jak jsem uvedl výše, byl jsem velmi mile překvapen.

Téma Duchovní obnovy bylo „Lide můj, vyjdi z Egypta“. Nechal jsem se inspirovat bývalým milánským arcibiskupem, kardinálem Carlo Maria Martinim, který je znám svými exegetickými rozjímáními a i pro mě to bylo velmi přínosné si připravit toto téma

vycházející z Biblického textu o Exodu Izraelského národa a z příběhu o Ježíšově zjevení u Genezaretského jezera po jeho zmrtvýchvstání z Janova evangelia. Na tuto duchovní obnovu měli v rámci přípravy na biřmování jít i biřmovanci, což podle mne velká většina učinila.

Takovým pěkným závěrem této obnovy byla pak Křížová cesta s promítáním připravená mladými, kterou doplnili písněmi s rockovým doprovodem. Bylo opravdu vidět, že do toho vložili mnoho úsilí a zase tak obohatili nás věřící jiným podáním Kristova příběhu.

Program byl následující:

Pátek 3. dubna:

08.00 hod. Mše svatá - *Kyjovice*
 17.30 hod. První promluva: **Bůh Exodu - vyjití** - *fara krb*
 18.00 hod. Mše svatá - *kostel Pustá Polom*
 Adorace

Sobota 4. dubna:

09.00 hod. Druhá promluva: **Svátost smíření** – *fara krb*
 Po ní příležitost k přijetí svátosti - *kostel*
 16.00 hod. Třetí promluva: **Můj lid** – *fara krb*
 17.00 hod. Křížová cesta - *kostel*
 18.00 hod. Mše svatá + Svátost nemocných – *kostel*
 18.45 hod. Čtvrtá promluva: **Eucharistie** – *fara krb*

Květná neděle 5. dubna:

07.00 hod. Mše svatá – *Podvihov*
 09.00 hod. Mše svatá – *Kyjovice*
 10.30 hod. Mše svatá – *Pustá Polom*

Velikonoční svátky

Letošní Velikonoční svátky připadají na začátek dubna a navíc už je i pěkné počasí. Věřím tedy, že se všechny obřady vydaří a že i poselství těchto svátků utrpení, smrti a vzkříšení našeho Pána více vstoupí do našeho života a budeme se snažit zase o něco lépe odpovídat na Boží lásku vůči nám.

Velikonoční bohoslužby jsou tedy následující:

	P. Polom	Kyjovice	Hlubočec	Podvihov
Květná neděle (5. dubna)	10.30	9.00	* * *	7.00
Zelený čtvrtek (9. dubna)	18.00	* * *	* * *	* * *
Velký Pátek (10. dubna)	18.00	* * *	* * *	* * *
Vigilie Zmrtvýchvstání Páně (11. dubna)	22.00	* * *	* * *	* * *
Boží hod Velikonoční (12. dubna)	10.30	9.00	17.00	* * *
Pondělí v oktávu velikonočním (13. dubna)	10.30	9.00	* * *	7.00

Hlasování v kostele a přípravy oprav

Na začátku roku jsem v kostele ohlásil, že bude třeba opravit topení v lavicích, které už je v havarijním stavu. Už dvakrát to doporučili elektro-revizní technici. Na jedné farní radě mi pak někteří členové sdělili přání části farníků, že by bylo lepší opravit zdivo kostele, které je vlhké a bylo by ho třeba vysušit. Víím, že to by bylo asi to první, co by se mělo začít dělat. Ale naše finanční možnosti nejsou zdaleka takové, abychom tuto opravu pokryli. Ale říkal jsem si, jestli to není jen přání malé skupinky a tak jsem se rozhodl pro hlasování. Připravil jsem hlasovací lístky s dvěma možnostmi. Buď bylo možné zaškrtnout variantu: oprava zdiva anebo oprava topení. Po sečtení lístků byl výsledek více než zřejmý. Z cca 200 lístků bylo pro opravu topení v kostele jen 30 a zbytek pro opravu zdiva.

Následně jsme tedy pozvali stavebního technika z biskupství, který nám jasně doporučil kostel podřezat a tak jsme se tedy pustili do příprav. Pozvali jsme zástupce firmy, která se zabývá sanací vlhkého zdiva a ten shledal tuto variantu jako možnou. Nejdříve je ovšem třeba dodat firmě Aquasaning (zabývá se sanací zdiva – viz výše) plán kostela, aby bylo možné z jejich strany spočítat a učinit nabídku. Také nám doporučili co nejdříve oklepat vlhké omítky a odstranit též sokl, který jeden z mých předchůdců nechal zbudovat v domnění, že by mohl za pomoci otvorů zdivo odvětrat. V současnosti byl tedy shledán totálně neúčinným. Je to nakonec vidět pouhým okem, protože vlhkost vystoupila až nad něj a příčinou této vlhkosti začaly odpařovat kusy omítky.

V této době jsem se také dozvěděl o skupině mladých z Hnutí Fokoláre, kteří nabízejí farnostem pomoc, protože cítí, že by chtěli dát kus svého volného času k dispozici a jelikož se s nimi trochu znám, rozhodl jsem se je oslovit, zda by nám v tom sundání omítek nepomohli. Po krátkém času na rozmyšlení souhlasili. Termín jejich příjezdu byl stanoven na 7. května tohoto roku. Věřím, že farnost ocení jejich disponibilitu a ochotu nabídnout pomoc.

Víkend s biřmovanci na Cvilíně u Krnova

Příprava k udílení svátosti biřmování se pomalu chýlí ke konci a ta jsme se skupinou kandidátů na přijetí této svátosti společně vyrazili na víkend, který byl naplánován na vrchu Cvilíně u Krnova v poutním domě. S organizačním týmem a s kuchařkami nás nakonec bylo celkem 22. Vyrazili jsme auty a po příjezdu a ubytování následovala večeře, kterou připravily paní Jindra Vdovičiková a paní Lidka Pazdíorová z Kyjovic, které se uvolily přijmout roli kuchařek. Ještě večer jsme pak měli zamyšlení nad rámem obrazu, které si připravila naše katechetka Barbora Vavrečková.

Na druhý den jsme pak pozvali místního kaplana otce Radima Zielonku, který má též v diecézi na starosti přípravu biřmovanců a ten nám povídal o darech Ducha Svatého. Katecheze byla na celé dopoledne a zakončili jsme ji mší svatou v nádherné scénérii přírody. Odpoledne jsme pro mladé připravili aktivitu, kdy si každý měl ulít ze sádry svou dlaň a vyzdobit si ji podle darů, které dostal, a kterými může sloužit druhým. Druhou část odpoledne někdo využil k odpočinku a někteří i k výletu na nedalekou zříceninu hradu Šelemburk. Večer jsme pak přivítali hosty (manželský pár, zasvěceného laika e světě, řeholní sestry a otce Radima, kteří nám povíдали o tom, jak žijí své povolání. Na druhý den jsme po budičku a snídani měli krátký úvod do liturgie božího slova a pak jsme šli do poutního kostela Panny Marie bolestné, slavit nedělní mši svatou. Po ní už někteří rodiče čekali na své děti a my taky pomalu uklidili dům a jeli domů.

Na mladých bylo vidět, že se jim víkend líbil a věřím, že jim alespoň trochu pomohl v jejich růstu ke křesťanské dokonalosti.

Zahájení přípravy na návštěvu papeže Benedikta XVI. v naší zemi

Tento rok nás všechny v České Republice čeká velká milost. Naši zem má podle plánů navštívit Svatý otec, Benedikt XVI. Je to poprvé, co Josef Ratzinger, v úřadu Petrova nástupce navštíví naši zem. Návštěva se má uskutečnit okolo Slavnosti Svatého Václava, mučedníka a hlavního patrona naší země, tedy okolo 28. září. Čeští a moravští biskupové na tuto papežskou návštěvu vyhlásili přípravu, jejíž téma zní: *Láska Kristova je naší silou*. K přípravě biskupové připravili sérii pastýřských listů, které mají věřící uvést do jednotlivých pravd víry, aby k přijetí tohoto velikého daru, návštěvy papeže, který má povzbuzovat své bratry ve víře, byli otevřeni a dokázali ho plně přijmout.

Sčítání účastníků bohoslužeb

V den, kdy byla ve všech kostelích ČR vyhlášena papežská návštěva, se také uskutečnilo sčítání účastníků nedělních bohoslužeb. Děje se tak znovu po 5 letech a zjišťoval se nejen počet, ale i to, zda je někdo výdělečně činný a na sčítacích lístcích byla též kolonka věku a pohlaví. Sčítání bylo anonymní a údaje se zjišťovaly proto, aby biskupové měli podklady pro případné ekonomické osamostatnění církve od státu.

Předpokládali jsme, že se počet věřících za posledních pět let mírně snížil a náš předpoklad se potvrdil. Ale není to nijak dramatický pokles.

Opravy na kostele

Dne 7. Května se tedy d naší farnosti začali sjíždět mladí z Hnutí Fokoláre, kteří cestovali z různých míst ČR. Přijelo jich celkem 14 a hned v pátek se pustili do práce. Farníci ještě v týdnu předtím práci i kostel připravili. Sundávaly se obrazy Křížové cesty, bylo potřeba též rozebrat boční oltáře a nakonec přikrýt zbytek mobiliáře igelitovými plachtami, které jsme za tímto účelem zakoupili v Globusu. Při rozebírání bočních oltářů jsme zjistili, že byly totálně prohnílé a prožrané červotočem. Jeden z nich, oltář sv. Jana Nepomuckého, vpravo z pohledu od oltáře do lodi kostela se při demontáži úplně rozpadl. Snažili jsme se ho zdokumentovat, a pokud v budoucnosti někdy najdeme finanční prostředky, necháme ho znovu vyrobit. Zatím jsme se spolu se stavebním oddělením biskupství rozhodli, že bychom je v původní podobě neobnovovali, jen ve zjednodušené (obrazy pověsíme, ale oltáře s mensou už nově dávat nebudeme, jen tam dáme nějakou plochu pro umístění květin).

Mladí se pak v pátek pustili do práce. Pomohli ještě s přikrytím lavic, hlavního oltáře a kazatelny a nezapomněli jsme ani na varhany. Někteří se už ale pustili do práce za pomoci elektrických kladiv, která nám zdarma zapůjčila stavební firma Lesák z Otic u Opavy, za což jim patří veliký dík. Další nářadí věnoval na práci (nabroušené majzlíky), včetně několika párů ochranných pracovních rukavic i pro budoucnost pan Václav Jučelka, zdejší farník.

Myslel jsem, že se udělá tak polovina prací. Ale díky těmto nástrojům a opravdovému nasazení jak našich mladých přátel, tak i místních, jsme většinu práce za jeden den zvládli. Sami jsme nevěřili, že se to tak rychle podaří. Na sobotu už tedy zbylo jen ještě vyspárovat mezery mezi cihlami a uklidit. O to se zase postaraly místní farnice.

Nesmím zde též zapomenout na to, pochválit farníky za to, že o mladé, co se týká stravy, kompletně postarali. Paní Pavlíčková (matka současného majitele zdejší restaurace) věnovala pro nás 3 obědy, farnice pak upekly buchty, pan Ing. Zdenek Dominik, spolumajitel uzenářské firmy Bivoj věnoval salámy a klobásy a mnoho dalšího. Viděl jsem, že i mladí zde byli rádi a v sobotu večer jsme pak poseděli u ohně, kde se přišli podívat i zastupci zdejší křesťanské mládeže.

Naši mladí přátelé pak vypověděli, že si zde odpočinuli, protože většinu svého času tráví studiem a tak byla pro ně tato brigáda příjemným odreagováním se od mentální činnosti při studiu. A to zvláště před zkouškovým obdobím, které je čeká.

Tato brigáda a její bezproblémový průběh mě také utvrdil v přesvědčení, že oprava kostela je opravdu Boží dílo, je to nakonec Jeho dům, a že pracím na tomto Svém domě opravdu žehná.

První svaté přijímání

V letošním roce připadl termín Prvního svatého přijímání v naší farnosti na 14. června. Slavnost také padla na 11. Neděli v mezidobí, kam je možné podle liturgického kalendáře přeložit Slavnost Těla a Krve Páně. Samozřejmě, že jsem tak učinil, protože první svaté přijímání a Boží Tělo spolu velmi souvisí.

Máme též oklepané stěny uvnitř kostela, aby lépe mohly vysychat a tak jsme se snažili je alespoň trochu přikrýt břízkami, které se k výzdobě na Boží tělo v našich krajích používají. K tomuto účelu ještě zahradnictví Čerbák z naší obce zapůjčilo túje v květináčích, které jsme též, alespoň v presbytáři postavili ke stěnám, aby se zakryly oklepané stěny a aby památeční fotografie neměly škaradé pozadí. Mokrát tedy panu Čerbákovi za tuto zápujčku zdarma děkujeme. Pořídili jsme pak od něj ještě netkanou textilií, kterou jsme také ještě oklepané stěny přikryly, takže celkový pohled byl pěkný.

Letos tedy poprvé přijalo Svátostného Spasitele celkem 11 dětí z celé farnosti. Z Pusté Polomi jsme připravili Janu Bymovou, Jiřího Carbola, Annu Seidlerovou a Kateřinu Kupkovou, z Kyjovic Partricii Hrbáčovou, Danielu Mojžyszovou a Adrianu Krazlovou, z Hlubočce Barboru Škvárovou a z Hrabyně Karolínu Borisovou, Lucii Dulovcovou a Davida Hrušku.

Hlavně se za tyto děti i jejich rodiče modleme, aby vytrvali na cestě za Pánem a rodiče, aby jim na této cestě byli dobrým příkladem a ze vši síly jim pomáhali.

Odchod kaplana

Na konci června, kdy dochází ke změnám pastýřů ve farnostech, dostal i náš kaplan, otec Piotr od otce biskupa dekret, kterým ho umístil do farnosti Orlová blízko Bohumína. Do naší farnosti byl otec Piotr ustanoven od února tohoto roku, takže zde strávil půl roku, během, kterého se měl snažit pochytit základy českého jazyka. Myslím, že se mu to celkem podařilo, což nakonec potvrdili i sami věřící. V nové farnosti bude s farářem P. Martinem Pastrňákem, a kaplanem, P. Jenem Suchým. Vyprošujme mu v novém působišti mnoho milostí a Božího požehnání v jeho službě věřícím.

Letní Farní tábor

I na letošní letní prázdniny mládež z naší farnosti, spolu se svými vrstevníky z farnosti Hrabyně připravili pro děti Letní tábor. Letos byli ale na jiném tábořišti, než v po-

sledních letech a to ve vojenském prostoru Libavá, které si pronajali od skautů z Olomouce. Nové tábořiště má poněkud tvrdší podmínky, protože zde není elektřina, žádný zděný přístřešek a vše se tedy muselo postavit. Myslím si ale, že to nebylo vůbec ke škodě, ale přispělo to k lepším zážitkům dětí i vedoucích. Když jsem je byl navštívit, bylo na nich vidět, jak jsou všichni ve svém živlu.

Farní den

Tak letošní farní den se uskutečnil opět poslední prázdninovou nedělí, letos tedy 30 srpna. Počasí nám přálo mimořádně a přišlo také docela dost lidí. Na programu, který si letos připravila výhradně mládež, se projevil Rok kněží vyhlášený papežem Benediktem XVI. na začátku letošního června. V úvodu programu byl krátký rozhovor s P. Martinem, místním farářem, který odpovídal na otázky týkajícího se jeho kněžského života a povolání. Pak byla soutěž, kde jednotliví soutěžící měli prokázat dovednosti v různých činnostech kněze a jeho spolupracovníků a nakonec jsme oficiální program završili modlitbou. Pak samozřejmě nechybělo občerstvení, kde jsme zkonsumovali usmažená vejce na špeku, které jsme si donesli jako vstupné a bylo možné se též osvěžit vychlazeným pivem anebo nealko nápoji.

Po ukončení jsme ještě s některými zůstali ve farní chodbě v družném rozhovoru. Bohu díky za to, že jsme se sešli a společně mohli prožít tyto chvíle.

Začátek školního roku

I letos jsme se snažili zorganizovat výuku náboženství jako v loňském roce, ale museli jsme pro kolize v rozvrhu hodin školy změnit den výuky většiny hodin z pondělka na středu. Letos je tedy rozvrh následující:

Pustá Polom:

Třídy 1. a 2. ve středu od 12¹⁰ hodin

Třídy 4. a 5. ve středu od 13²⁰ hodin

Třídy 6. až 9. ve středu od 07⁰⁵ hodin

vyučuje Mgr. Barbora Vavrečková

Třída 3. ve čtvrtek od 13²⁰ hodin

vyučuje P. Mgr. Martin Šmíd

Kyjovice:

Třída 1. – 4. ve středu od 14²⁰ hodin

vyučuje Mgr. Barbora Vavrečková

Biřmování

V letošním roce jsme po řádné přípravě prožili s několika mladými opravdu zlomový bod jejich života. 4. října přijali Plnost darů Ducha Svatého. 17 mladých lidí a to nejen z naší farnosti se rozhodlo vzít víru ve svém životě vážně a něco udělat proto, aby Boha a církve více poznali. Vytvořilo se z nich pěkné společenství a doufám, že se nikdo z nich neztratí a vytrvají na cestě za Pánem. Svátost biřmování letos v naší farnosti udílel generální vikář, Mons. P. Martin David, protože otec biskup musel služebně odjet do Paříže na setkání zástupců Evropských biskupských konferencí.

Svátost biřmování přijali tito mladí lidé: Bialková Eva z Budišovic, Dominiková Eva z Pusté Polomi, Illíková Pavla z Kyjovic, Jurčová Pavla z Kyjovic, Kňurová Veroni-

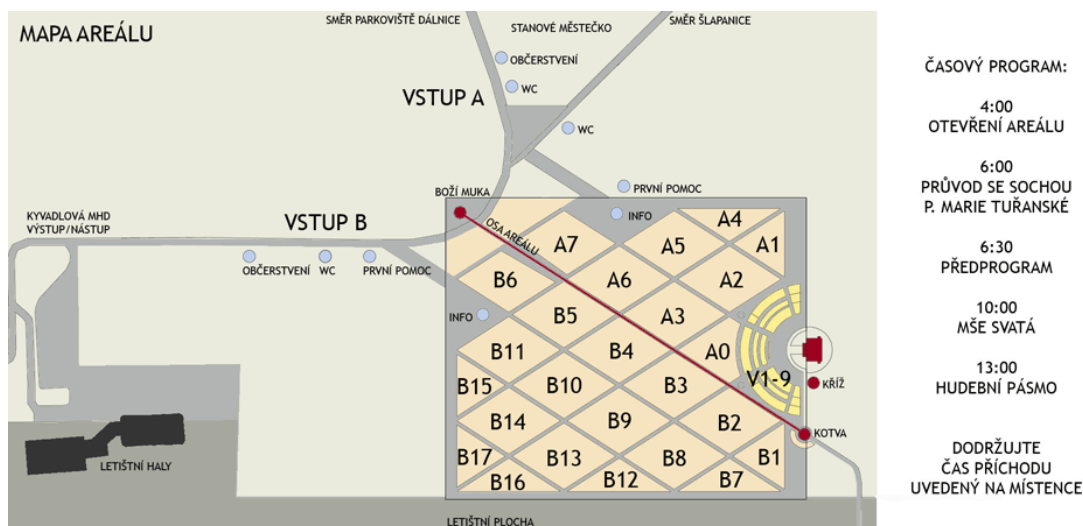
kaz Pusté Polomi, Kuděla Radek z Hlubočce, Linart Matěj z Kyjovic, Linart Daniel z Kyjovic, Linartová Lucie z Kyjovic, Markusová Aneta z Hlubočce, Mitášová Markéta z Kyjovic, Pastrňák Jan z Háje ve Slezsku, Pospěch Jan z Pusté Polomi, Pospěchová Veronika z Pusté Polomi, Stonišová Kristýna z Pusté Polomi, Šteyer Matěj z Mokřých Lazců a Trojančíková Iva z Hlubočce. Přejme těmto mladým hodně odvahy ve vyznávání jejich víry a hodně Ducha svatého, aby se dokázali orientovat v dnešní tak složité době.

Papežská návštěva v ČR

V letošním roce proběhla v naší zemi dlouho očekávaná návštěva Svatého otce Benedikta XVI. Dlouhou dobu jsme se pod vedením našich biskupů na ni připravovali pastýřskými listy a pak též novénou. Pak přišly dlouho očekávané dny. Papežská návštěva byla naplánována poprvé v historii papežských návštěv v ČR ve dnech, kdy naše církve slaví patrona české země Sv. Václava.

Benedikt XVI. tedy dorazil do Prahy na letiště v sobotu 26. září a po přivítání prezidentem republiky a činiteli společenského i církevního života se vydal na návštěvu chrámu Panny Marie Vítězné na karmelitské ulici v Praze na Malé straně, kde se setkal s rodinami a poklonil se sošce světoznámého Pražského Jezulátka. Zde daroval milostné sošce zlatou korunku. Pak spontánně pozdravil věřící a papamobilem se přesunul na Nunciaturu (velvyslanectví Svatého stolce) k obědu a ke krátkému odpočinku. Odpoledne se ještě ten den setkal s panem prezidentem, a s představiteli politického a společenského života a s diplomatickým sborem ve Španělském sále Pražského hradu. Večer pak byla v katedrále slavnostní modlitba Nešpor s kněžími, bohoslovci, řeholníky, řeholnicemi a zástupci Hnutí a Nových komunit.

Neděle pak byla ve znamení bohoslužby na letišti u moravské metropole - města Brna, které se zúčastnili i poutníci z naší farnosti. Jeli jsme jedním autobusem a pobrali jsme věřící z všech vesnic naší farnosti (Pustá Polom, Kyjovice, Podvihov a Hlubočec) a pak i ze sousední farnosti z Těškovic a z vesnice Budišovice, která patří do farnosti Hrabyně. Místenky na bohoslužbu jsme dostali do sektoru B5, což bylo sice daleko, ale atmosféra bohoslužby byla cítit i tam. A podle svědectví farníků „to bylo úžasné a nezapomenutelné“. Museli jsme vyjet z farnosti už po 3 hodině ranní, abychom dorazili na místo konání bohoslužby včas a dobře se připravili na mši svatou. Pro lepší představu přikládám mapu areálu letiště Brno – Tuřany, respektive uspořádání prostoru podle sektorů, kde se konala bohoslužba:

Po mši svaté a návratu do Prahy čekalo svatého otce ještě setkání s Ekumenickou radou církví a členy akademické obce celé republiky. Poslední den papežovy návštěvy byl věnován Sv. Václavovi ve Staré Boleslavi. Dopoledne papež slavil mši svatou na proboštské louce v katastru města, setkal se zde i s mládeží, pak v arcibiskupském paláci poobědval s biskupy, rozloučil se s Nunciaturou a pak už ho čekal jen závěrečný ceremoniál na letišti. K večeru odcestoval vládním letadlem do Vatikánu.

Ze strany veřejnosti byla návštěva papeže vnímána velmi pozitivně a velmi nadprůměrným způsobem o ní referovala zvláště veřejnoprávní média. Na zpravodajském kanále ČT24 běželo zpravodajství s účastí různých hostů prakticky nepřetržitě a i ve hlavních zprávách byla skoro polovina ve dny, kdy papež byl v naší zemi, věnována dění okolo pontifika. Já bych řekl, že během návštěvy se Česká televize pokusila o to udělat církvi v naší zemi „pěknou výkladní skříň“. Hovořilo se nejen o papeži, ale i tom jak církev u nás žije, jaké jsou její podmínky k životu, jak je financována, a jaký je reálný počet praktických katolíků. Velmi nadstandardně se této návštěvě účastnil též náš pan prezident Václav Klaus. Byl přítomen skoro na celém programu, což se jinde ve světě neděje a též to nebylo zvykem ani u nás při návštěvě předchůdce současného papeže Benedikta XVI.

Osobně si myslím, že papežova návštěva byla pro nás věřící velikým povzbuzením a budeme z ní určitě ještě velmi dlouho čerpat. Také mi došlo, že církev v současnosti se nesmí uzavírat jen do sebe, ale více se otevírat společnosti tím, že jí bude nabízet to, co jí tolik chybí. A to aktualizaci křesťanských kořenů a zvyků, které jsou u mnoha lidí ještě vnímatelné a oni sami se k nim, často i hrdě, hlásí.

Náboženství pro předškolní děti v Hlubočci

V Hlubočci za mnou přišla jedna mladá maminka, Marcela Tvarůžková, která nedávno byla na kurzu Katechetického centra při biskupství v Ostravě a říkala mi, že by ráda rozjela s pár předškolními dětmi katecheze. Nadšeně jsem souhlasil, protože vedení dětí k duchovním hodnotám je důležitá už od útlého věku. Když jsem se jí ptal, kolik dětí by to asi bylo, říkala, že tak do 5. Nejsou to sice nějaké davy, ale je tu počátek a myslím, že důležitý. Kéž ji Pán při této aktivitě žehná.

Setkání rodin s předškolními dětmi na faře

Před letošními Dušičkami za mnou po mši v Pusté Polomi přišla paní Martina Krajzlová, mladá učitelka na zdejší škole a poprosila, zda by mohli mít s několika dalšími rodinami, které mají předškolní děti na faře setkání s katechezí, která tyto děti uvede do toho, co to jsou Dušičky a Slavnost Všech svatých. Myslím si, že zvláště v této době, je to moc potřeba, kdy do naší vlasti stále více proniká tzv. Heloween, což je starokeltská oslava konce léta se strašidly a čaroději.

Svatomartinské slavnosti

Již potřetí jsme okolo svátku sv. Martina uspořádali Svatomartinské slavnosti. Letos den oslav připadl na neděli 15. listopadu a jako už po dva předešlé roky, tak i letos oslavy nespočívaly jen ve slavení mše svaté ke cti našeho patrona sv. Martina a slavnostním oběd v každém domě, ale také ve Svatomartinském průvodu, který je otevřený pro všechny občany naší obce a též jejich návštěvy, které v tento den do každé rodiny hojně přijíždějí. V místním dialektu se jim říká „karmašníci“.

Letos jsme společně s paní katechetkou Barborou Vavrečkovou vymysleli scénku ze života sv. Martina, který vypráví o tom, jak svlékl vojenskou uniformu, aby oblékl mniškou kutnu a stal se poustevníkem. Legenda vypráví, že se to stalo, když měl jít bojovat a on si však místo meče vzal do boje kříž a přesvědčil tak protivníky o nutnosti míru. Pak byl z vojenské služby propuštěn a mohl se cele věnovat službě Bohu. Ve scénce účinkovaly děti ze zdejší základní školy a světce tentokrát ztvárnil Marek Juchelka z Budišovic, který se setkává s místními mladými křesťany ve společenství.

Pak tedy začal průvod, ve kterém jel sv. Martin na bryčce tažené koňmi místních farníků Radima Lichého a Zbyňka Bymy, který též dvojici koní vedl ve spřežení. Samozřejmě, že koně byli ve velké pozornosti a to zvláště malých dětí. Jako každý rok jsme šli za doprovodu dechové hudby, kterou vede pan Miloš Javorek z nedalekých Budišovic a opět byl sv. Martin též mile přivítán panem starostou Ing. Miroslavem Hrabovským u Obecního úřadu, kde mu předal klíč od obce a poprosil jej o ochranu obce. Svatý Martin ochranu rád přislíbil a vyzval občany k pokojnému soužití podle křesťanských zásad. Vše jsme opět zakončili na faře, kde se podával horký čaj s rumem, buchty, které napekly ženy z farnosti a letos si ještě bylo možné zakoupit Svatomartinské víno od pana Františka Horsága, který pochází z Kunovic na Jižní Moravě a v Polance nad Odrou provozuje vinotéku. Je též ředitelem Charity Hrabyně.

Děkuji Pánu Bohu, že nám seslal příhodné počasí a že se vše povedlo k jeho slávě. Jsem rád, že se z této aktivity tvoří příjemná tradice, kde se setkávají jak občané, tak i věřící. Kéž je takových akcí více, aby mohlo růst společenství mezi lidmi v naší obci.

Advent

Advent už jako každoročně poznamenaly promluvy pro děti. S katechetkou Barborou Vavrečkovou jsme se domluvili jako posledně, že část promluvy bude mít ona s výkladem pro děti a část já pak s výkladem pro dospělé. Děti se už na to velmi těšily, a protože sl. Barbora je velmi šikovná, rozhodně nebyly zklamány. V Adventu jsme též oficiálně zahájili přípravu s dětmi na První svaté přijímání, které podle všeho budou letos jen čtyři. Rodiče dětí z Kyjovic se společně dohodli, že se svými dětmi, které by byly vhodnými kandidáty na tuto svátost, ještě rok počkají.

Vánoce a konec roku

O letošních Vánocích jsme se těšili na sněhovou nadílku a skutečně přišla. Zima byla velmi tuhá a dlouhá. Letošní Vánoční bohoslužby tedy vypadaly následovně:

	Pustá Polom	Kyjovice	Hlubočec	Podvihov
4. Neděle adventní (20.12.)	10.30	9.00	7.30	***
Štědrý den (24.12.)	22.00	***	***	22.00
Boží Hod Vánoční (25.12.)	10.30	9.00	17.00	***
Svátek sv. Štěpána (26.12.)	10.30	9.00	***	***
Svátek sv. Rodiny (27.12.)	10.30	9.00	***	7.00
Konec roku (31.12.)	17.00	***	***	***
Slavnost Panny Marie (1.1.)	10.30	9.00	***	17.00

Anno Domini 2010

Farní ples

Letošní Farní ples se uskutečnil opět v sále KD Podvihov, a to za hojně účasti věřících ze všech obcí farnosti a též i některých přespolečných. V letošním roce jsme zaznamenali velký počet mladých lidí. Všichni jsme byli spokojeni a myslím si, že se už vytvořila jakási tradice, bez které se už nejspíše farnost neobejde. Mám velkou radost, že ples připravují většinou farníci.

Zabíjačka

Na devátý únor jsme naplánovali opět Farní zabíjačku. Zase nám v tom velmi pomohl pan Ing. Zdeněk Dominik z farnosti, který je spoluvlastníkem uzenářské firmy Bivoj. Prakticky vzal náklady na sebe a také výrazně pomohl s organizací celé akce. Opět jsme to koncipovali jako poděkování farníkům, kteří pracují pro kostel většinou zdarma. Byli pozváni na večeři a ti co nepřišli, dostali výslužku. Na večeři jsme pozvali okolo 30 lidí a vše se povedlo na výbornou. Během dne zde byli pozváni někteří hosté pana Dominika, většinou podnikatelé a též i pan biskup. Nezapomněli jsme ani na pana starostu, který se rád ukázal, ale jen na chvíli. Pan biskup velmi pomáhal při práci po celý den a pak se ještě rád setkal s farníky. Byl to velmi náročný den, hlavně pro nás, kteří jsme vše chystali a pomáhali, ale stálo to za to. Poděkování též patří manželům Stonišovým a Krajzlovým, kteří se aktivně účastnili příprav během celého dne.

Postní almužna

Tato aktivita je v naší diecézi nová a vzešla ze zkušenosti jiných diecézí. Jde o to, že se lidé snaží prožívat dobu postní tím způsobem, že se snaží si něco odříci a peníze z tohoto odřeknutí se dávají do pokladničky, kterou si rodiny vyrobí z materiálu dodaného Charitou. Není to špatná myšlenka, ale tento rok jsem na to zareagoval příliš pozdě a předtištěné pokladničky se k nám nedostaly. Věřím, že příští rok se věc povede závčas uvést informaci dostat k lidem.

Velikonoce

Velikonoční svátky jsou v letošním roce velmi brzy a bohoslužby zde probíhaly následovně:

	P. Polom	Kyjovice	Hlubočec	Podvihov
Květná neděle (28. března)	10.30	09.00	07.30	* * *
Zelený čtvrtek (1. dubna)	18.00	* * *	* * *	* * *
Velký Pátek (2. dubna)	18.00	* * *	* * *	* * *
Křížová cesta na Velký Pátek (2. dubna)	15.00	* * *	* * *	* * *
Vigilie Zmrtvýchvstání Páně (3. dubna)	21.00	* * *	* * *	* * *
Boží hod Velikonoční (4. dubna)	10.30	09.00	* * *	17.00
Pondělí v oktávu velikonočním (5. dubna)	10.30	09.00	07.30	* * *

Letos jsme udělali jednu malou změnu, že jsme obřady Velikonoční Vigilie posunuli na 21. hodinu. Každý rok jsme tu začínali ve 22.00 hodin, ale každý rok za mnou věřící chodili, zda by nešlo začít trochu dříve.

Jinak jsem také rád za to, že se i letos naplnil seznam adorujících na Zelený čtvrtek a to hned od konce mše svaté až do pátečního poledne. Lidé si už na to opravdu zvykli a mnozí se a tu svou hodinu strávenou u Pána těší. Bohu díky za to.

Povodně

V letošním roce na konci měsíce května velmi vydatně několik dní přšelo a vodní toky se rozvodnily a to dokonce 2x za sebou v horizontu 2 – 3 týdnů. Naše obec je naštěstí na kopcích, takže nás se tato hrůza moc nedotkla, ale vesnice a města pod Beskydami to odnesla velmi. Televizní obrazovky zaplnily obrázky vylitých řek a zničených domácností. Nejvíce to letos zasáhlo Moravskoslezský kraj, Olomoucký kraj a též i Jižní Moravu. V našem kraji patřilo mezi nejvíce postižené město Bohumín, kde se slévají dvě řeky. Rozhodli jsme se, že postiženým pomůžeme. Zavolaal jsem tamějšímu faráři, se kterým se známe už ze semináře, a ptal se ho, co je nejvíce potřeba. Dohodli jsme se, že asi nejpotřebnější v dané chvíli budou čistící a dezinfekční prostředky. Hned jsem kontaktoval starosty v obcích farnosti a dohodl se s nimi na spolupráci při organizaci sběru věcí. Podařilo se nám naplnit dodávku věcmi asi v hodnotě několika desítek tisíc korun, kterou jsme pak díky firmě Bivoj z Opavy odeslali na místo se zástupcem naší farnosti, panem Krajzlem. P. Mariusz Domanski pak za tři týdny přijel osobně poděkovat farníkům v daných obcích za poskytnutou pomoc, kterou jak říkal, osobně odvezl postiženým lidem v zaplavených okrajových částech města Bohumína.

Myslím, že se nám povedlo užitečné dílo ku prospěchu potřebných po letošních povodních.

Volby do Poslanecké sněmovny parlamentu ČR

Letošní volby do PSP ČR byly pro celou společnost velmi významné. Jednak v tomto roce pořád trvá celosvětová ekonomická krize, i když už zdá, že spěje ke svému konci, dále v kontextu politických a společenských událostí hrálo velkou roli to, že se Řecko ocitlo na pokraji státního bankrotu, protože se dlouhodobě zadlužovalo a žilo na dluh. V naší zemi pak vládla pořád „prozatímní vláda odborníků“ a to po pádu vlády za českého předsednictví v EU. Původně měly být volby na podzim, ale byly přesunuty až na konec května a tak i kampaň trvala skoro rok, což též výrazně jednak finančně vyčerpalo politické subjekty, které se chtěly voleb účastnit a pak i též lidé byli neustálým mediálním „masírováním“ také docela otráveni. Naše Republika také v poslední době žila hodně na dluh, takže snížení schodku státního rozpočtu, se stalo, právě v kontextu „řeckých událostí“ předvolebním tématem číslo jedna. Všeobecně se čekalo, že ve volbách letos s velikou převahou vyhraje levice vedená stranou sociálně demokratickou v čele s Jiřím Paroubkem, který prosadil velmi agresivní a rozsáhlou kampaň a to nad pravici v našem parlamentu pod vedením ODS v čele s novým lídrem Jiřím Nečasem, mimochodem velmi dobrým katolíkem. Nakonec jsme všichni zažili překvapení, protože velké strany, zde zmíněné moc neuspěly, za to lidé dali hlas malým stranám a to i nově vzniklým. Sice levicová ČSSD získala nejvíce hlasů, ale není schopna vytvořit většinovou vládu, protože pravicové strany dostaly dohromady mnohem více. Zdá se nakonec, že vládu budou tvořit strany s programem, který chce za každou cenu snížit státní rozpočet a to tak, že nastane tzv.

„utahování opasků“. Také je v naší zemi celkem vysoká míra korupce, což byl též jeden z hlavních bodů programů mnoha litických stran. I tuto snahu voliči podpořili svými hlasy. Uvidíme, jak budou politici úspěšní v koaličním vyjednávání, ale rozhodně to nebude jednoduché. Kdo ví, zda se vůbec dohodnou. Každopádně se za ně modlím a věřím, že budou rozhodovat pro dobro lidí této země. Ale podle nálady mezi lidmi se zdálo, že už jsou politikou otráveni a chtějí v politice nové lidi s programem, který zajistí rozpočtovou stabilitu této země. Právě aby u nás nenastal řecký scénář. Rozhodování voličů pro nové strany a nové tváře též asi významně ovlivnila agresivní a dlouhá kampaň.

Jako další šok v těchto volbách bylo, že jediná křesťansky orientovaná strana v této zemi, KDU-ČSL s velmi dlouhou tradicí se do parlamentu nedostala, protože voliči jí nedali ani 5% hlasů. Je to poprvé v dvacetileté porevoluční historii naší země, kdy tato strana, založená už při vzniku ČSR v roce 1918 ve volbách úplně vyhořela. Uvidíme, jaký to bude mít dopad na další vývoj naší země. Věřme, že si vedení této strany z toho vezme poučení a dokáže stranu reformovat tak, aby dokázala oslovit i mladé lidi, a to hlavně mimo členskou základnu.

Je též zajímavé, že i v naší vesnici tuto stranu NETRADIČNĚ volilo velmi málo lidí. Z 800 zúčastněných (cca 75% obyvatel – velmi vysoká účast, oproti jiným volbám) ani ne celá stovka. Přitom při sčítání bohoslužeb jsme cca před rokem v kostele napočítali cca 200 věřících. Ještě v posledních komunálních tu KDU-ČSL volby vyhrála.

Pouť dětí na Prašivou